

NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของปี 2566 และแนวโน้มปี 2566

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว วันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม 2566 เวลา 09.30 น.

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรกของปี 2566 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวจากไตรมาสแรกของปี 2566 ร้อยละ 0.2 (%QoQ_SA) **รวมครั้งแรกของปี 2566** เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.2

ด้านการใช้จ่าย การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น การลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกบริการชะลอตัว ขณะที่การส่งออกสินค้า การลงทุนภาครัฐและการใช้จ่ายภาครัฐบาลปรับตัวลดลง

ด้านการผลิต สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวเร่งขึ้น สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศกลับมาขยายตัว ส่วนสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรมชะลอตัว ในขณะที่การผลิตสาขาอุตสาหกรรมลดลง

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งการขยายตัวต่อเนื่องของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนรวมจะขยายตัว ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

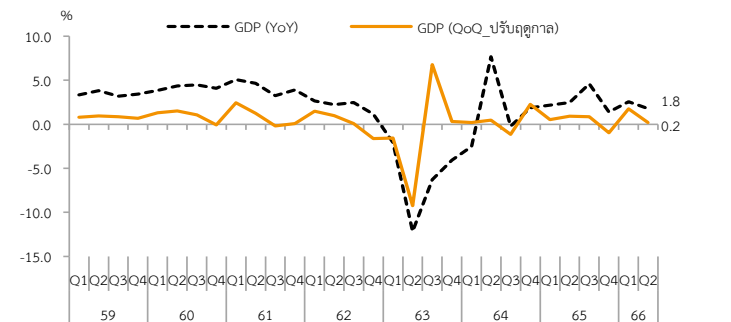
ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2566

(%YoY)	2565		2566		
	ทั้งปี	Q4	Q1	Q2	ทั้งปี (f)
GDP (CVM)	2.6	1.4	2.6	1.8	2.5 - 3.0
การลงทุนรวม ^{1/}	2.3	3.9	3.1	0.4	1.6
ภาคเอกชน	5.1	4.5	2.6	1.0	1.5
ภาครัฐ	-4.9	1.5	4.7	-1.1	2.0
การบริโภคภาคเอกชน	6.3	5.6	5.8	7.8	5.0
การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	0.2	-7.1	-6.3	-4.3	-3.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.4	-7.5	-4.5	-5.6	-1.8
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-10.4	-6.4	-5.8	-1.8
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	14.0	-2.3	2.0	-5.0	-1.1
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-10.1	-2.6	-4.0	-0.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.0	1.2	2.7	-1.5	1.2
เงินเฟ้อ	6.1	5.8	3.9	1.1	1.7 - 2.2

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{2/} ฐานข้อมูลดุลการค้าระหว่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของปี 2566

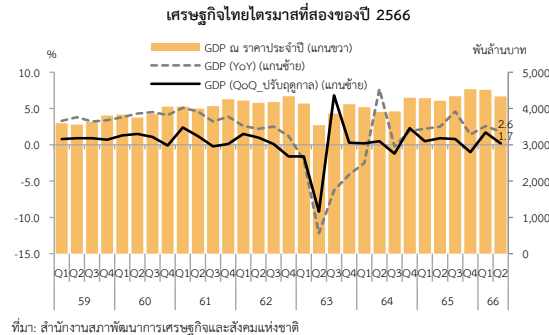

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566 ควรให้ความสำคัญกับ (1) การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ รวมทั้งการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการติดตามป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินและเศรษฐกิจโลก (2) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดย (i) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังมีความล่าช้า (ii) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 รวมถึงเตรียมความพร้อมของโครงการให้สามารถเบิกจ่ายได้โดยเร็ว และ (iii) การกำหนดเป้าหมายและติดตามผลการเบิกจ่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่าย (3) การสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง โดย (i) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ LTR เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพโดยเฉพาะกลุ่มพำนักระยะยาว (ii) การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีศักยภาพ และ (iii) การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง (4) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดย (i) การป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เพียงพอต่อการผลิต (ii) การเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น (iii) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศ และ (iv) การบรรเทาผลกระทบจากปัญหาด้านต้นทุนวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังอยู่ในระดับสูง (5) การขับเคลื่อนภาคการส่งออกสินค้าเพื่อไม่ให้เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดย (i) การอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (ii) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์ดี และสร้างตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อสูง (iii) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า (iv) การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ (v) การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยกีดกันทางการค้าโดยเฉพาะมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศคู่ค้าสำคัญ และ (vi) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก และ (6) การส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดย (i) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2563 - 2565 ให้เกิดการลงทุนจริง (ii) การแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการเห็นว่าอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (iii) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกเพื่อดึงดูดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย (iv) การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และการขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค และ (v) การขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 และแนวโน้มปี 2566

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรกของปี 2566 ด้านการใช้จ่าย การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกบริการชะลอตัว ขณะที่การส่งออกสินค้า การลงทุนภาครัฐและการใช้จ่ายภาครัฐบาลปรับตัวลดลง ด้านการผลิต สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการเงินขยายตัวเร่งขึ้น สาขาการไฟฟ้า กลับมาขยายตัว สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรม ชะลอตัวลง ขณะที่การผลิตสาขาอุตสาหกรรมลดลง เมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวจากไตรมาสแรกของปี 2566 ร้อยละ 0.2 (%QoQ_SA) รวมครึ่งแรกของปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.2

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566

1) การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 7.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวดีขึ้นของเกือบทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการจ้างงานและฐานรายได้นอกภาคเกษตร การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และดัชนีความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.8 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายในกลุ่มบริการทางการเงินและกลุ่มสุขภาพขยายตัวร้อยละ 11.5 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มโรงแรมและภัตตาคารยังขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องร้อยละ 49.1 การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 4.0 เทียบกับร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่กลุ่มไฟฟ้า และก๊าซ กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสร้อยละ 11.8 และการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวเร่งขึ้นร้อยละ 10.8 เทียบกับร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวชะลอของเสื้อผ้าและรองเท้า และการลดลงอย่างต่อเนื่องของการใช้จ่ายหมวดเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.3 เพิ่มขึ้นจากระดับ 46.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ลดลงร้อยละ 4.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายการจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดลดลงร้อยละ 25.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 40.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 2.6 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงาน (ค่าจ้าง เงินเดือน) ขยายตัวร้อยละ 0.3 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 24.7 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 23.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 22.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 6.8 และการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลลดลงร้อยละ 5.3

2) การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชนร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการลงทุนรัฐวิสาหกิจร้อยละ 3.7 ขณะที่การลงทุนรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 17.8 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 16.7 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 19.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 1.8 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.8 ขณะที่การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 1.9

3) การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 70,262 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 5.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 5.8 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง เช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ลดลงร้อยละ 1.5) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 3.3) อาหารสัตว์ (ลดลงร้อยละ 24.6) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 40.2) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ลดลงร้อยละ 19.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 29.6) และเคมีภัณฑ์ และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 19.9) เป็นต้น กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 44.8) ทุเรียน (ร้อยละ 19.6) น้ำตาล (ร้อยละ 34.9) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 17.7) ข้าว (ร้อยละ 17.5) และรถยนต์นั่ง (ร้อยละ 10.0) เป็นต้น การส่งออกสินค้าไปยังตลาดส่งออกหลักลดลง ขณะที่การส่งออกไปยังตลาดออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร แอฟริกาใต้ และซาอุดีอาระเบียขยายตัว เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 5.7 และเมื่อคิดในรูปของเงินบาท มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 5.4

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 140,068 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 5.1 โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 6.0 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1

4) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะอ้อยและกลุ่มไม้ผล ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงขยายตัว โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น เช่น ข้าวเปลือก (ร้อยละ 17.5) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 25.1) สุก (ร้อยละ 7.4) กุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 14.4) และไก่เนื้อ (ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ ส่วนดัชนี

ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง เช่น อ้อย (ลดลงร้อยละ 66.2) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 10.5) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 5.3) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 4.1) และยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.4) ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น ยางพารา (ลดลงร้อยละ 28.3) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 44.7) สุกร (ลดลงร้อยละ 14.6) และกุ้งขาวแวนนาไม (ลดลงร้อยละ 15.2) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ราคาข้าวเปลือก (ร้อยละ 12.3) ราคากลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 8.8) ราคามันสำปะหลัง (ร้อยละ 20.7) ราคาไก่เนื้อ (ร้อยละ 6.1) และราคาอ้อย (ร้อยละ 8.3) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 4.9

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การปศุสัตว์ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 3.4

- 5) สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 5.6 โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงร้อยละ 12.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 4.1 จากการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.64 ต่ำกว่าร้อยละ 63.81 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 61.20 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 29.4) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ลดลงร้อยละ 21.1) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดลงร้อยละ 29.8) เป็นต้น ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 6.2) การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 19.0) และการผลิตจักรยานยนต์ (ร้อยละ 17.3) เป็นต้น

รวมครึ่งแรกของปี 2566 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงร้อยละ 3.2 และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.72

- 6) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.0 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 34.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 6.437 ล้านคน ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 0.240 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 150.4 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) จำนวน 60.22 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 24.7 สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นจำนวน 0.188 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 22.6 ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายได้รวมจากการท่องเที่ยว อยู่ที่ 0.428 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.7 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 66.93 ต่ำกว่าร้อยละ 70.24 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 42.80 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 23.9 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 12.915 ล้านคน และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 68.58

- 7) สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 3.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการบริโภคภายในประเทศที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง และการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว โดยดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ อาทิ การขายส่งเชื้อเพลิงก๊าซ โดยเฉพาะน้ำมันเบนซิน และดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไป ในขณะที่ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.5 ตามการลดลงของหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และหมวดการขายยานยนต์ โดยเฉพาะรถยนต์เพื่อการพาณิชย์

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 3.4

- 8) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 7.5 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งทางอากาศ (ร้อยละ 43.9) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง (ร้อยละ 5.4) และบริการขนส่งทางน้ำ (ร้อยละ 0.2) สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 8.9 สอดคล้องกับการขยายตัวของรายรับผู้ประกอบการ

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 10.0

- 9) สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ ขยายตัวร้อยละ 5.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าและกิจกรรมโรงแยกก๊าซ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีการผลิตไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศร้อยละ 9.0 โดยดัชนีการผลิตไฟฟ้าขยายตัวร้อยละ 8.8 ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ในขณะที่ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรมปรับตัวลดลง และดัชนีการผลิตโรงแยกก๊าซขยายตัวครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส ร้อยละ 12.2 ตามปริมาณความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการใช้เพื่อการผลิตไฟฟ้าเป็นสำคัญ

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 โดยกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าขยายตัวร้อยละ 0.9 และกิจกรรมโรงแยกก๊าซลดลงร้อยละ 5.8

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566

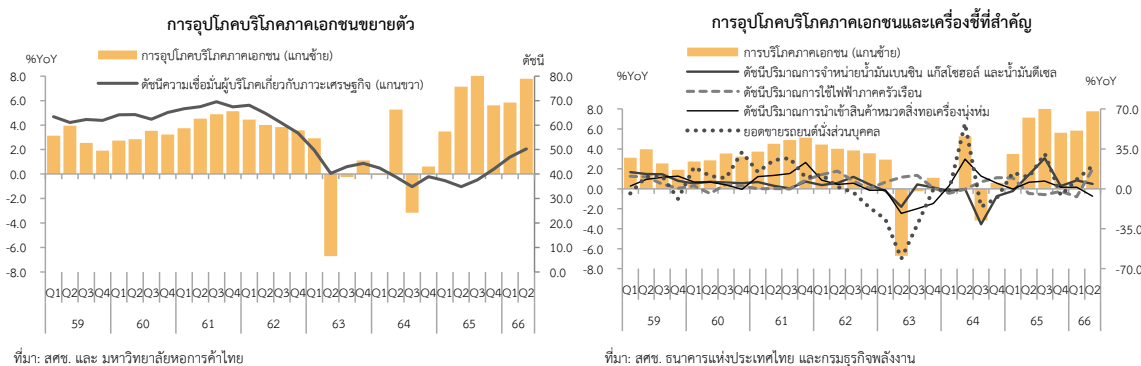
เศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งการขยายตัวต่อเนื่องของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ โดยคาดว่า การอุปโภคบริโภคและการลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 5.0 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

1. ภาพเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของปี 2566

ด้านการใช้จ่าย

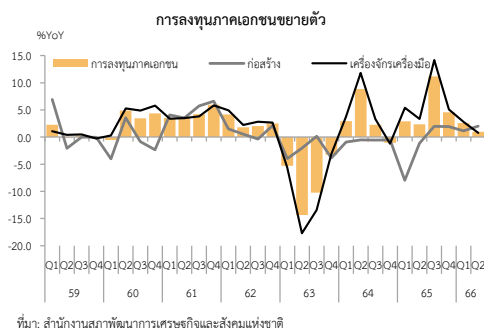
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส ตามการขยายตัวดีขึ้นของเกือบทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการจ้างงานและฐานรายได้นอกภาคเกษตร การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และดัชนีความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายในกลุ่มบริการทางการเงิน และกลุ่มสุขภาพร้อยละ 11.5 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มนันทนาการและวัฒนธรรมขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องร้อยละ 49.1 และร้อยละ 6.2 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ขยายตัวร้อยละ 4.0 เทียบกับร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่กลุ่มไฟฟ้า และก๊าซ ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสร้อยละ 11.8 และการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.2 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการใช้จ่ายเพื่อชื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 10.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และการใช้จ่ายหมวดเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งลดลงร้อยละ 1.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า การขยายตัวในเกณฑ์สูงของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมซึ่งอยู่ที่ระดับ 50.3 เพิ่มขึ้นจากระดับ 46.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับความเชื่อมั่นที่สูงที่สุดในรอบ 14 ไตรมาส

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 6.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 7.3 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2565

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวของปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และการลดลงของยอดจดทะเบียนยานยนต์ใหม่เพื่อการลงทุนร้อยละ 18.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 14.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.0 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการกลับมาขยายตัวของการก่อสร้างอาคารประเภทใหม่ที่ใช้ที่อยู่อาศัยร้อยละ 0.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในเดือนนี้อยู่ที่ระดับ 50.3 เทียบกับระดับ 51.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 7.6 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2565

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปแบบดอลลาร์ สรอ. ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สองของปี 2566 มีมูลค่า 70,262 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 5.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 5.8 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกในทุกหมวดสินค้า

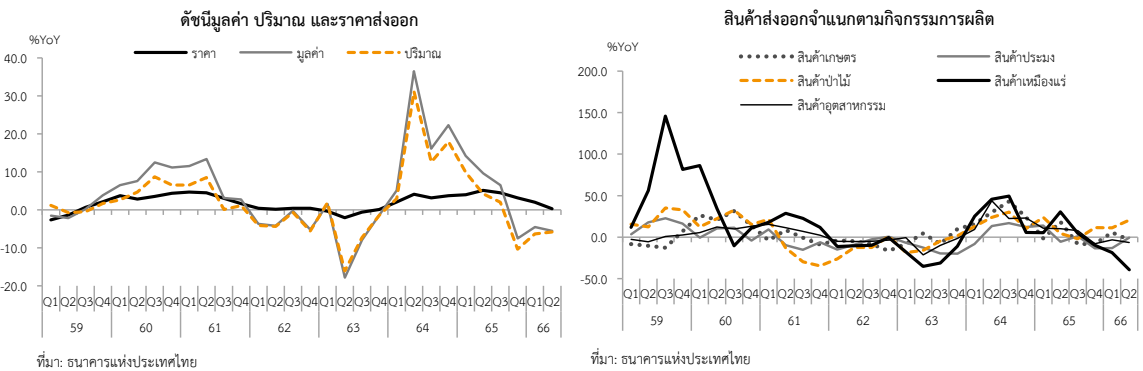
ในไตรมาสที่สองของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงและเร่งขึ้น ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัว ส่วนการส่งออกสินค้าลดลงต่อเนื่อง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ ขณะที่หมวดการก่อสร้างขยายตัวเร่งขึ้น

ส่วนราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของราคาส่งออกในทุกหมวดสินค้า เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการส่งออกในรูปของเงินบาท มีมูลค่า 2,423 พันล้านบาท ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 140,068 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 5.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.7 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 6.0 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 การส่งออกในรูปเงินบาทมีมูลค่า 4,795 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.0 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 3.5 ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกร้อยละ 5.4 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 โดยมูลค่าการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.5 ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซีย เป็นสำคัญ **ทุเรียน**เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.6 ตามการส่งออกไปยังตลาดจีนเป็นสำคัญ และ**น้ำตาล**เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.9 ตามการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซียและมาเลเซีย เป็นสำคัญ ขณะที่มูลค่าการส่งออก**ยางพารา**ลดลงร้อยละ 40.2 ตามการลดลงของการส่งออกไปยังจีนและมาเลเซีย เป็นสำคัญ โดยเป็นการลดลงของทั้งราคาและปริมาณส่งออก **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม**ลดลงร้อยละ 6.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 6.6 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ**ที่ลดลง ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ลดลงร้อยละ 1.5) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 3.3) อาหารสัตว์ (ลดลงร้อยละ 24.6) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ลดลงร้อยละ 19.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 29.6) และเคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 19.9) ส่วน**มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ**ที่ขยายตัว ได้แก่ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 44.8) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 17.7) รถยนต์นั่ง (ร้อยละ 10.0) และเครื่องใช้ในห้องน้ำและเครื่องสำอาง (ร้อยละ 0.7) **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง**ลดลงร้อยละ 0.6 ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกร้อยละ 2.4 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 **สินค้า**ที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง ได้แก่ ปลา (ลดลงร้อยละ 16.5) **สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ลดลงร้อยละ 8.2 เป็นผลจากการลดลงของมูลค่าการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปร้อยละ 1.3 เป็นสำคัญ

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.											
%YoY	2565								2566		สัดส่วน Q2/66 (%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
สินค้าเกษตร	1.0	9.9	-8.2	-1.8	18.6	-8.4	-8.0	-0.03	5.6	-3.5	9.2
ข้าว	14.9	30.7	4.0	17.3	46.8	12.5	-2.0	20.9	24.4	17.5	1.5
ยาง	-7.9	4.7	-19.8	6.2	3.0	0.2	-37.5	-38.9	-37.7	-40.2	1.1
ทุเรียน	-7.7	4.3	-29.1	-48.3	9.8	-53.1	96.4	29.0	218.9	19.6	3.7
ผลไม้อื่น ๆ	8.9	36.8	-9.3	-1.9	73.3	-8.8	-9.8	-1.8	9.0	-7.6	1.0
สินค้าอุตสาหกรรม	4.8	10.4	-0.5	10.7	10.2	7.7	-8.0	-4.9	-3.3	-6.5	87.2
อาหาร	18.0	28.4	8.4	27.4	29.3	21.5	-3.5	-2.9	3.5	-8.9	7.7
น้ำตาล	92.4	146.4	48.3	184.2	116.8	121.2	-8.3	33.5	32.1	34.9	2.0
ปลากกระป๋องและปลาแปรรูป	14.0	11.7	16.2	3.3	20.9	28.0	6.2	-6.6	-2.3	-10.8	0.9
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและแป้งมันสำปะหลัง	6.5	11.3	1.9	5.8	18.9	7.5	-3.2	-32.4	-29.9	-35.5	0.4
ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	-25.8	-10.8	-36.8	-8.2	-13.2	-34.3	-39.3	-5.3	-6.3	-4.2	0.4
เครื่องดื่ม	5.6	2.6	9.0	4.9	0.5	15.8	2.4	1.2	-1.5	3.9	1.1
ผลิตภัณฑ์ยาง	-12.6	-19.4	-4.1	-25.0	-13.1	-8.0	0.2	-6.1	0.3	-12.3	2.2
อาหารสัตว์	15.8	23.9	8.0	26.3	21.6	22.0	-4.4	-22.5	-20.4	-24.6	0.8
อิเล็กทรอนิกส์	3.7	9.3	-1.2	17.1	2.5	5.0	-7.2	-7.1	-8.1	-6.1	11.3
- คอมพิวเตอร์	0.6	21.1	-11.6	67.6	-17.8	10.2	-31.4	88.0	19.2	205.5	0.6
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-11.1	1.2	-22.1	15.1	-10.1	-13.2	-31.2	-27.2	-24.9	-29.6	3.7
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	9.3	13.4	5.5	17.7	9.4	11.0	0.5	1.3	-0.2	2.9	3.4
เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.7	3.3	2.1	7.4	-0.9	7.4	-2.8	6.9	4.6	9.5	9.9
- เครื่องปรับอากาศ	8.8	3.4	15.9	5.6	1.0	38.7	-1.6	4.5	12.6	-5.1	2.1
- ตู้เย็น	-7.1	1.5	-16.5	6.8	-3.3	-1.4	-30.7	-18.9	-18.8	-19.0	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	4.4	22.6	4.9	3.8	13.5	31.7	36.0	27.3	44.8	3.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ	3.9	20.5	-10.7	19.6	21.4	-3.4	-17.9	-16.8	-14.3	-19.0	5.1
ยานยนต์	-1.0	-4.8	2.9	-5.8	-3.6	9.0	-2.3	2.9	2.1	3.8	14.1
- รถยนต์นั่ง	-29.8	-49.3	-1.1	-50.3	-48.3	-6.2	2.8	19.7	29.0	10.0	2.0
- รถกระบะและรถบรรทุก	-8.9	-20.6	3.7	-28.8	-9.5	15.1	-4.8	11.4	5.5	17.7	2.7
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	-0.2	2.7	-3.1	3.5	1.9	2.3	-8.4	-5.8	-8.2	-3.3	6.4

มูลค่าการส่งออกสินค้า
ในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.
ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาส
ก่อนหน้า ร้อยละ 5.6
สอดคล้องกับการชะลอตัว
ของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

เมื่อหักทองคำออกแล้ว
มูลค่าการส่งออกลดลง
ร้อยละ 5.7

มูลค่าการส่งออกสินค้า
เกษตรลดลงตาม
การลดลงของการส่งออก
ยางพารา เป็นสำคัญ

มูลค่าการส่งออกสินค้า
อุตสาหกรรมลดลง
ต่อเนื่อง

มูลค่าการส่งออกสินค้า
ประมงลดลง

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2565							2566			สัดส่วน Q2/66 (%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
เครื่องจักรและอุปกรณ์	6.3	7.2	5.4	6.6	7.9	11.2	-0.1	-1.2	-1.0	-1.5	8.1
เครื่องประดับ	31.6	40.5	24.5	39.6	41.3	50.6	3.6	12.6	21.9	3.7	2.7
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-3.2	11.3	-16.3	18.8	4.8	-8.7	-23.7	-20.8	-21.7	-19.9	7.5
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	14.5	46.1	-8.7	23.5	64.4	10.2	-25.8	-17.0	3.3	-29.4	3.5
อุปกรณ์และเครื่องมือด้านการแพทย์	-2.9	-1.6	-4.3	-4.5	1.3	2.6	-10.6	5.7	8.0	3.7	0.8
เครื่องใช้ในท้องถิ่นและเครื่องสำอาง	16.0	21.3	10.9	18.5	24.2	18.2	4.1	0.8	0.8	0.7	1.2
สินค้าประมง	-2.1	2.8	-6.3	13.9	-5.8	1.1	-13.5	-6.6	-13.2	-0.6	0.6
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	-3.8	-10.7	8.1	-12.0	-4.3	-16.9	-0.4	-11.2	8.7	0.3
ปลา	0.2	4.8	-4.2	14.7	-4.1	6.6	-14.2	-20.5	-24.3	-16.5	0.1
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	73.3	160.2	-0.3	548.6	4.3	20.2	-24.7	-28.7	-36.9	-8.2	1.9
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	81.2	177.9	2.8	681.8	-0.8	24.1	-22.9	-34.9	-46.9	-1.3	1.8
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.7	12.7	-1.0	14.8	10.8	6.7	-8.2	-5.4	-4.5	-6.2	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	5.4	11.8	-0.7	14.2	9.6	6.5	-7.5	-5.1	-4.5	-5.6	99.1
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	4.3	9.6	-0.8	9.3	9.8	6.2	-7.3	-4.0	-2.3	-5.7	97.3

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักลดลง ส่วนการส่งออกไปยังตลาดรอง ได้แก่ ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร แอฟริกาใต้ และซาอุดีอาระเบียขยายตัว โดยการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.3 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดจีนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 0.7 ตามการลดลงของการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง เม็ดพลาสติก และเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่นลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 2.3 ตามการลดลงของการส่งออกไก่แปรรูป เม็ดพลาสติก และเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดอาเซียน (5) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 12.4 (ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดมาเลเซียและสิงคโปร์ เป็นสำคัญ) การส่งออกไปกลุ่มประเทศ CLMV ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 19.3 (ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดเวียดนาม กัมพูชา เป็นสำคัญ) การส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป (27) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.6 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดอินเดียลดลงร้อยละ 19.4 ตามการลดลงของการส่งออกเม็ดพลาสติก เคมีภัณฑ์ และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปยังตลาดออสเตรเลียขยายตัวร้อยละ 15.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดสหราชอาณาจักรขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 20.4 ตามการขยายตัวของ การส่งออกไก่แปรรูป และรถยนต์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดแอฟริกาใต้ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 15.8 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์ และส่วนประกอบ ข้าว และเครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและชิ้นส่วน เป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการส่งออกไปยังตลาดซาอุดีอาระเบียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 22.3 ตามการขยายตัวของ การส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2565							2566			สัดส่วน Q2/66 (%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	287,425	149,193	138,232	73,607	75,586	72,239	65,994	141,170	70,280	70,890	100.0
(%YoY)	5.7	12.7	-1.0	14.8	10.8	6.7	-8.2	-5.4	-4.5	-6.2	
สหรัฐอเมริกา	13.4	20.4	7.1	23.1	17.8	15.9	-1.3	-3.6	-3.9	-3.3	16.5
ญี่ปุ่น	-1.4	1.1	-3.8	1.3	0.9	-0.3	-7.3	-1.3	-0.3	-2.3	8.5
สหภาพยุโรป (27)	5.2	5.7	4.7	5.6	5.7	15.0	-4.7	-2.4	-2.2	-2.6	7.7
จีน	-7.6	0.8	-15.7	4.1	-1.8	-17.7	-13.5	-3.7	-7.4	-0.7	14.2
อาเซียน (9)	10.5	18.1	3.3	17.0	19.2	18.9	-10.4	-9.9	-4.1	-15.4	23.2
- อาเซียน (5)*	9.7	25.2	-3.7	27.3	23.3	11.8	-17.3	-7.5	-2.4	-12.4	13.7
- CLMV**	11.5	9.7	13.5	5.0	14.2	29.3	-0.3	-13.2	-6.4	-19.3	9.5
ออสเตรเลีย	2.1	-2.8	7.2	-2.3	-3.4	17.8	-1.8	0.0	-13.3	15.0	4.1
ฮ่องกง	-13.0	-1.9	-23.6	5.0	-7.2	-22.6	-24.7	-6.7	-3.4	-9.6	3.8
ตะวันออกกลาง (15)	21.7	22.8	20.6	16.6	29.1	33.0	10.5	-1.0	9.5	-10.7	3.4
อินเดีย	22.6	46.4	3.6	33.0	60.1	14.0	-5.9	-8.8	3.7	-19.4	3.4
เกาหลีใต้	8.7	18.5	-0.8	23.2	14.6	7.7	-9.7	-5.7	-0.5	-10.4	2.3
ไต้หวัน	1.0	8.9	-6.8	9.7	8.3	-1.9	-11.3	-5.1	-2.6	-7.3	1.8
สหราชอาณาจักร	15.6	7.7	24.2	18.1	-2.1	33.3	16.5	11.1	2.8	20.4	1.6
แอฟริกาใต้	-6.4	0.9	-12.9	-4.5	6.9	-14.5	-11.1	21.4	27.1	15.8	1.2
สหรัฐอเมริกาบริบทเมดิเตอร์เรเนียน	23.1	25.5	20.9	20.4	30.6	47.1	0.7	-4.1	10.3	-17.3	1.0
ซาอุดีอาระเบีย	24.9	11.0	39.4	5.4	17.0	36.2	42.3	31.9	41.7	22.3	0.8

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดส่งออกหลักลดลง ขณะที่การส่งออกไปยังตลาดรอง ได้แก่ ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร แอฟริกาใต้ และซาอุดีอาระเบียขยายตัว

ทิศทางของสินค้าส่งออกสำคัญในช่วงครึ่งแรกของปี 2566

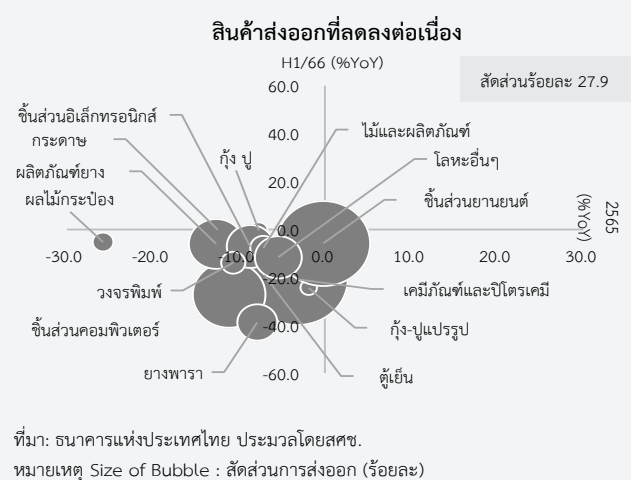
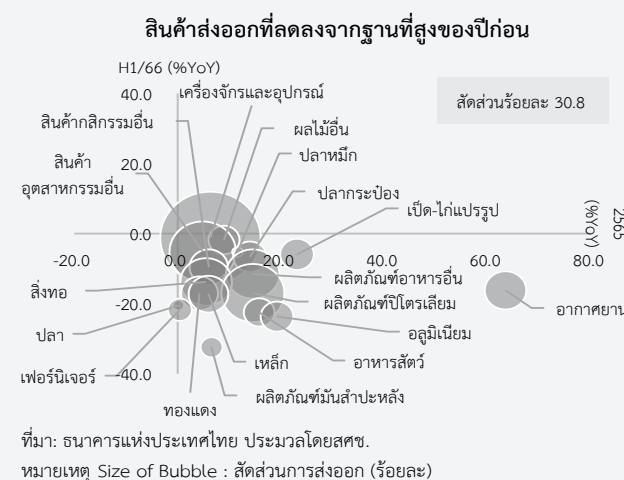
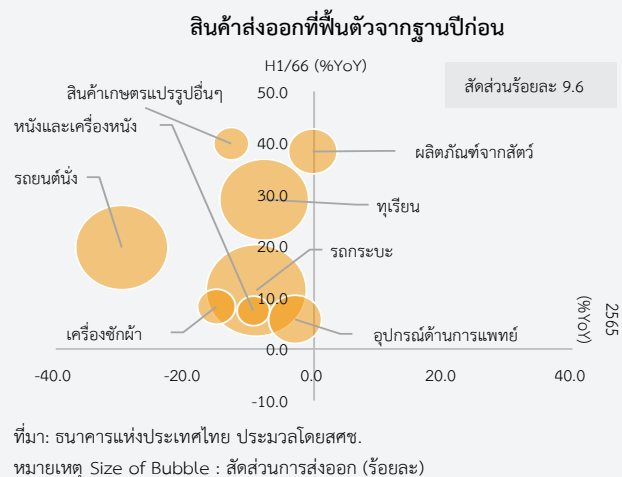
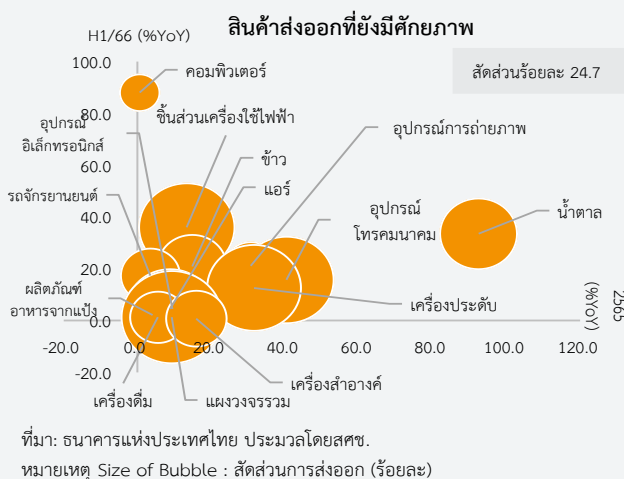
มูลค่าการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 ลดลงร้อยละ 5.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปี 2565 สอดคล้องกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของสินค้าส่งออกหลักในครึ่งแรกของปี 2566 เทียบกับปี 2565 สามารถแบ่งสินค้าออกเป็น 4 กลุ่ม คิดเป็นสัดส่วนรวมร้อยละ 93.0 ของมูลค่าการส่งออกรวม ได้แก่ สินค้าที่ยังมีศักยภาพ สินค้าที่ฟื้นตัวจากฐานปีก่อน สินค้าที่ลดลงจากฐานสูงปีก่อน และสินค้าที่ลดลงต่อเนื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. **สินค้าที่ยังมีศักยภาพ** (สินค้าที่ขยายตัวในครึ่งแรกของปี 2566 และปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.7 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำตาล อุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องประดับ และข้าว เป็นต้น แสดงให้เห็นความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และโอกาสในการส่งเสริมการส่งออกสินค้ากลุ่มนี้เพื่อรักษาตลาดในระยะต่อไป

2. **สินค้าที่ฟื้นตัวจากฐานปีก่อน** (สินค้าที่กลับมาขยายตัวในครึ่งแรกของปี 2566 จากการลดลงในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ทูเรียน รถยนต์นั่ง รถกระบะและรถบรรทุก และอุปกรณ์ด้านการแพทย์ เป็นต้น ซึ่งเป็นสินค้าอีกกลุ่มที่มีศักยภาพในปี 2566 แสดงให้เห็นถึงการกลับมาของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้า

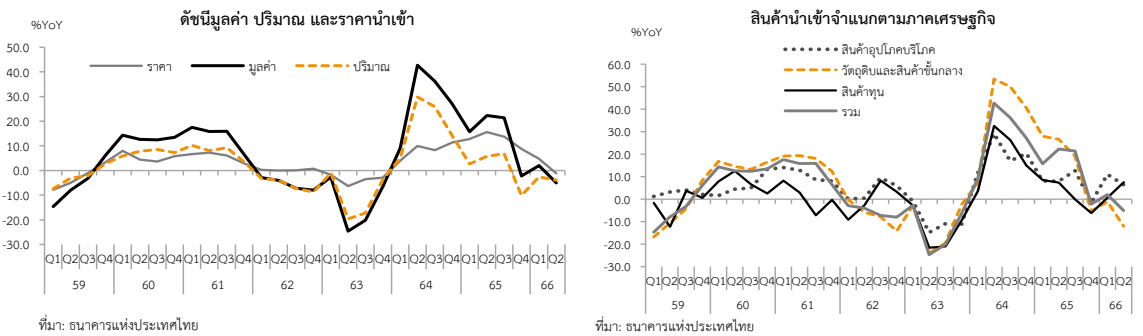
3. **สินค้าที่ลดลงจากฐานสูงของปีก่อน** (สินค้าที่ลดลงในครึ่งแรกของปี 2566 เทียบกับการขยายตัวในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.8 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ปลากระป๋องและแปรรูป เฟอร์นิเจอร์ และอาหารสัตว์ สอดคล้องกับการลดลงของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลัก และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สอดคล้องกับการผลิตที่ลดลง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

4. **สินค้าที่ลดลงต่อเนื่อง** (สินค้าที่ยังคงลดลงในครึ่งแรกของปี 2566 ต่อเนื่องจากการลดลงในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.9 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง ชิ้นส่วนอากาศยาน ยางพารา ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และเคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี เป็นต้น ซึ่งสินค้ากลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิด และควรเร่งดำเนินแนวทางมาตรการแก้ไขปัญหามาตรการแก้ไขเพื่อให้การส่งออกสินค้ากลุ่มนี้กลับมาขยายตัวได้ในระยะต่อไป

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 68,110 ล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกโดยปริมาณและราคานำเข้ารวมลดลงร้อยละ 4.0 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ตามการลดลงของปริมาณและราคาการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางร้อยละ 6.6 และร้อยละ 5.8 ตามลำดับ ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ 4.7 ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,348 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 4.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 134,970 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.3 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อนหน้า โดยปริมาณนำเข้ารวมลดลงร้อยละ 3.2 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 ส่วนการนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 4,615 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 0.4

ในรายการหมวด มูลค่าการนำเข้าหมวดวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางลดลงร้อยละ 12.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการผลิตสาขาอุตสาหกรรม โดยปริมาณและราคานำเข้าลดลงร้อยละ 6.6 และร้อยละ 5.8 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันดิบ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 13.3 ตามการลดลงของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) และสินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ดที่ร้อยละ 15.2 และร้อยละ 8.1 ตามลำดับ ขณะที่มูลค่าการนำเข้าหมวดอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม และยานพาหนะ เป็นต้น และมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 และร้อยละ 0.4 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน หม้อแปลงเครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.											
%YoY	2565								2566		สัดส่วน Q2/66 (%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
สินค้าอุปโภคบริโภค	6.5	8.0	5.1	8.1	8.0	12.7	-1.5	8.7	11.0	6.4	12.6
- ไม่รวมยานพาหนะ	5.3	9.0	1.9	9.3	8.7	9.4	-4.8	0.7	3.2	-1.9	11.1
อาหารเครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม	14.6	14.8	14.4	13.4	16.2	17.6	11.3	0.9	1.0	0.8	2.5
ยานพาหนะ	32.2	-8.9	88.2	-12.2	-5.5	107.8	74.7	177.8	179.1	176.6	1.5
ยาและเวชภัณฑ์	-6.9	29.2	-31.3	52.8	10.3	-39.4	-22.0	-14.7	-19.2	-9.6	1.2
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	5.8	1.4	10.3	9.1	-5.2	14.2	6.9	0.7	1.9	-0.5	1.2
โทรศัพท์มือถือ	-11.4	-7.3	-15.0	-17.7	8.1	35.4	-39.1	-14.3	-4.8	-25.0	1.0
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	16.4	27.2	6.7	28.0	26.6	19.1	-5.2	-6.9	-1.2	-12.1	64.9
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	5.7	13.7	-1.9	16.0	11.5	4.3	-8.3	-8.0	-4.1	-11.7	45.9
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	8.8	17.3	1.2	19.9	14.9	7.7	-5.3	-2.1	-0.8	-3.4	15.0
น้ำมันดิบ	53.1	83.6	29.5	70.4	94.7	61.0	4.7	-5.5	11.6	-18.2	12.0
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	6.6	16.3	-2.6	18.6	14.3	5.4	-11.0	-16.3	-10.5	-21.4	8.9
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-0.5	15.7	-15.5	18.3	13.5	-8.6	-22.6	-21.1	-14.6	-26.8	8.1
ก๊าซธรรมชาติ	109.4	171.3	75.7	262.0	113.8	233.3	-10.7	10.0	-1.1	21.9	4.2
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	20.5	32.4	10.4	30.6	34.0	16.3	4.9	-14.8	-13.4	-16.0	2.3
สินค้าทุน	2.1	7.9	-3.2	8.6	7.3	-0.1	-6.2	4.1	0.7	7.5	18.7
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	2.1	5.8	-1.5	8.3	3.4	-0.7	-2.4	-1.5	-4.4	1.4	7.7
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์,	6.7	8.6	5.0	7.3	9.9	7.3	2.6	4.5	6.0	2.9	1.8
คอมพิวเตอร์	-15.7	3.1	-28.4	21.3	-12.7	-19.8	-37.6	41.8	-16.3	111.9	1.8
อากาศยาน, เรือ, แพ้น, และรถไฟ	11.3	49.4	-17.3	26.5	68.4	9.3	-28.6	3.8	18.5	-5.4	1.5
เครื่องจักร, ตัวถัง, ตู้	-0.1	-2.6	2.5	-6.1	1.0	1.7	3.5	3.2	6.3	0.3	1.3
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	21.4	-14.4	70.9	-42.9	49.9	138.1	14.8	-13.1	-12.8	-13.3	3.8
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	32.0	-18.8	114.1	-54.1	103.6	245.8	23.4	-19.2	-24.2	-15.2	2.7
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-2.2	-2.1	-2.3	9.9	-12.4	-1.0	-3.7	1.1	9.6	-8.1	1.1
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	12.8	18.9	7.1	16.3	21.5	18.9	-4.1	-3.5	0.2	-6.9	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	14.0	19.1	9.3	15.8	22.3	21.4	-2.3	-1.7	2.0	-5.0	91.8
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	13.4	20.9	6.4	21.2	20.7	16.3	-3.1	-1.1	2.8	-4.7	89.1

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า	ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ									
	2565								2566	
%YoY	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
สินค้าอุปโภคบริโภค	1.6	2.8	0.5	3.5	2.2	6.9	-5.3	5.3	6.5	4.0
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	1.3	6.9	-4.3	7.9	6.0	3.8	-12.3	-4.4	-2.3	-6.6
สินค้าทุน	-0.7	4.2	-5.2	5.0	3.4	-3.2	-7.2	3.4	-0.3	7.0
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	1.2	4.2	-1.8	2.7	5.8	6.8	-10.1	-3.2	-2.6	-4.0

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า	ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ									
	2565								2566	
%YoY	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
สินค้าอุปโภคบริโภค	4.9	5.1	4.7	4.4	5.7	5.4	4.0	3.3	4.3	2.3
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	15.0	19.0	11.3	18.6	19.4	14.7	8.0	-2.4	1.2	-5.8
สินค้าทุน	2.9	3.6	2.1	3.3	3.8	3.2	1.1	0.7	1.0	0.4
ดัชนีราคานำเข้ารวม	12.7	14.2	11.2	12.8	15.6	13.7	8.8	1.8	4.8	-1.1

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส เนื่องจากราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.1 ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 97.3 เพิ่มขึ้นจากระดับ 95.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และระดับ 95.8 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังเป็นอัตราการค้าที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6

รวมครึ่งแรกของปี 2566 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 96.6 เทียบกับระดับ 96.5 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 1.1

ดุลการค้าเกินดุล ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 2.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 75.1 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 104.4 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 93.3 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 5.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 3.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และการเกินดุล 10.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 179.4 พันล้านบาท เทียบกับการเกินดุล 121.3 พันล้านบาท ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

%YoY	อัตราการค้า									
	2565								2566	
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
อัตราการค้า*	96.5	97.2	96.5	98.5	95.9	96.0	97.0	96.6	95.8	97.3
%YOY	-7.8	-8.4	-6.7	-7.8	-9.1	-8.1	-5.2	-0.6	-2.7	1.4

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะอ้อยและกลุ่มไม้ผล ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงขยายตัว สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ขยายตัว ได้แก่ (1) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.5 เป็นผลจากแรงจูงใจด้านราคาในปีที่ผ่านมาทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก (2) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.1 เนื่องจากราคาในช่วงที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดี รวมทั้งนโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูทำนาของภาครัฐ ทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก ประกอบกับสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย (3) สุกর เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 และ (4) กุ้งขาวแวนนาไม เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4 อย่างไรก็ตาม ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) อ้อย (ลดลงร้อยละ 66.2) เนื่องจากปริมาณฝนน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ประกอบกับราคาปุ๋ยที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ทำให้เกษตรกรมีการบำรุงต้นอ้อยน้อยลง (2) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 10.5) โดยเฉพาะทุเรียนลดลงร้อยละ 7.1 เป็นผลมาจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ประกอบกับผลผลิตบางส่วนได้รับผลกระทบจากโรคระบาด (3) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 5.3) และ (4) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 4.1) ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น (1) ยางพารา ลดลงร้อยละ 28.3 (2) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 44.7) (3) สุกর (ลดลงร้อยละ 14.6) และ (4) กุ้งขาวแวนนาไม (ลดลงร้อยละ 15.2) อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ราคาข้าวเปลือก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.3) และกลุ่มไม้ผล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 4.9

รวมครึ่งแรกของปี 2566 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 3.4 และดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 0.6

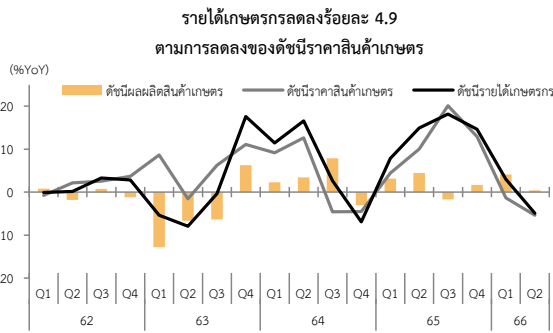
อัตราการค้าเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส

ดุลการค้าเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

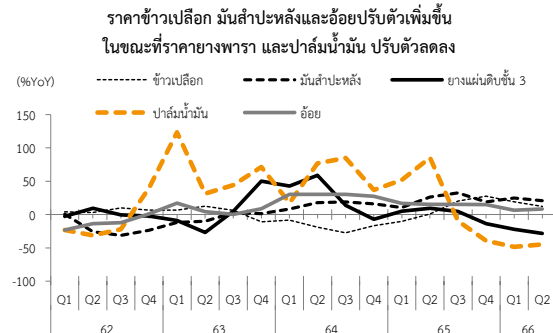
สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมและสาขาการก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนสาขาการไฟฟ้า และก๊าซ กลับมาขยายตัว ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะอ้อยและไม้ผล

ส่วนราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

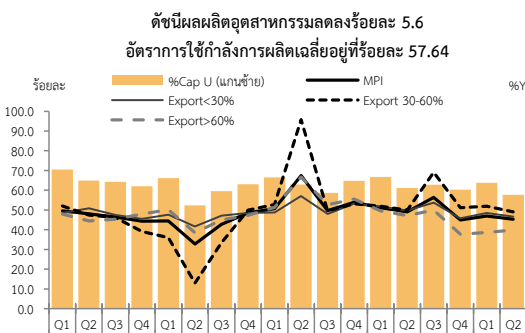
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาอุตสาหกรรม: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 5.6 โดย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงร้อยละ 12.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงลดร้อยละ 29.4 ตามการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) ที่ลดลง ส่วนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ลดร้อยละ 33.7 สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลกที่ลดลง **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ปรับตัวลดลงร้อยละ 4.1** ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง เช่น การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 21.1 เนื่องจากจีน (ผู้ผลิตและส่งออกอันดับ 1 ของโลก) เร่งกำลังการผลิตและการส่งออกเหล็กมากกว่าปีก่อน และการผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 30.7 เนื่องจากสต็อกปุ๋ยเคมีภายในประเทศเพิ่มขึ้น และ**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.1** เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง เช่น การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูปลดร้อยละ 9.7 ตามการลดลงของอุปสงค์จากต่างประเทศ อาทิ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 6.2 โดยเฉพาะการผลิตเพื่อส่งออกของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ที่ขยายตัวร้อยละ 27.6 และร้อยละ 9.9 ตามลำดับ ตามการส่งออกไปตลาดสำคัญ อาทิ ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย และเม็กซิโก สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.64** ต่ำกว่าร้อยละ 63.81 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 61.20 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีการผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 2 รายการ คือ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 87.36) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 85.00) ขณะที่การผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 จำนวน 30 รายการ เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 48.04) การผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า (ร้อยละ 47.55) และการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกกึ่งสำเร็จรูปและสำเร็จรูป (ร้อยละ 46.82) เป็นต้น

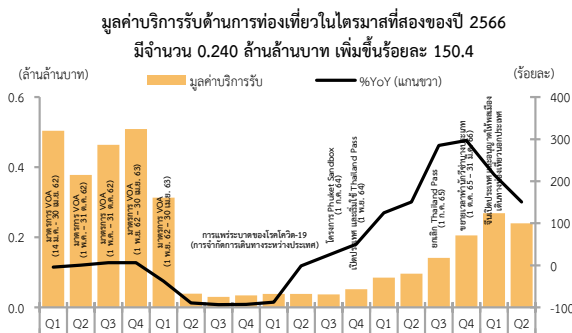
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดร้อยละ 29.4) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ลดร้อยละ 21.1) การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดร้อยละ 29.8) การผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ลดร้อยละ 33.7) และการผลิตยางอื่น ๆ (ลดร้อยละ 13.4) เป็นต้น

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 6.2) การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 19.0) การผลิตจักรยานยนต์ (ร้อยละ 17.3) การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากกระดาษและกระดาษแข็ง (ร้อยละ 8.3) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 0.5) เป็นต้น

รวมครึ่งปีแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.2 โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 4.6 และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.72

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สาขาอุตสาหกรรมลดลง
ร้อยละ 3.3 ต่อเนื่อง
เป็นไตรมาสที่ 3

ตามการลดลงของทุกกลุ่ม
การผลิต

อัตราการใช้กำลังการผลิต
เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.64
ต่ำกว่าร้อยละ 63.81
ในไตรมาสก่อนหน้า และ
ต่ำกว่าร้อยละ 61.20
ในไตรมาสเดียวกัน
ของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.0 แต่ชะลอตัวลงจากร้อยละ 34.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานการขยายตัวที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้นในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 6.437 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 74.62 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มาเลเซีย จีน และอินเดีย สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินและเส้นทางการบินของสายการบินระหว่างประเทศ สำหรับมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว¹ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 0.240 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 150.4 โดยนักท่องเที่ยวสำคัญที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในไตรมาสนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก 5.017 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 77.93) เพิ่มขึ้นร้อยละ 377.4 ภูมิภาคยุโรป 0.977 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.17) เพิ่มขึ้นร้อยละ 176.7 และภูมิภาคอเมริกา 0.280 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.35) เพิ่มขึ้นร้อยละ 189.2 ตามลำดับ ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง ร้อยละ 24.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากช่วงหยุดยาวหลายช่วง รวมทั้งการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปีในแต่ละจังหวัด สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย² 0.188 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 22.6 สำหรับจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี 3.453 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.73) ชลบุรี 3.403 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.65) และเพชรบุรี 2.662 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.42) การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและมูลค่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว³ อยู่ที่ 0.428 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.7 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 66.93 ต่ำกว่าร้อยละ 70.24 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 42.80 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2566 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 23.9 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 12.915 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 520.6 รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 0.892 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 86.3 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 68.58

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและภาคบริการด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดการขนส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ อาทิ การขนส่งเชื้อเพลิงก๊าซ โดยเฉพาะน้ำมันเบนซิน (2) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไปเป็นสำคัญ ในขณะที่ (3) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 2.5 ตามการลดลงของหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และหมวดการขายยานยนต์ โดยเฉพาะรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ ตามความต้องการที่ปรับตัวลดลง เนื่องจากมีการเร่งซื้อรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ไปในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานสูงในปีก่อน อย่างไรก็ตาม หมวดการขายการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมฯ ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5

รวมครึ่งแรกของปี 2566 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 โดยดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 และดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในขณะที่ดัชนีการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 3.7

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: ขยายตัวร้อยละ 7.5 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของดัชนีบริการขนส่ง ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 76.5 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 8.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวของรายรับผู้ประกอบการ

รวมครึ่งปีแรกของปี 2566 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 โดยบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 10.1 ประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 62.3 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 8.7 และบริการขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 0.4 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 6.0 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 9.0

สาขาที่พักแรมและ
บริการด้านอาหาร
ขยายตัวในเกณฑ์สูง
ต่อเนื่องร้อยละ 15.0
โดยมีปัจจัยสนับสนุน
จากการขยายตัว
ในเกณฑ์สูงของจำนวน
นักท่องเที่ยวต่างประเทศ
และการขยายตัวต่อเนื่อง
ของการท่องเที่ยว
ในประเทศ

รายรับรวมจาก
การท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 0.428 ล้านล้านบาท
เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.7

อัตราการเข้าพักเฉลี่ย
อยู่ที่ร้อยละ 66.93
ต่ำกว่าร้อยละ 70.24
ในไตรมาสก่อนหน้า
แต่สูงกว่าร้อยละ 42.80
ในไตรมาสเดียวกัน
ของปีก่อน

สาขาการขนส่งและ
การขายปลีก
การซ่อมยานยนต์และ
จักรยานยนต์เพิ่มขึ้น
ร้อยละ 3.4 ตามการ
ขยายตัวของค่าใช้จ่าย
ภาคครัวเรือนและ
ภาคบริการด้านการ
ท่องเที่ยว

สาขาการขนส่งและสถานที่
เก็บสินค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ
7.5 ชะลอตัวลงจาก
ไตรมาสก่อน สอดคล้องกับ
การชะลอตัวของบริการ
ขนส่งทางอากาศ
ทางบก และทางน้ำ
ขณะที่บริการสนับสนุน
การขนส่งขยายตัวดีขึ้น

¹ มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

² รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

³ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ: เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 เป็นการกลับมาขยายตัวภายหลังจากการลดลงร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าและกิจกรรมโรงแยกก๊าซ สอดคล้องกับการกลับมาขยายตัวของดัชนีการผลิตไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ โดย (1) **ดัชนีการผลิตไฟฟ้า** ขยายตัวร้อยละ 8.8 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจร้อยละ 17.8 และร้อยละ 13.9 ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.4 สอดคล้องกับการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรม สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศในไตรมาสนี้อยู่ที่ 31.32 องศาเซลเซียส นับเป็นระดับสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ และ (2) **ดัชนีการผลิตโรงแยกก๊าซ** ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส ร้อยละ 12.2 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการใช้เพื่อการผลิตไฟฟ้า ในขณะที่การใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกและสารเคมีอินทรีย์และเป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานยนต์ในภาคขนส่งปรับตัวลดลง

รวมครึ่งปีแรกของปี 2566 การผลิตสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8

สาขาการก่อสร้าง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่อง โดยในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาครัฐลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 0.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการก่อสร้างของรัฐบาลลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการเบิกจ่ายของกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะระบบขนส่งทางบก ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 1.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับความคืบหน้าของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) (รฟท.) และโครงการรถไฟสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (วงแหวนกาญจนาภิเษก) (รฟม.) เป็นสำคัญ สำหรับการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 2.0 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอาคารโรงงาน ส่วนการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (เช่น ห้องชุด และบ้านเดี่ยว) และการก่อสร้างอื่น ๆ ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ปรับตัวลดลง สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส ลดลงร้อยละ 1.2 ตามการลดลงของดัชนีราคาหมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 13.9) หมวดยางมะตอยและแอสฟัลต์ติกคอนกรีต (ลดลงร้อยละ 19.5) และหมวดซีเมนต์ (ลดลงร้อยละ 2.2) เป็นสำคัญ

รวมครึ่งปีแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3) และการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6

สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ
กลับมาขยายตัวร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าและกิจกรรมโรงแยกก๊าซ

สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอตัวจากไตรมาสก่อน
ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ ขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในประเทศ¹

ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2566 พบว่า มีผู้เยี่ยมเยือน² (Visitor) จำนวน 154.99 ล้านคน-ครั้ง (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 103.81 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19³) เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจำนวนห้องพักจากสถานที่พักแรม⁴ (Accommodation) ในปี 2566 อยู่ที่ 785,266 ห้อง ขยายตัวร้อยละ 17.3 จากในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยเฉพาะโฮมสเตย์ (สัดส่วนร้อยละ 0.96) ขยายตัวร้อยละ 59.1 จากในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งธุรกิจที่พักแรมที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งใหม่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก⁶ สำหรับอัตราการเข้าพัก (Occupancy Rate: OR) เฉลี่ยทั้งประเทศอยู่ที่ร้อยละ 68.58 สูงกว่าร้อยละ 39.56 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงต่ำกว่าร้อยละ 72.5 ในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ขณะที่ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยในสถานที่พักแรมลดลงเหลือเพียง 8.67 วัน จาก 8.93 วัน จากในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศมูลค่า 8.92 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.64 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

¹ การท่องเที่ยวในประเทศ (Internal Tourism) ประกอบด้วย (1) การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) หมายถึง ผู้พำนักรที่มิถิ่นพำนักอยู่ในประเทศและเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และ (2) การท่องเที่ยวขาเข้า (Inbound Tourism) หมายถึง ผู้พำนักรที่มิถิ่นพำนักอยู่ในต่างประเทศและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

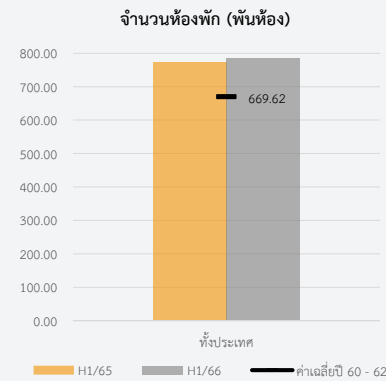
² ผู้เยี่ยมเยือน ครอบคลุมนักท่องเที่ยว (Tourist) หรือผู้เยี่ยมเยือนที่มีการค้างคืน และนักทัศนาจร (Excursionist) หรือผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่มีการค้างคืน

³ ช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คือค่าเฉลี่ยของปี 2560 - 2562

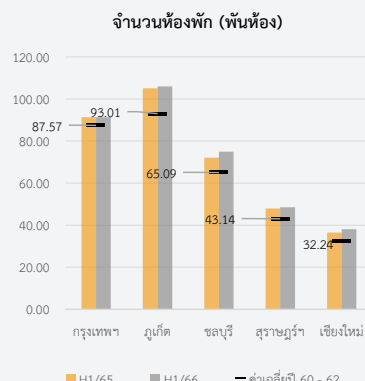
⁴ ข้อมูลจากศูนย์วิจัยด้านตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

⁵ สถานที่พักแรมที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมประเภทอื่น ๆ) ของปี 2566 เทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้แก่ โฮมสเตย์ (สัดส่วนร้อยละ 0.96) ขยายตัวร้อยละ 59.1 รีสอร์ท (สัดส่วนร้อยละ 31.12) ขยายตัวร้อยละ 19.8 และโรงแรม (สัดส่วนร้อยละ 54.58) ขยายตัวร้อยละ 17.5

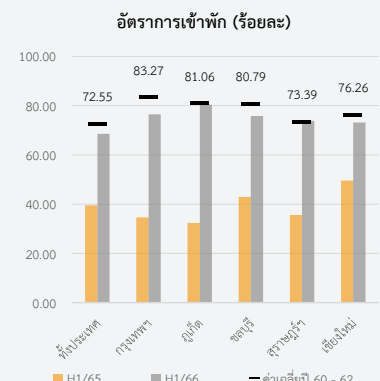
⁶ ข้อมูลจากสถิติการจดทะเบียนธุรกิจหมวดที่พักแรม ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในประเทศ¹ (ต่อ)

ที่มา: ศูนย์วิจัยด้านการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ที่มา: ศูนย์วิจัยด้านการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

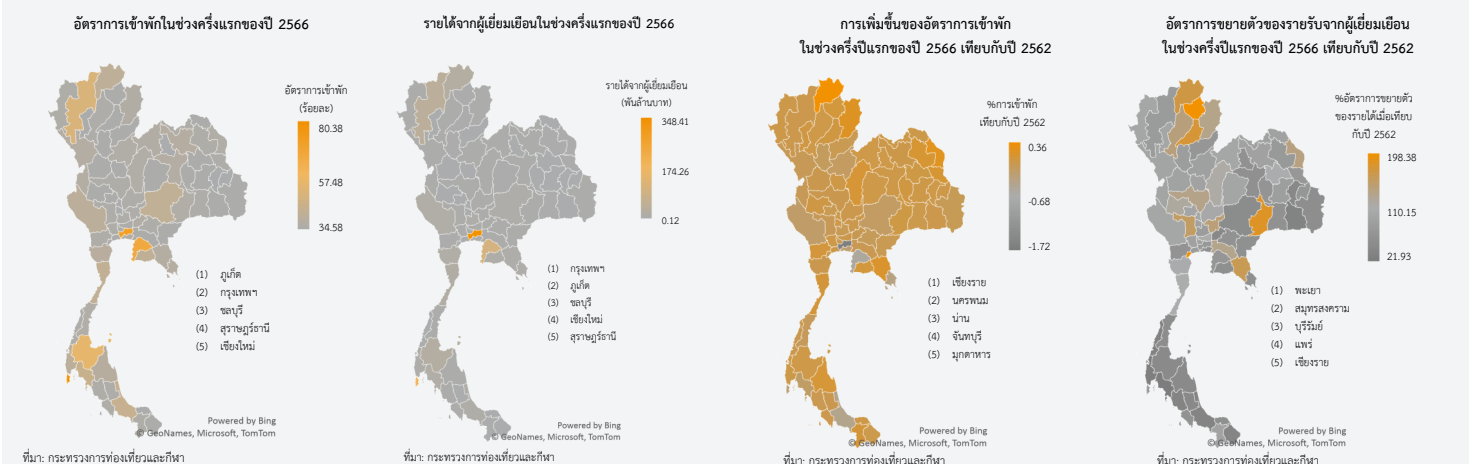

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) รายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีอัตราการเข้าพักและรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ภูเก็ต (ร้อยละ 80.38 และรายรับ 182.6 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 19.14 ของรายรับรวม) กรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 76.50 และรายรับ 348.4 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 36.53 ของรายรับรวม) ชลบุรี (ร้อยละ 75.77 และรายรับ 104.2 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.92 ของรายรับรวม) สุราษฎร์ธานี (ร้อยละ 73.85 และรายรับ 23.3 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.44 ของรายรับรวม) และเชียงใหม่ (ร้อยละ 73.18 และรายรับ 40.8 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.28 ของรายรับรวม) จะเห็นได้ว่าเฉพาะภูเก็ตและกรุงเทพฯ ครบครองสัดส่วนกว่าร้อยละ 55.67 ของรายรับรวม ซึ่งให้เห็นว่าการท่องเที่ยวภายในประเทศยังคงกระจุกตัวอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ขณะที่ของจังหวัดที่มีอัตราการเข้าพักและรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ประกอบด้วย อำนาจเจริญ (ร้อยละ 34.58 และรายรับ 1.4 ร้อยล้านบาท) หนองบัวลำภู (ร้อยละ 35.72 และรายรับ 1.2 ร้อยล้านบาท) และยโสธร (ร้อยละ 40.13 และรายรับ 2.4 ร้อยล้านบาท) ล้วนอยู่ในจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นของอัตราการเข้าพักและอัตราการขยายตัวของรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนของช่วงครึ่งปีแรกของปี 2566 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 พบว่าจังหวัดที่มีการเพิ่มขึ้นของอัตราการเข้าพักมากที่สุด ได้แก่ เชียงราย นครพนม และน่าน และจังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวของรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนมากที่สุด ได้แก่ พะเยา สมุทรสงคราม และบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นจังหวัดในเมืองท่องเที่ยวรอง และมีจุดหมายการท่องเที่ยวที่สำคัญคือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและความเชื่อที่มีชื่อเสียงและมีประวัติความเป็นมา รวมทั้งที่พักที่เน้นธรรมชาติและสวยงาม และแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทางน้ำ

ในระยะต่อไป ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองเพื่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและการสร้างรายรับจากการท่องเที่ยวไปยังเมืองท่องเที่ยวรองอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการยกระดับศักยภาพของการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ (1) การสร้างจุดยืนที่โดดเด่นและแตกต่าง (Strategic Position) ในแต่ละจังหวัดเพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวและสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อให้เกิดการบอกต่อและการเที่ยวซ้ำในอนาคต (2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เน้นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นหรือใช้วัตถุดิบที่มีภายในท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ และ (3) การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึง

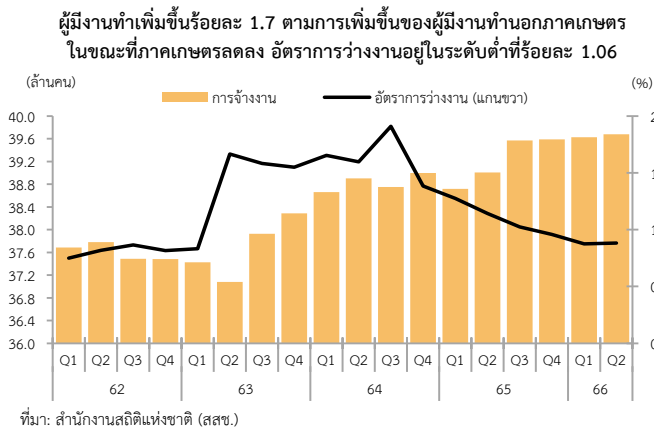
⁷ เมืองท่องเที่ยวหลัก 22 จังหวัด ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ปทุมธานี ภูเก็ต ชลบุรี กระบี่ เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี สงขลา พังงา ประจวบคีรีขันธ์ ระยอง เพชรบุรี กาญจนบุรี นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา ขอนแก่น และสระบุรี

⁸ เมืองท่องเที่ยวรอง 55 จังหวัด ประกอบด้วย กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร จันทบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตราด ตาก นครนายก นครพนม นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พะเยา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู ราชบุรี ราชบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สมุทรสงคราม สระแก้ว สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุรินทร์หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุบลราชธานี

⁹ สถิติการค้าผ่าน Google Trends ตั้งแต่ 1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2566

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ในขณะที่ผู้มีงานทำภาคเกษตรปรับตัวลดลง ส่วนอัตราการว่างงานอยู่ในระดับสูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าเล็กน้อยแต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ผู้มีงานทำจำนวน 39.68 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็นผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 36.93 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 93.08) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 และผู้มีงานทำชาวต่างชาติจำนวน 2.75 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.92) เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1 โดยผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 70.68) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 2.5 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการก่อสร้าง และสาขาการขายส่งขายปลีกและการซ่อมยานยนต์ฯ เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 29.24) ลดลงร้อยละ 0.2 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการกลับสู่ตลาดแรงงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ และสอดคล้องกับการลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และสุกร เป็นต้น สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.06 สูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ที่ร้อยละ 1.05 แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 4.29 แสนคน สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.21 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 5.47 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ยครึ่งแรกของปี 2566 ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 และอัตราการว่างงานเฉลี่ยครึ่งปีแรกอยู่ที่ร้อยละ 1.06

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต											
%YOY	สัดส่วน Q2/66	2565								2566	
		ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
ผู้มีงานทำรวม	100.00	1.0	0.2	1.8	0.1	0.3	2.1	1.5	2.0	2.4	1.7
- ภาคเกษตร	29.32	-1.2	0.6	-2.9	2.4	-1.2	-2.4	-3.4	0.7	1.6	-0.2
- นอกภาคเกษตร	70.68	2.0	0.0	4.1	-0.8	0.9	4.3	3.9	2.6	2.7	2.5
อุตสาหกรรม	15.75	1.4	-0.1	2.9	-1.6	1.5	1.4	4.4	0.4	0.4	0.3
ก่อสร้าง	5.85	-3.5	-6.3	-0.3	-4.2	-8.5	0.4	-1.0	2.0	-1.8	6.0
สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	17.35	4.2	5.1	3.2	2.0	8.3	4.5	2.0	2.4	4.4	0.5
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.06	0.5	-5.3	7.5	-4.4	-6.1	8.3	6.6	10.0	8.2	11.7
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		39.90	39.69	40.12	39.62	39.76	40.09	40.14	40.29	40.28	40.31
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.22	38.86	39.58	38.72	39.01	39.57	39.59	39.65	39.63	39.68
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.53	0.58	0.48	0.61	0.55	0.49	0.46	0.43	0.42	0.43
อัตราการว่างงาน (%)		1.33	1.45	1.19	1.53	1.37	1.23	1.15	1.06	1.05	1.06

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

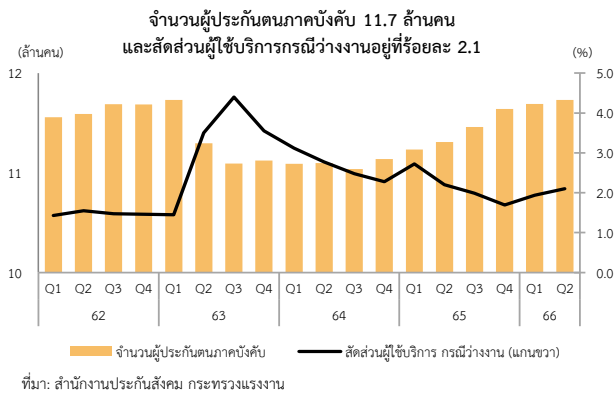
สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 2.0 ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 3.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ (อาทิ สาขาการก่อสร้าง สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขายส่งขายปลีกและการซ่อมยานยนต์ฯ เป็นต้น) และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 2.7 สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 2.13 สูงกว่าร้อยละ 1.94 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 2.17 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.50 แสนคน สูงกว่าจำนวน 2.27 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าจำนวน 2.45 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ตามการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ในขณะที่ผู้มีงานทำภาคเกษตรลดลง

สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.06 สูงกว่าร้อยละ 1.05 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 2.0 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 2.1 สูงกว่าร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 2.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2565								2566		
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	11,638	11,313	11,638	11,234	11,313	11,462	11,638	11,725	11,689	11,725	
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,880	1,902	1,880	1,920	1,902	1,899	1,880	1,850	1,866	1,850	
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	10,881	10,812	10,881	10,767	10,812	10,855	10,881	10,935	10,911	10,935	
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,399	24,027	24,399	23,920	24,027	24,216	24,399	24,511	24,466	24,511	
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	197	245	197	306	245	228	197	250	227	250	
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.7	2.2	1.7	2.7	2.2	2.0	1.7	2.1	1.9	2.1	

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสถานะประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ปัญหาความไม่สอดคล้องกันของตลาดแรงงานของไทย

ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คลื่นคลายลง ตลาดแรงงานของไทยปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้มีงานทำในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ที่ 39.68 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.44 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งทำให้อัตราการว่างงานในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 1.06 ลดลงจากร้อยละ 1.33 ในปี 2565 และใกล้เคียงกับร้อยละ 0.98 ในปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตโควิด-19 อย่างไรก็ตาม ประเด็นปัญหาของตลาดแรงงานไทยที่สำคัญประการหนึ่งคือปัญหาคุณภาพของแรงงานและความไม่สอดคล้องกันของตลาดแรงงาน (Labor mismatching) ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการยกระดับการผลิตของไทย

จากข้อมูลการสำรวจความต้องการแรงงานจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในช่วงปี 2561 - 2565 พบว่าความต้องการแรงงานรวมเพิ่มขึ้นจาก 95,566 คนในปี 2561 เป็น 168,992 คนในปี 2565 แต่เมื่อพิจารณาสัดส่วนความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปนั้น ลดลงจากร้อยละ 30.1 ของความต้องการแรงงานรวมในปี 2561 เหลือเพียงร้อยละ 17.2 ในปี 2565 เท่านั้น ส่วนสัดส่วนความต้องการแรงงานในการศึกษาระดับ ปวช. - ปวส. ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 23.7 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 22.5 ในปี 2565 ในขณะที่สัดส่วนความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41.1 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 57.3 ในปี 2565 และเมื่อพิจารณาเฉพาะความต้องการแรงงานเพียงสองระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรีขึ้นไปและระดับ ปวช. และ ปวส. พบว่าสัดส่วนเฉลี่ยของความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปลดลงโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2561 - 2565 อยู่ที่ร้อยละ 45.6 ขณะที่สัดส่วนเฉลี่ยของความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. กลับเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยปี 2561 - 2565 อยู่ที่ร้อยละ 54.4

ตารางที่ 1 ความต้องการแรงงานจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

	จำนวน (คน)					สัดส่วน (ร้อยละ)					
	2561	2562	2563	2564	2565	2561	2562	2563	2564	2565	เฉลี่ย 2561-2565
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	28,757	20,113	22,801	25,581	29,037	30.1	21.1	15.5	16.1	17.2	20.0
ระดับปวช. - ปวส.	22,608	22,551	32,178	37,817	38,079	23.7	23.7	21.9	23.7	22.5	23.1
แรงงานเฉพาะปริญญาตรีขึ้นไป และปวช. - ปวส.	51,365	42,664	54,979	63,398	67,116	53.8	44.8	37.4	39.8	39.7	43.1
ระดับป.6 - ม.6	39,299	46,971	82,899	81,563	96,786	41.1	49.4	56.2	51.2	57.3	51.1
อื่น ๆ	4,902	5,471	9,385	14,390	5,090	5.1	5.8	6.4	9.0	3.0	5.9
รวม	95,566	95,106	147,263	159,351	168,992	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
แรงงานเฉพาะปริญญาตรีขึ้นไป และปวช. - ปวส.	51,365	42,664	54,979	63,398	67,116	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	28,757	20,113	22,801	25,581	29,037	56.0	47.1	41.5	40.3	43.3	45.6
ระดับปวช. - ปวส.	22,608	22,551	32,178	37,817	38,079	44.0	52.9	58.5	59.7	56.7	54.4

ที่มา : สรุปข้อมูลการสำรวจความต้องการแรงงานจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เดือนมกราคม - ธันวาคม 2565
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ปัญหาความไม่สอดคล้องกันของตลาดแรงงานของไทย (ต่อ)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลความต้องการแรงงานของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพื้นที่ EEC ในปี 2565 จำแนกตามการศึกษา จำนวน 419 โครงการ ซึ่งมีความต้องการแรงงานรวม 52,322 คนนั้น พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความต้องการมากที่สุด คือ แรงงานระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสัดส่วนถึงร้อยละ 59.1 ความต้องการแรงงานระดับ ปวช. - ปวส. อยู่ที่ร้อยละ 25.2 และความต้องการแรงงานระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 14.7 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาถึงอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความต้องการมากที่สุด คือ แรงงานระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสัดส่วนร้อยละ 63.9 และร้อยละ 63.2 ตามลำดับ ความต้องการแรงงานระดับ ปวช. - ปวส. อยู่ที่ร้อยละ 22.5 และร้อยละ 23.6 ตามลำดับ ขณะที่ความต้องการแรงงานระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 13.5 และร้อยละ 12.9 ตามลำดับ โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีความต้องการแรงงานระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสัดส่วนที่สูง ได้แก่ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหาร ส่วนอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีความต้องการแรงงานระดับ ปวช. และ ปวส. ในสัดส่วนที่สูง ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณากำลังแรงงาน โดยอ้างอิงจากจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในภาคอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรีขึ้นไป) พบว่า ในปี 2564¹ มีจำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษารวม 1,902,692 คน แม้จะลดลงจากจำนวน 2,171,663 ในปี 2561 แต่ยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับนักเรียนที่อยู่ในระดับ ปวช. และ ปวส. ในปี 2564 ที่มีจำนวน 374,962 คน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.5 และร้อยละ 16.5 ตามลำดับ) ดังนั้น จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ตลาดแรงงานที่เผชิญกับปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างกำลังแรงงานที่ผลิตออกมา (ด้าน Supply) และความต้องการของตลาด (ด้าน Demand) นั่นคือ มีแรงงานจบใหม่ที่เข้าสู่ตลาดที่จบอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสัดส่วนที่สูงมาก ส่งผลให้แรงงานในระดับปริญญาตรีต้องทำงานต่ำกว่าระดับมากขึ้น และสัดส่วนผู้ว่างงานในระดับปริญญาตรีจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งจะกลายเป็นข้อจำกัดของตลาดแรงงานไทยในระยะต่อไป

ตารางที่ 2 ความต้องการแรงงานของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพื้นที่ EEC ในปี 2565 จำแนกตามการศึกษา

	จำนวนโครงการ	จำนวนความต้องการแรงงาน (คน)	สัดส่วนความต้องการแรงงานในแต่ละระดับ (ร้อยละ)			
			ปริญญาตรีขึ้นไป	ปวช. - ปวส.	ป.6 - ม.6	อื่น ๆ
อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน	59	15,890	13.5	22.5	63.9	0.1
อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	51	14,042	12.9	23.6	63.2	0.3
อุตสาหกรรมการแพทย์	17	7,291	9.5	19.7	70.0	0.8
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	42	2,669	20.0	29.9	50.0	0.1
อุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหาร	15	947	33.7	24.8	31.1	10.2
อุตสาหกรรมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์	1	244	30.3	69.7	0.0	0.0
อุตสาหกรรมดิจิทัล	5	114	94.7	5.3	0.0	0.0
อุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ	2	22	4.5	77.3	18.2	0.0
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	227	11,103	18.0	33.1	46.4	2.6
รวม	419	52,322	14.7	25.2	59.1	1.0

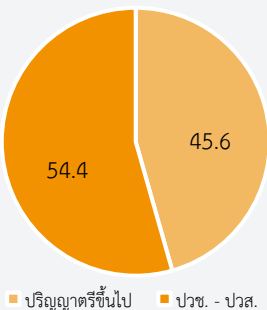
ที่มา: ข้อมูลสำรวจความต้องการแรงงานของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพื้นที่ EEC ตั้งแต่ ม.ค.- ธ.ค. 2565 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตารางที่ 3 จำนวนและสัดส่วนนักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในภาคอุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป) และอาชีวศึกษา

	2561	2562	2563	2564	เฉลี่ย 2561 - 2564
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (คน)	2,171,663	2,076,924	2,058,249	1,902,692	2,052,382
ระดับ ปวช.-ปวส. (คน)	366,870	378,738	387,411	374,962	376,995
รวม (คน)	2,538,533	2,455,662	2,445,660	2,277,654	2,429,377
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ)	85.5	84.6	84.2	83.5	84.5
ระดับ ปวช.-ปวส. (ร้อยละ)	14.5	15.4	15.8	16.5	15.5
รวม (ร้อยละ)	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

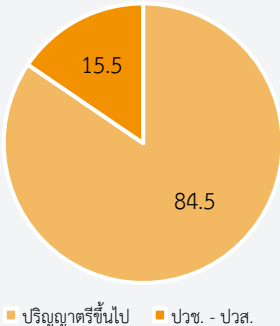
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สัดส่วนความต้องการแรงงานจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนของ BOI (เฉลี่ยปี 2561 - 2565)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สัดส่วนจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในภาคอุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป) และอาชีวศึกษา (เฉลี่ยปี 2561 - 2564)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

¹ ข้อมูลล่าสุด

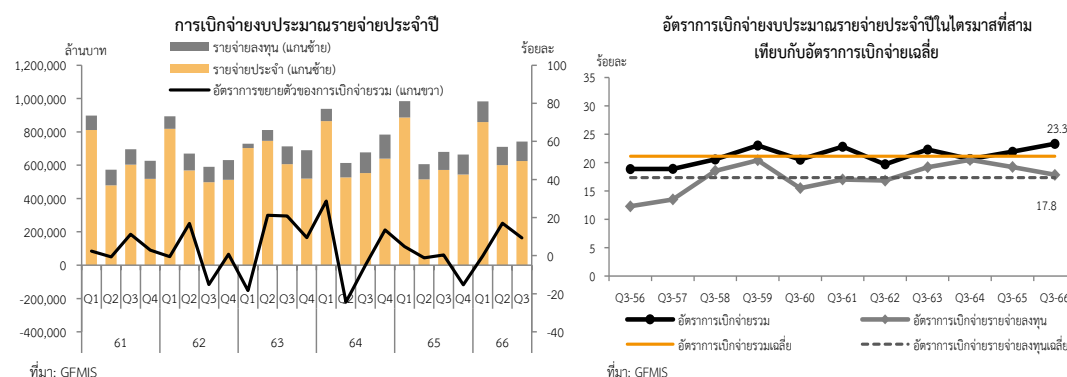
ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566 (เมษายน - มิถุนายน 2566) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 795,788.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.2 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของ (1) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นร้อยละ 56.7 เนื่องจากการนำส่งทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนเป็นรายได้แผ่นดิน เงินเหลือจ่ายปีก่อนส่งคืนของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และการนำส่งรายได้จากการเปลี่ยนระบบสัมปทานในกิจการปิโตรเลียมเป็นระบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต (ระบบ Production Sharing Contract หรือ PSC) ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (2) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 8.6 (3) ภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 3.1 ตามการปรับตัวดีขึ้นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และ (4) ภาษีสรรพสามิตรถยนต์ร้อยละ 10.7 ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตรถยนต์ เพื่อส่งมอบตามคำสั่งซื้อหลังจากปัญหาการขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์คลี่คลายลง

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 22.9 เนื่องจากการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลลิตรละไม่เกิน 5 บาท และการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่นจากลิตรละ 4.726 บาทต่อลิตร เหลือ 0.200 บาทต่อลิตร เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.8 ตามการลดลงของมูลค่าสินค้านำเข้า

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,956,489.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 และสูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ 7.5 โดยหน่วยงานสำคัญ ๆ ที่สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ ได้แก่ (1) กรมสรรพากร โดยการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสูงกว่าประมาณการ (2) ส่วนราชการอื่น เนื่องจากการนำส่งทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนเป็นรายได้แผ่นดิน รายได้จากสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรกู้เงินจากการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล และเงินเหลือจ่ายปีก่อนส่งคืนของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และ (3) กรมศุลกากร เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าสูงกว่าประมาณการ รวมทั้งการชำระอากรขาเข้าตามคำพิพากษาคดีข้อพิพาทการจัดเก็บภาษีนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตต่ำกว่าประมาณการจากการปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 811,900.2 ล้านบาท⁴ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.6 ประกอบด้วย (1) **การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2566** จำนวน 742,350.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนหน้าร้อยละ 9.3 โดยอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 23.3 จำแนกเป็น (i) รายจ่ายประจำ 625,510.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.6 ตามการเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายหมวดงบรายจ่ายอื่นเป็นสำคัญ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 24.7 สูงกว่าร้อยละ 22.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และ (ii) รายจ่ายลงทุน 116,839.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.8 เป็นผลมาจากการเบิกจ่ายในหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป และหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 17.8 ต่ำกว่าร้อยละ 19.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

(2) **การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี** 27,927.5 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.2 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 14.7 (3) **การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))** 50,181.0 ล้านบาท⁵ ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 10.2 โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการเบิกจ่ายของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นสำคัญ

ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566
การจัดเก็บรายได้รัฐบาล
เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2

โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของการนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่น การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีสรรพสามิตรถยนต์

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566
การจัดเก็บรายได้รัฐบาล
สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนและสูงกว่าประมาณการร้อยละ 5.2 และร้อยละ 7.5
ตามลำดับ

การใช้จ่ายของรัฐบาล
ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566
เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6
อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี อยู่ที่ร้อยละ 23.3 โดยอัตราเบิกจ่ายรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 24.7 และร้อยละ 17.8 ตามลำดับ

⁴ การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจโดยไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี และ (4) เงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท

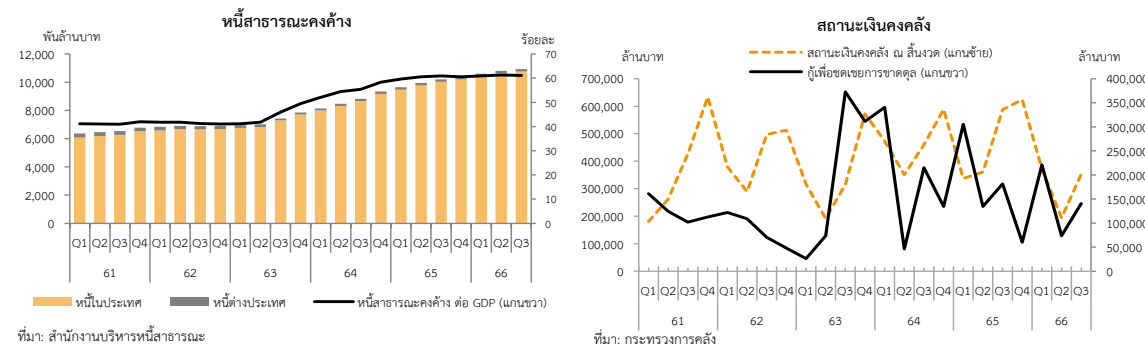
⁵ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 7,278.3 ล้านบาท

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 มีการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐรวม 2,748,381.8 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.7 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2566 จำนวน 2,434,233.6 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 76.4 สูงกว่าร้อยละ 73.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) แบ่งเป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 2,084,726.2 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 82.4 สูงกว่าร้อยละ 77.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 349,507.4 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 53.3 สูงกว่าร้อยละ 52.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) (2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี 131,373.6 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 69.0) (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) 160,878.24 ล้านบาท⁶ ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง และบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และ (4) การเบิกจ่ายเงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 พ.ศ. 2563 - 2564 (วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท) 47,418.7 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 มีมูลค่าทั้งสิ้น 10,923,183.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 61.1 ของ GDP ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ 10,750,929.5 ล้านบาท (ร้อยละ 60.2 ของ GDP) และเงินกู้จากต่างประเทศ 172,254.0 ล้านบาท (ร้อยละ 1.0 ของ GDP) โดยแบ่งเป็นหนี้ของรัฐบาล 9,558,050.4 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,085,379.5 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาล ค่าประกัน) 223,508.2 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 56,245.4 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.5 ร้อยละ 9.9 ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 0.5 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

ฐานะการคลัง ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลเกินดุลงบประมาณ 29,251 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 10,760 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 140,738 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดสุทธิ 159,229 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2566 จำนวน 193,585 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 352,814 ล้านบาท

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลมีการขาดดุลงบประมาณ 608,461 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 97,987 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 435,243 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 271,205 ล้านบาท

ภาวะการเงิน

ในไตรมาสที่สองของปี 2566 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566 มีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 1.75 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี โดย กนง. ประเมินว่า เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนเป็นสำคัญ ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมาย เนื่องจากแรงกดดันจากค่าไฟฟ้าและราคาน้ำมันที่เริ่มคลี่คลายลง อย่างไรก็ตามยังมีความเสี่ยงจากด้านอุปสงค์ภายในประเทศ จากภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี รวมทั้งการส่งผ่านต้นทุนผู้ประกอบการที่อาจปรับตัวสูงขึ้นจากแรงกดดันด้านอุปทาน ซึ่งขึ้นกับการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจภาครัฐในระยะถัดไป ด้านภาพรวมระบบการเงินไทยยังคงมีเสถียรภาพ แต่ยังคงต้องติดตามพัฒนาการและความผันผวนในตลาดการเงินโลกอย่างใกล้ชิด รวมถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการขนาดกลางและขยายย่อม (SMEs) และครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทย สอดคล้องกับประเทศเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 5.00 - 5.25 ต่อปี สหภาพยุโรปปรับเพิ่มเป็นร้อยละ 4.00 ต่อปี และธนาคารกลางอังกฤษเพิ่มเป็นร้อยละ 5.00 ต่อปี รวมทั้งธนาคารกลางแคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และมาเลเซีย ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 4.75 ร้อยละ 4.10 ร้อยละ ร้อยละ 5.50 และร้อยละ 3.00 ต่อปี ตามลำดับ ขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่น ฟิลิปินส์ อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และอินเดีย คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับร้อยละ (-0.10) ร้อยละ 6.75 ร้อยละ 5.75 ร้อยละ 3.50 และร้อยละ 6.50 ต่อปี ตามลำดับ ในส่วนธนาคารกลางเวียดนาม และจีน ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมาอยู่ที่ร้อยละ 3.00 และร้อยละ 3.55 ต่อปี ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566

การใช้จ่ายของรัฐบาล

ลดลงร้อยละ 5.7

ตามการลดลงของ

การเบิกจ่ายงบประมาณ

กันไว้เบิกเหลือปี

งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ

และเงินกู้ภายใต้

พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19

รวม 9 เดือนแรก

อัตราการเบิกจ่าย

งบประมาณรายจ่าย

ประจำปี อยู่ที่ร้อยละ

76.4 โดยอัตราเบิกจ่าย

รายจ่ายประจำและ

รายจ่ายลงทุนอยู่ที่

ร้อยละ 82.4 และ

ร้อยละ 53.3 ตามลำดับ

หนี้สาธารณะคงค้าง

ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566

อยู่ที่ร้อยละ 61.1 ของ GDP

ฐานะเงินคงคลัง

ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566

มีจำนวนทั้งสิ้น 352,814

ล้านบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย

นโยบายต่อเนื่อง

สอดคล้องกับทิศทาง

การดำเนินนโยบาย

การเงินของประเทศ

เศรษฐกิจหลัก

⁶ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 25,522.5 ล้านบาท

ในเดือนกรกฎาคม 2566 ธนาคารกลางสหรัฐฯ สหภาพยุโรป แคนาดา และรัสเซีย ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 5.25 - 5.50 ร้อยละ 4.25 ร้อยละ 5.00 และร้อยละ 8.50 ต่อปี ตามลำดับ

ล่าสุดเดือนสิงหาคม 2566 ธนาคารกลางอังกฤษ และธนาคารแห่งประเทศไทยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 5.25 และร้อยละ 2.25 ต่อปี ตามลำดับ ขณะที่ธนาคารกลางบราซิลปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมาอยู่ที่ร้อยละ 13.25 ต่อปี

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย													
(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2564		2565				2566						
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
สหรัฐฯ	0.00-0.25	4.25-4.50	0.25-0.50	1.50-1.75	3.00-3.25	4.25-4.50	4.75-5.00	5.00-5.25	4.75-5.00	5.00-5.25	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50
สหภาพยุโรป	0.00	2.50	0.00	0.00	1.25	2.50	3.50	4.00	3.50	3.75	4.00	4.25	4.25
อังกฤษ	0.25	3.50	0.75	1.25	2.25	3.50	4.25	5.00	4.25	4.50	5.00	5.00	5.25
แคนาดา	0.25	4.25	0.50	1.50	3.25	4.25	4.50	4.75	4.50	4.50	4.75	5.00	5.00
ออสเตรเลีย	0.10	3.10	0.10	0.85	2.35	3.10	3.60	4.10	3.60	3.85	4.10	4.10	4.10
ไทย	0.50	1.25	0.50	0.50	1.00	1.25	1.75	2.00	1.75	2.00	2.00	2.00	2.25
นิวซีแลนด์	0.75	4.25	1.00	2.00	3.00	4.25	4.75	5.50	5.25	5.50	5.50	5.50	5.50
รัสเซีย	8.50	7.50	20.00	9.50	7.50	7.50	7.50	7.50	7.50	7.50	7.50	8.50	8.50
มาเลเซีย	1.75	2.75	1.75	2.00	2.50	2.75	2.75	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00
เวียดนาม	2.50	4.50	2.50	2.50	3.50	4.50	3.50	3.00	3.50	3.50	3.00	3.00	3.00
จีน	3.80	3.65	3.70	3.70	3.65	3.65	3.65	3.55	3.65	3.65	3.55	3.55	3.55
บราซิล	9.25	13.75	11.75	13.25	13.75	13.75	13.75	13.75	13.75	13.75	13.75	13.75	13.25
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10
ฟิลิปปินส์	2.50	6.00	2.50	3.00	4.25	6.00	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75
อินโดนีเซีย	3.50	5.50	3.50	3.50	4.25	5.50	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75
เกาหลีใต้	1.00	3.25	1.25	1.75	2.50	3.25	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50
อินเดีย	4.00	6.25	4.00	4.90	5.90	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 4 สิงหาคม 2566

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามทิศทางการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นร้อยละ 1.40 ร้อยละ 1.00 และร้อยละ 1.45 เทียบกับร้อยละ 1.15 ร้อยละ 0.83 และร้อยละ 1.15 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี (MLR) ที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.96 ร้อยละ 8.05 และร้อยละ 6.79 เทียบกับร้อยละ 6.56 ร้อยละ 7.70 และร้อยละ 6.34 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินฝากและเงินกู้ ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อที่ชะลอตัวลง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.05 เทียบกับการติดลบร้อยละ 1.79 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.04 เทียบกับร้อยละ 4.04 ในไตรมาสก่อนหน้า

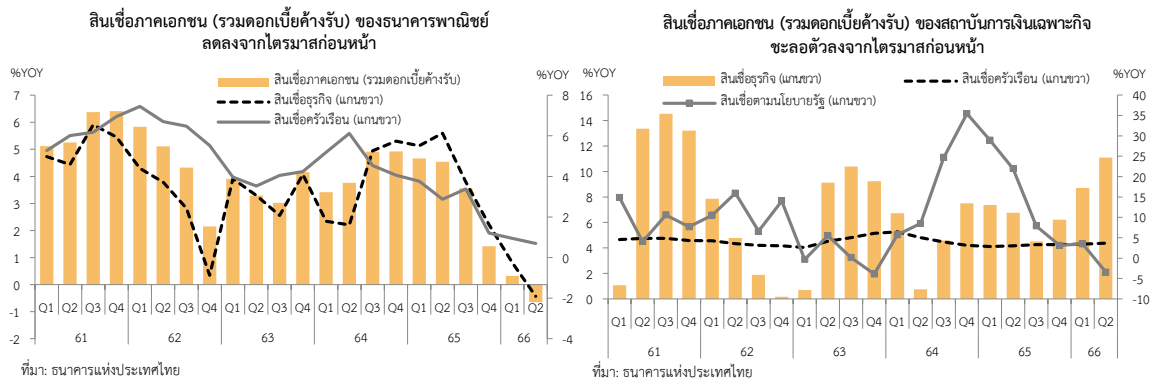
ในเดือนกรกฎาคม 2566 อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจไม่เปลี่ยนแปลงจาก ณ สิ้นไตรมาสสองของปี 2566 แต่อัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยที่แท้จริงลดลงเล็กน้อยมาอยู่ที่ร้อยละ 0.90 และร้อยละ 6.89 ตามลำดับ

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปี 2566 ยอดสินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 0.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 1.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจาก (1) ธนาคารเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เนื่องจากมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคการส่งออก (2) ผู้ประกอบการบางส่วนชะลอการลงทุนในช่วงความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและประเมินทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลใหม่ และ (3) การชำระคืนสินเชื่อของธุรกิจบางราย ในส่วนของธุรกิจสาขาสำคัญ ๆ ที่สินเชื่อปรับตัวลดลง ประกอบด้วย (1) สาขาการผลิต โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และสินเชื่อเพื่อการผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (2) สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการขายส่งและขายปลีกที่ไม่ใช่สินค้าด้านยานยนต์ อย่างไรก็ตาม สินเชื่อในสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยยังคงขยายตัวได้ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนภาพรวมกิจกรรมในภาคการเงินที่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี ขณะที่กิจกรรมในภาคการผลิตมีการชะลอตัวลงสำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล

สำหรับสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากสินเชื่อในบัญชีธุรกรรมนโยบายรัฐ (Public Service Account: PSA) ลดลงร้อยละ 3.4 เนื่องจากมาตรการด้านสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของภาครัฐทยอยสิ้นสุดลง เป็นสำคัญ ขณะที่สินเชื่อภาคครัวเรือนและสินเชื่อภาคธุรกิจยังคงขยายตัวร้อยละ 3.6 และร้อยละ 11.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.5 และร้อยละ 8.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยที่ช้ากว่าธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์ และ SFIs
ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย
เงินให้กู้ยืมและเงินฝาก
ตามการปรับขึ้นอัตรา
ดอกเบี้ยนโยบายของ
ธนาคารแห่งประเทศไทย

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชน
ของสถาบันรับฝากเงิน
ขยายตัวร้อยละ 1.0
ชะลอตัวลงจากร้อยละ
1.5 ไตรมาสก่อนหน้า
เป็นผลจากการลดลงของ
สินเชื่อภาคธุรกิจในระบบ
ธนาคารพาณิชย์
และสินเชื่อตามนโยบาย
รัฐของ SFIs เป็นสำคัญ
ขณะที่สินเชื่อภาคครัวเรือน
ขยายตัวใกล้เคียงกับ
ไตรมาสก่อนหน้า

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 34.50 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.71 จากค่าเฉลี่ย 33.92 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณจะยังคงดำเนินนโยบายการเงินในทิศทางเข้มงวดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 และการอ่อนค่าลงของเงินหยวน ภายหลังเศรษฐกิจจีนขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับปัจจัยการเมืองภายในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอน ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับสถานะขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติในตลาดทุนไทย

สำหรับค่าเงินสกุลอื่นที่สำคัญในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในทิศทางเดียวกับค่าเงินบาท ได้แก่ ค่าเงินของประเทศญี่ปุ่น (ร้อยละ 3.8) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 3.1) มาเลเซีย (ร้อยละ 3.0) จีน (ร้อยละ 2.4) ฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 1.5) ไต้หวัน (ร้อยละ 1.0) สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.5) และเวียดนาม (ร้อยละ 0.2) ขณะที่ค่าเงินของประเทศสำคัญในภูมิภาคที่ปรับตัวแข็งค่า ได้แก่ ค่าเงินอินโดนีเซีย (ร้อยละ 2.5) และอินเดีย (ร้อยละ 0.1)

ทั้งนี้ ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 119.82 ลดลงร้อยละ 0.43 จากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนถึงค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่น ๆ ขณะที่ดัชนีเงินดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) เฉลี่ยอยู่ที่ 102.57 ลดลงจากระดับ 103.39 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนถึงการอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลักอื่น ๆ

ในเดือนกรกฎาคม 2566 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 34.63 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.81 จากค่าเฉลี่ย 34.91 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับเงินสกุลหลักอื่น ๆ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการคาดการณ์ต่อทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ฯ ในระยะถัดไปมีแนวโน้มใกล้สิ้นสุดวัฏจักรการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสสองของปี 2566 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,503.1 จุด ลดลงร้อยละ 6.6 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยกระทบที่สำคัญมาจาก (1) สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่และทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ (2) ธนาคารกลางสหรัฐฯ และธนาคารกลางของประเทศสำคัญ ๆ ยังคงดำเนินนโยบายการเงินในทิศทางเข้มงวดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะถัดไป และ (3) สถานการณ์ปัญหาของบริษัทจดทะเบียนบางราย ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบธรรมาภิบาลของตลาดทุนไทย โดยนักลงทุนต่างชาติมีสถานะขายสุทธิ 50.3 พันล้านบาท ต่อเนื่องจากสถานะขายสุทธิ 56.9 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจที่ดัชนีฯ ปรับตัวลดลงที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี (ลดลงร้อยละ 13.2) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 11.6) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (ลดลงร้อยละ 9.8) กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ลดลงร้อยละ 7.1) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ลดลงร้อยละ 6.6) กลุ่มทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 6.6) และกลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 5.0)

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสำคัญ ๆ ในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ จีน (ลดลงร้อยละ 5.1) มาเลเซีย (ลดลงร้อยละ 3.2) อินโดนีเซีย (ลดลงร้อยละ 2.1) และฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 0.5) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศสำคัญ ๆ ในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของอินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7) ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6) เวียดนาม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2) และเกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5)

ในเดือนกรกฎาคม 2566 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,556.1 จุด ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากสิ้นเดือนมิถุนายน 2566 ร้อยละ 3.5 ตามการทยอยประกาศผลประกอบการไตรมาสสองของปี 2566 ของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งส่วนใหญ่ผลประกอบการสูงกว่าที่นักลงทุนคาดการณ์ไว้

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น ในช่วงไตรมาสสองของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้านอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ และการลดลงของดัชนีราคา

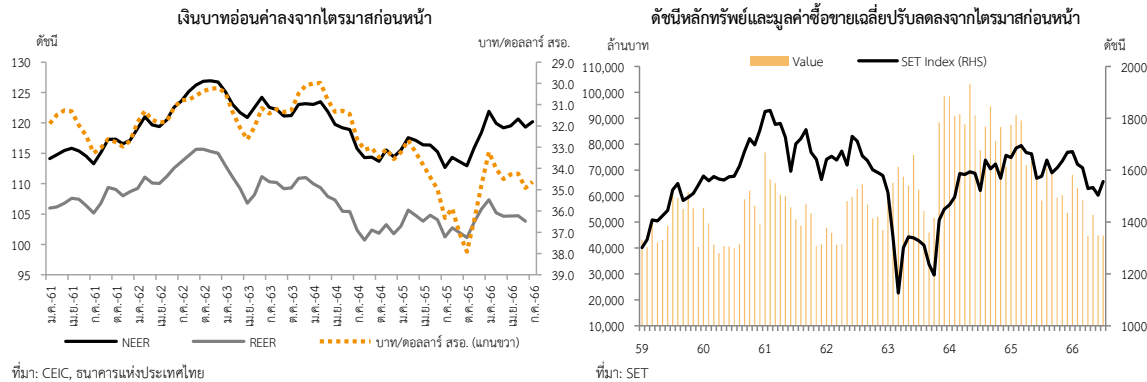
ค่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณจะยังคงดำเนินนโยบายในทิศทางเข้มงวดขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2566 และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอน

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และการดำเนินนโยบายทางการเงินที่เข้มงวดของธนาคารกลางประเทศสำคัญ ๆ

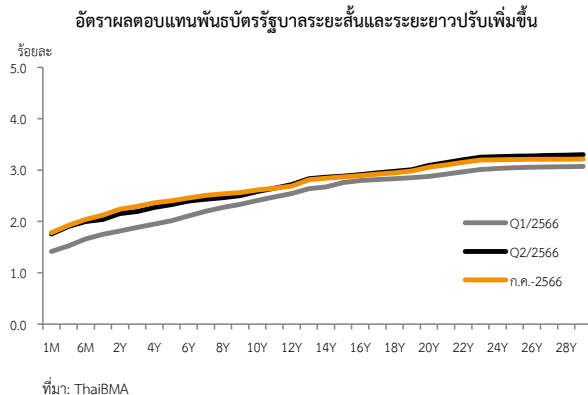
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น

พันธบัตรรัฐบาล โดยนักลงทุนต่างชาติมีสถานะขายสุทธิ 58.4 พันล้านบาท เทียบกับสถานะขายสุทธิ 23.0 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า และ ณ สิ้นไตรมาสสองของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.15 ต่อปี และร้อยละ 2.58 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.81 ต่อปี และร้อยละ 2.41 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ภาคเอกชนมีการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 595.8 พันล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มพลังงาน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์

ในเดือนกรกฎาคม 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย และดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลที่อยู่ในระดับทรงตัว

เงินทุนเคลื่อนย้าย ในไตรมาสแรกของปี 2566 เงินทุนไหลออกสุทธิ 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับเงินทุนไหลเข้าสุทธิ 3.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงและลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนไทย และนักลงทุนต่างชาตินำเงินลงทุนออกจากตลาดทุนไทยเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างชาติยังคงนำเงินมาลงทุนโดยตรงในประเทศอย่างต่อเนื่อง

เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ ตามการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงและลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของนักลงทุนไทย เป็นสำคัญ

(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)		2564					2565					2566
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
- การลงทุนโดยตรง		-4.5	2.3	-1.4	-1.4	-4.0	2.6	2.0	-0.4	0.1	0.9	-0.8
นักลงทุนไทย		-19.2	-3.5	-3.0	-4.6	-8.0	-7.6	-3.7	-1.2	-2.0	-0.7	-2.9
นักลงทุนต่างชาติ		14.6	5.8	1.6	3.2	4.0	10.2	5.7	0.9	2.1	1.6	2.0
- การลงทุนในหลักทรัพย์		-11.9	-10.0	-3.7	0.0	1.9	5.8	2.6	1.9	-0.8	2.0	-5.9
นักลงทุนไทย		-16.8	-10.5	-3.7	-0.2	-2.5	-2.5	-1.3	1.0	-0.3	-1.9	-3.1
นักลงทุนต่างชาติ		4.9	0.4	-0.1	0.2	4.4	8.2	3.9	0.9	-0.4	3.8	-2.8
อื่น ๆ		10.4	1.0	2.5	4.0	2.9	-5.2	-0.9	-1.7	-2.8	0.2	4.2
เงินทุนเคลื่อนย้าย		-6.0	-6.7	-2.7	2.6	0.8	3.2	3.7	-0.2	-3.5	3.1	-2.5

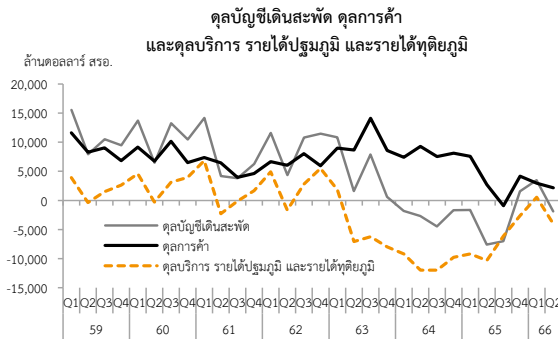
ที่มา: ธปท.

ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 1.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (64.1 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 7.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (262.4 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (121.7 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ต่ำกว่าการเกินดุล 2.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิขาดดุล 4.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (เทียบกับการขาดดุล 10.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมครั้งแรกของปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (57.6 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 5.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (197.7 พันล้านบาท) ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และการขาดดุล 9.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (316.2 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส เนื่องจากการขาดดุลบริการจากการส่งกลับกำไร

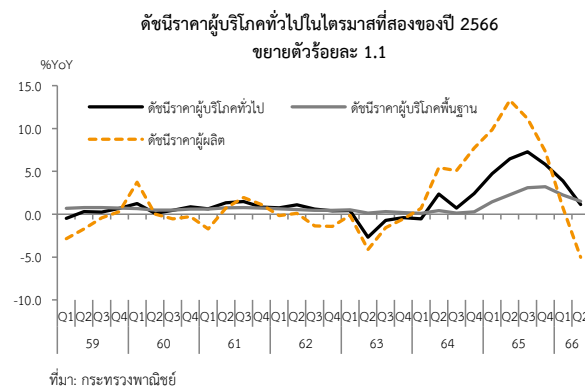
เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ 218.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 222.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2565 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ 7,769.3 พันล้านบาท ต่ำกว่า 7,844.0 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2565

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สองของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.1 สะท้อนต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 โดยดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามดัชนีราคาเปิด ไก่ ไข่และผลิตภัณฑ์นม และอาหารสำเร็จรูป ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 ร้อยละ 6.3 และร้อยละ 3.7 ตามลำดับ ส่วนในหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 9 ไตรมาส ร้อยละ 0.8 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคาพลังงานร้อยละ 5.3 ตามการลดลงของดัชนีราคายานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิงร้อยละ 6.0 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.5 สะท้อนตัวลงจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า⁷

รวมครึ่งแรกของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.5 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อนหน้า และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อนหน้า

ในเดือนกรกฎาคม 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.4 และร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส ร้อยละ 5.0 ตามการปรับตัวลดลงของดัชนีราคาในทุกหมวดสินค้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 5.0 สอดคล้องกับการลดลงของราคาในกลุ่มสินค้าสำคัญที่เคลื่อนไหวตามราคาตลาดโลก โดยดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกลดลงร้อยละ 32.9 ร้อยละ 10.4 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ลดลงร้อยละ 13.3 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 15.3 และหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง ลดลงร้อยละ 1.5 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคากลุ่มสินค้าที่สำคัญ เช่น ยางแผ่นดิบ สุกรมีชีวิต และกุ้งแวนนาไม เป็นต้น⁸

รวมครึ่งแรกของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตเฉลี่ยปรับตัวลดลงร้อยละ 2.2 ซึ่งลดลงเป็นครั้งแรกนับจากครึ่งหลังของปี 2563 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อนหน้า

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ 218.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.1 สะท้อนต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ตามหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ที่สะท้อนตัวลง ขณะที่หมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มปรับตัวลดลงสอดคล้องกับราคาพลังงาน

ดัชนีราคาผู้ผลิต ปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส นับแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2563

⁷ ในเดือนกรกฎาคม 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.4 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.9 โดยเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.2 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.7

⁸ ในเดือนกรกฎาคม 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 5.1 ลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ห้า โดยเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.7

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สองของปี 2566

ราคาน้ำมันดิบลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ โอมาน และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 76.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 30.1 จากราคาเฉลี่ย 108.8 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 79.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า

การลดลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกในไตรมาสนี้มีสาเหตุมาจาก (1) ความกังวลเกี่ยวกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและความต้องการใช้น้ำมันในตลาดโลก หลังจากธนาคารกลางของสหรัฐฯ และประเทศเศรษฐกิจหลัก ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง (2) ปริมาณน้ำมันดิบสำรองทางการค้าของสหรัฐฯ ปรับเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ที่ 461 ล้านบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 เมื่อเทียบกับ 417 ล้านบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และ (3) ความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นผู้นำเข้าน้ำมันรายใหญ่ของโลก มีแนวโน้มจะฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ไว้

รวมครึ่งแรกของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด อยู่ที่ 77.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 23.7 จากค่าเฉลี่ย 102.1 ดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงร้อยละ 14.4 จากราคาเฉลี่ย 91.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในครึ่งหลังของปีก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบ
ในตลาดโลกลดลงจาก
ไตรมาสก่อนหน้าและ
ช่วงเดียวกันของปีก่อน

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก											
ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2563	ทั้งปี	39.6	43.4	42.4	41.8	42.0	-30.4	-32.2	-33.0	-34.2	-32.3
2564	ทั้งปี	68.1	70.9	69.5	69.3	69.4	72.1	63.4	63.8	65.5	65.4
2565	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
	H1	101.4	104.7	101.9	100.8	102.1	63.5	60.7	60.0	59.7	60.8
	H2	87.2	93.2	90.7	92.9	91.0	18.1	21.9	20.9	23.6	21.1
	Q1	94.7	97.9	96.1	96.4	96.2	63.3	59.8	59.4	63.3	61.3
	Q2	109.0	112.3	108.5	105.4	108.8	63.9	61.9	60.7	56.2	60.6
	Q3	91.4	97.5	96.5	100.7	96.5	29.6	33.2	34.3	40.0	34.3
	Q4	82.6	88.6	84.7	84.7	85.1	7.1	11.1	8.0	8.0	8.6
	H1	74.6	79.8	78.6	78.7	77.9	-26.5	-23.8	-22.9	-21.9	-23.7
2566	Q1	76.0	82.1	80.2	80.4	79.7	-19.7	-16.1	-16.5	-16.6	-17.2
	Q2	73.1	77.3	76.9	76.9	76.0	-33.0	-31.2	-29.1	-27.0	-30.1
	เม.ย.	78.8	82.8	82.6	82.7	81.7	-21.9	-21.3	-19.4	-20.1	-20.7
	พ.ค.	71.7	75.7	75.0	75.0	74.3	-34.7	-32.6	-30.5	-29.2	-31.8
	มิ.ย.	70.3	75.0	74.7	74.7	73.7	-38.3	-36.2	-34.1	-29.5	-34.6
	ก.ค.	75.2	79.7	79.8	79.9	78.6	-24.9	-24.4	-22.6	-24.6	-24.1
	7M	74.6	79.7	78.7	78.8	78.0	-26.3	-23.9	-22.9	-22.4	-23.8

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สองของปี 2566

เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวต่อเนื่องตามการขยายตัวของภาคบริการในประเทศและการฟื้นตัวของภาคบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสแรกและช่วงครึ่งหลังของปี 2565 และอยู่ในระดับสูงสุดในรอบหลายไตรมาส ส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ สหรัฐฯ และจีน ในขณะที่แรงสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการส่งออกสินค้า และการผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลงทั้งเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลักและเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Manufacturing Purchasing Manager's Index) ที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 50.0 และต่ำสุดนับตั้งแต่วิกฤตโควิดในปี 2563 ในหลายประเทศ ท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยังคงยืดเยื้อ และระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่มีความตึงเครียดมากขึ้น การลดลงของการผลิตและการค้าระหว่างประเทศของเศรษฐกิจหลักส่งผลให้ประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ ขณะที่ แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเริ่มชะลอลงโดยเป็นผลจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูง และการผ่อนคลายของแรงกดดันด้านอุปทาน ส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญ ๆ เริ่มคงและชะลอการขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่สอง⁹

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.6 (Advance Estimate) เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส และเมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้ว เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า (% QoQ saar.) การขยายตัวเร่งขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐฯ เป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดสินค้าคงทนและหมวดบริการ สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการและดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 54.3 และ 105.4 ซึ่งเป็นระดับที่สูงที่สุดในรอบ 5 ไตรมาส เช่นเดียวกับการลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สิ่งหาริมทรัพย์ (Non-residential investment) ที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของตลาดแรงงาน โดยการจ้างงานนอกภาคเกษตรในเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ 156.2 ล้านคนสูงสุดเป็นประวัติการณ์ และคิดเป็นการเพิ่มขึ้นรวม 7.32 แสนตำแหน่งเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ การลงทุนภาคเอกชนในสิ่งหาริมทรัพย์ (Residential investment) ลดลงร้อยละ 15.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 19.0 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นการลดลงต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 7 โดยเป็นผลมาจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวมถึงราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ การส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 6.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.2 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ที่ระดับ 48.3 นับเป็นการอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3 ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐที่ยังขยายตัวต่อเนื่องตามการเพิ่มขึ้นของค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่รัฐทั้งในส่วนของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น นอกจากนี้ รัฐบาลและรัฐสภาสหรัฐฯ ยังสามารถหาข้อตกลงเกี่ยวกับการปรับขึ้นเพดานหนี้สาธารณะและการปรับกรอบงบประมาณภาครัฐในระยะต่อไปได้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2566 ส่งผลให้ข้อจำกัดในการใช้จ่ายของภาครัฐลดลง¹¹ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCE inflation) อยู่ที่ร้อยละ 3.7 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 13 - 14 มิถุนายน 2566 มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Federal funds rate) ไว้ที่ร้อยละ 5.00 - 5.25 หลังจากได้มีการปรับขึ้นร้อยละ 0.25 ในการประชุมเมื่อวันที่ 2-3 พฤษภาคม 2566 ซึ่งเป็นการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องกันเป็นครั้งที่ 10 นับตั้งแต่การประชุมในเดือนมีนาคม 2565 อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ ยังคงส่งสัญญาณการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายต่อไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายการจ้างงานเต็มที่และอัตราเงินเฟ้อปรับตัวเข้าสู่เป้าหมายในระยะยาวที่ร้อยละ 2.0

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่ำสุดในรอบ 9 ไตรมาส โดยเศรษฐกิจเยอรมนีซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศสมาชิกทั้งหมดลดลงร้อยละ 0.1 ซึ่งเป็นการลดลงทางเศรษฐกิจติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 2 ขณะที่ประเทศสมาชิกหลักอื่น ๆ ขยายตัวชะลอลง¹² โดยเป็นผลมาจากการลดลงของส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับเฉลี่ย 44.7 นับเป็นระดับต่ำกว่า 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าใน 2 เดือนแรกของไตรมาสที่สองที่ลดลงร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคบริการ สะท้อนได้จากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่เฉลี่ย 54.4 จากระดับ 52.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ระดับ (-17.0) ปรับตัวดีขึ้นจาก (-19.6) ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นระดับสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส ขณะที่ตลาดแรงงานยังฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่สองอยู่ในระดับต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์ที่ร้อยละ 6.4 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 6.2 ชะลอลงจากร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวอยู่ในระดับที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่เฉลี่ยร้อยละ 5.5 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางยุโรป (ECB) ยังปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายและปรับลด

⁹ มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 2 ของญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ลดลงร้อยละ 4.0 และร้อยละ 12.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 8.0 และร้อยละ 12.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน การส่งออกของสหรัฐฯ และจีน ในไตรมาสที่ 2 ลดลงร้อยละ 6.6 และร้อยละ 5.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.2 และร้อยละ 0.1 ในไตรมาสที่ผ่านมาตามลำดับ

¹⁰ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 ในการประชุมเดือนพฤษภาคม 2566 ก่อนจะคงอัตราดอกเบี้ยในการประชุมเดือนมิถุนายน ขณะที่ธนาคารกลางเกาหลีใต้ อินเดีย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายตลอดช่วงไตรมาสที่ 2 หลังจากการปรับขึ้นอย่างต่อเนื่องช่วงก่อนหน้า

¹¹ รัฐสภาสหรัฐฯ มีมติเห็นชอบกฎหมายขยายเพดานหนี้สาธารณะ โดยจะปรับลดการขาดดุลงบประมาณลง 1.5 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ภายในปี 2576 ควบคู่กับการยกเว้นเพดานหนี้สาธารณะของสหรัฐฯ ซึ่งกำหนดไว้ที่ 31.4 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการชั่วคราว จนถึงเดือนมกราคม 2568 ทำให้ความเสี่ยงที่รัฐบาลสหรัฐฯ จะผิดนัดชำระหนี้หมดไปในเวลาดังกล่าว

¹² เศรษฐกิจฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน ขยายตัวร้อยละ 0.9 ร้อยละ 0.6 และร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.9 ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ

ขนาดของมาตรการสนับสนุนสภาพคล่องอย่างต่อเนื่อง¹³ ขณะเดียวกันสหภาพยุโรปยังคงดำเนินโครงการทางการเงินขนาดใหญ่ (Next Generation EU) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังการระบาดและปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการพึ่งพิงพลังงานนำเข้า¹⁴

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสที่สองของปี 2566 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศและภาคบริการ โดยการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง ที่ร้อยละ 0.2 เทียบกับร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการปรับตัวอยู่ที่ 55.1 เพิ่มขึ้นจาก 53.8 ในไตรมาสก่อนหน้าและสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตามมูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สองปรับตัวลดลงร้อยละ 4.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 8.0 ในไตรมาสแรก และเป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ขณะที่อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำ และตลาดแรงงานเริ่มมีภาวะตึงตัวมากขึ้น¹⁵ โดยเฉพาะในภาคบริการ ส่งผลให้ค่าจ้างเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 2.0 เติบโตจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ การลงทุนทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลปรับตัวดีขึ้น ตามอัตราดอกเบี้ยที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ และแรงสนับสนุนจากมาตรการเศรษฐกิจที่อนุมัติในงบประมาณก่อนหน้าเริ่มมีการเบิกจ่ายจริงในงบประมาณ 2566 สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป อยู่ที่ร้อยละ 3.4 ลดจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากสินค้าในหมวดพลังงานที่ลดลงตามมาตรการของภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานให้อยู่ในระดับที่ร้อยละ 2.0¹⁶

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 6.3 เติบโตจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 8 ไตรมาส โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการบริโภคภายในประเทศและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการ สะท้อนดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Caixin PMI) ภาคบริการอยู่ที่ระดับ 55.8 เพิ่มขึ้นจากระดับ 55.2 ในไตรมาสก่อน และเป็นระดับสูงสุดในรอบ 10 ไตรมาส เช่นเดียวกับมูลค่าการค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 10.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 10.6 ในไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ การขยายตัวในระดับสูงของไตรมาสนี้ยังเป็นผลมาจากฐานที่ต่ำในปีก่อนหน้า เนื่องจากเศรษฐกิจได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 อย่างไรก็ตาม ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกสินค้ายังเผชิญข้อจำกัดจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ส่งผลให้การฟื้นตัวยังเป็นไปอย่างจำกัด โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 5.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 50.3 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนยังคงเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินของภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรชะลอตัว ตามการลดลงของการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์¹⁷ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.1 ลดจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับที่ต่ำสุดในรอบ 9 ไตรมาส ส่งผลให้ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC)

¹³ ในการประชุมเมื่อวันที่ 16 เมษายน และ 4 พฤษภาคม 2566 ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.50 และร้อยละ 0.25 ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นสุดไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ร้อยละ 3.75 ร้อยละ 4.00 และ ร้อยละ 3.25 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน เพื่อลดผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ECB ยังคงดำเนินการเสริมสภาพคล่องอย่างต่อเนื่องภายใต้โครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) ไปจนถึงปี 2567 ในขณะที่ การเสริมสภาพคล่องผ่านโครงการ Asset Purchase Programme (APP) ได้สิ้นสุดลงในเดือนมิถุนายน 2566 รวมถึงแรงผลักดันให้มีการจ่ายเงินกู้ที่ได้รับผ่านมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่ธนาคารพาณิชย์รอบที่ 3 (TLTROs III) ให้เร็วกว่าที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ECB ยังคงใช้กลไกเพื่อลดผลกระทบจากการขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Transmission Protection Instrument: TPI) โดยการเข้าซื้อสินทรัพย์โดยเฉพาะพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสมาชิกที่เผชิญความผันผวนในตลาดการเงินเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก

¹⁴ โครงการ Next Generation EU ได้ตั้งกรอบงบประมาณให้ประเทศสมาชิกตั้งโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขึ้นมาเพื่อของบประมาณผ่าน Recovery and Resilience Facility: RRF ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการผลักดันโครงการต่าง ๆ โดยมีกรอบวงเงินที่ประเทศสมาชิกสามารถขอผ่าน RFF สูงถึง 7.238 แสนล้านยูโร แบ่งเป็นเงินให้กู้ยืม 3.858 แสนล้านยูโร และเงินอุดหนุน 3.380 แสนล้านยูโร โดยมีระยะเวลาการใช้จ่าย ในช่วงปี 2564 - 2569 โดยมาตรการภายใต้โครงการ Next Generation EU มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดและจากราคาเชื้อเพลิงที่สูงขึ้น การปฏิรูปเศรษฐกิจสีเขียว การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัล การปฏิรูประบบการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ รวมไปถึงมาตรการสนับสนุนนวัตกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เศรษฐกิจและสังคมมีความยั่งยืนและสามารถรับแรงกระแทกจากภายนอกได้ นอกจากนี้ยังต้องการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและลดการพึ่งพิงทางเศรษฐกิจจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในด้านพลังงาน โดยมีวงเงินโครงการที่ได้รับการอนุมัติ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2566 ไปแล้วทั้งสิ้น 1.53 แสนล้านยูโร หรือคิดเป็นร้อยละ 21.1 ของงบประมาณทั้งหมด

¹⁵ อัตราการว่างงานในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 2.7 คงตัวจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ จากรายงาน Monthly Topics No.72 ในหัวข้อ “ปัญหาการขาดแคลนแรงงานเชิงพื้นที่” วันที่ 30 มิถุนายน 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจของญี่ปุ่น พบว่า ภายหลังช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาด ปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคบริการกำลังเป็นปัญหาในปัจจุบัน โดยหนึ่งในสาเหตุหลักมาจากความไม่สอดคล้อง (Mismatch) ระหว่างอุปสงค์และอุปทานของแรงงาน ประกอบกับสังคมสูงวัยและมาตรการของภาครัฐในการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข นอกจากนี้ หากพิจารณาข้อมูล Tankan ของธนาคารกลางญี่ปุ่น พบว่า จากข้อมูลการสำรวจในช่วงเดือนมิถุนายน 2566 ดัชนีตัวแปรการจ้างงานของอุตสาหกรรมบริการส่วนบุคคลและการพักผ่อนอยู่ที่ร้อยละ -47 และ -69 ตามลำดับ หากเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมรวมที่ร้อยละ -20 และร้อยละ -32 ตามลำดับ

¹⁶ ในการประชุมของธนาคารกลางญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 27 - 28 เมษายน 2566 และเมื่อวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2566 ธนาคารกลางของญี่ปุ่นมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายระยะสั้นและระยะยาวไว้ที่ร้อยละ -0.1 และร้อยละ 0.0 ตามลำดับ รวมถึงการดำเนินมาตรการซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว 10 ปี ด้วยอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.5 ในช่วงร้อยละ ± 0.5 (Yield Curve Control: YCC) และมาตรการซื้อสินทรัพย์ซื้อกองทุนรวมดัชนีที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ (ETFs) และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ของญี่ปุ่น (J-REITs) มูลค่ารวม 12 ล้านล้านเยนและ 1.8 แสนล้านเยน ตามลำดับ (Quantitative and Qualitative easing: QQE)

¹⁷ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 ลดลงร้อยละ 10.4 ชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 13 ไตรมาส และการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ลดลงร้อยละ 14.3 จากการลดลงร้อยละ 6.5 ลดลงต่อเนื่องกัน 5 ไตรมาส

ได้ผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง¹⁸ ขณะเดียวกัน รัฐบาลได้มีการดำเนินมาตรการทางการคลังเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเช่นกัน¹⁹

เศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ขยายตัวในเกณฑ์ต่ำต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าตามการลดลงของภาคการส่งออก²⁰ สอดคล้องกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 0.5 เทียบกับร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการฟื้นตัวของภาคบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ส่วนเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 0.9 เท่ากับไตรมาสก่อน และเศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวร้อยละ 1.5 ฟื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนและเป็นการขยายตัวทางเศรษฐกิจครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาคอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายภาครัฐ รวมถึงภาคการท่องเที่ยวภายหลังการเปิดประเทศในช่วงไตรมาสแรก ขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูงแม้จะชะลอตัวลงจากช่วงก่อนหน้า²¹ ส่งผลให้ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดอย่างต่อเนื่อง²²

เศรษฐกิจประเทศกลุ่มอาเซียน ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนาม ในไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 5.2 ร้อยละ 4.3 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 4.1 ต่อเนื่องจากการจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 6.4 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าส่งผลให้การส่งออกสินค้าปรับตัวลดลง²³ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศเริ่มกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ประกอบกับด้านเสถียรภาพด้านการเงินในตลาดโลก ทำให้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย²⁴

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ

(%YoY)	GDP						มูลค่าส่งออกสินค้า								
	2563	2564	2565		2566		2563	2564	2565		2566				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.
สหรัฐฯ	-2.8	5.9	0.9	2.1	1.8	2.6	-13.3	23.0	24.4	8.8	18.4	7.2	-6.6	-6.4	-8.0
ยูโรโซน	-6.1	5.3	1.7	3.5	1.1	0.6	-9.1	14.3	20.2	14.9	18.0	8.6		-2.3	
สหราชอาณาจักร	-11.0	7.6	0.6	4.1	0.2	0.4	-11.3	13.6	20.4	5.0	11.5	6.1	2.8	0.5	4.8
ออสเตรเลีย	-1.9	5.2	2.7	3.7	2.5		-7.3	37.2	14.7	15.0	19.7	3.9	-16.0	-13.4	-19.7
ญี่ปุ่น	-4.3	2.1	0.4	1.0	2.0	2.0	-9.1	17.9	-2.0	-4.6	-1.2	-8.0	-4.0	-5.5	-3.8
จีน	2.2	8.4	2.9	3.0	4.5	6.3	4.0	29.7	10.0	-6.9	7.0	0.1	-5.4	-8.0	-13.9
อินเดีย	-6.0	8.9	4.5	6.7	6.1		-14.7	43.0	7.8	-2.1	14.6	-2.0	-14.1	-10.3	-18.8
เกาหลีใต้	-0.7	4.3	1.4	2.6	0.9	0.9	-5.5	25.7	5.8	-10.0	6.1	-12.7	-12.0	-15.4	-6.0
ไต้หวัน	3.4	6.5	-0.8	2.4	-2.9	1.5	4.9	29.3	3.4	-8.7	7.4	-19.2	-17.0	-14.1	-23.4
ฮ่องกง	-6.5	6.4	-4.2	-3.5	2.9	1.5	-0.5	26.0	-11.6	-22.0	-9.3	-18.0	-13.3	-15.5	-11.2
สิงคโปร์	-3.9	8.9	2.1	3.6	0.4	0.5	-4.1	22.1	19.5	-4.4	12.7	-5.2	-14.5	-12.4	-14.9
อินโดนีเซีย	-2.1	3.7	5.0	5.3	5.0	5.2	-2.7	41.9	27.2	8.0	26.1	1.4	-17.8	0.9	-21.2
มาเลเซีย	-5.5	3.3	7.1	8.7	5.6	2.9	-2.3	27.5	29.5	2.4	17.6	-1.6	-14.6	-3.8	-18.4
ฟิลิปปินส์	-9.5	5.7	7.1	7.6	6.4	4.3	-8.1	14.5	0.6	8.6	5.7	-13.2	-5.6	1.9	0.8
เวียดนาม	2.9	2.6	5.9	8.0	3.3	4.1	6.9	18.9	16.4	-6.9	10.6	-11.8	-12.2	-9.1	-11.0

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

¹⁸ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2566 ธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะกลางอายุ 1 ปีสำหรับสถาบันการเงิน (Medium-Term Lending Facility: MLF) ลงจากร้อยละ 2.75 มาอยู่ที่ร้อยละ 2.65 ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบ 10 เดือน ต่อเนื่องจากเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2566 ซึ่งได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (Reverse Repurchase Rate) ระยะเวลา 7 วันลงจากร้อยละ 2.00 เป็นร้อยละ 1.90 นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2566 ยังได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (Loan Prime Rate: LPR) ระยะ 1 ปี ลงจากร้อยละ 3.65 มาเป็นร้อยละ 3.55 ระยะ 5 ปี จากร้อยละ 4.3 มาเป็นร้อยละ 4.2 อย่างไรก็ตาม ยังคงสัดส่วนการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง (Required Reserve Ratio: RRR) ไว้ที่ร้อยละ 7.6 ต่อไป

¹⁹ โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้ (i) การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ประกอบการรายย่อยที่มียอดขายต่อเดือนน้อยกว่า 100,000 หยวน รวมไปถึงการลดการจัดเก็บภาษีการใช้ที่ดินในเขตเมือง สำหรับสถานที่จัดเก็บสินค้าของผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ (ii) การขยายมาตรการลดหย่อนภาษีสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า จากเดิมที่จะสิ้นสุดในปี 2566 ไปจนกระทั่งสิ้นสุดปี 2570 และ (iii) การดำเนินงานในระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับยานยนต์สมัยใหม่ โดยเพิ่มการติดตั้งเครื่องชาร์จไฟฟ้าสาธารณะในพื้นที่ชนบท เพื่อเร่งให้เกิดสถานีชาร์จไฟฟ้าที่ครอบคลุมเต็มรูปแบบ ผ่านการสนับสนุนโดยพันธมิตรพิเศษของรัฐบาลท้องถิ่น

²⁰ มูลค่าการส่งออกของสิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน ในไตรมาสสองของปี 2566 ลดลงร้อยละ 14.5 ร้อยละ 12.0 และร้อยละ 17.0 ตามลำดับ นับเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สาม ขณะที่มูลค่าการส่งออกของฮ่องกงลดลงร้อยละ 13.3 นับเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นห้าไตรมาส

²¹ อัตราเงินเฟ้อของสิงคโปร์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกงในไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 5.1 ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 2.0 เทียบกับ ร้อยละ 6.2 ร้อยละ 4.7 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

²² อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางเกาหลีใต้ในการประชุมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2566 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 3.50 นับเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยติดต่อกันเป็นครั้งที่ 3 นับตั้งแต่การประชุมในเดือนกุมภาพันธ์ 2566 หลังการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดต่อกัน 7 ครั้ง นับตั้งแต่เมษายน 2565

²³ มูลค่าการส่งออกสินค้าของอินโดนีเซียและมาเลเซียลดลงร้อยละ 17.8 ร้อยละ 14.6 จากการขยายตัวร้อยละ 1.4 และการลดลงร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่มูลค่าการส่งออกของฟิลิปปินส์และเวียดนามลดลงร้อยละ 5.6 และร้อยละ 12.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 13.2 และร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

²⁴ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สอง เศรษฐกิจอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 3.9 ลดลงจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 - 4.0 ส่งผลให้อัตราการกลางอินโดนีเซียมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.75 ตามลำดับ ในการประชุมเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2566 ส่วนอัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียอยู่ที่ร้อยละ 3.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้อัตราการกลางมาเลเซียยังคงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 3.0 ในการประชุมเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2566 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 2.4 ลดลงจากร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 4.5 ส่งผลให้อัตราการกลางเวียดนามปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 3.5 เป็นร้อยละ 3.0 ในการประชุมเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2566 อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อของฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 6.0 แม้ว่าจจะลดลงจากร้อยละ 8.3 ในไตรมาสแรก แต่ยังคงสูงกว่ากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ร้อยละ 2.0 - 4.0 ทั้งนี้ ธนาคารฟิลิปปินส์ยังคงมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 6.25 ตามลำดับ ในการประชุมเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2566

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2566

เศรษฐกิจโลกในปี 2566 มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราชะลอตัวจากปี 2565 ตามการชะลอตัวของประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ และกำลังพัฒนา โดยเป็นผลจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องของธนาคารกลางสำคัญ ๆ เพื่อลดแรงกดดันจากเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงซึ่งส่งผลต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและภาวะการตึงตัวของตลาดการเงิน ขณะเดียวกันการค้าระหว่างประเทศยังเผชิญกับข้อจำกัดจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่มีความตึงเครียดมากขึ้น²⁵ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกสินค้าในหลายประเทศ สำหรับเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งหลังของปีคาดว่าจะมีแนวโน้มที่จะยังได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคบริการโดยเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ประกอบกับแนวโน้มการชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายภายหลังจากแรงกดดันเงินเฟ้อเริ่มผ่อนคลายลง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความเสี่ยงด้านต่ำโดยเฉพาะแรงกดดันต่อเงินเฟ้อที่อาจยืดเยื้อกว่าที่คาด อันเป็นผลจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างรัสเซียและยูเครนที่รุนแรงมากขึ้นและความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพภูมิอากาศที่ได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลกระทบต่อราคาอาหารในตลาดโลก ซึ่งอาจทำให้ธนาคารกลางตัดสินใจกลับมาดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นอีกครั้ง และจะเพิ่มความเสี่ยงต่อความผันผวนของตลาดการเงินและภาระหนี้สิน นอกจากนี้ เศรษฐกิจจีนยังมีข้อจำกัดของการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศเนื่องจากปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่ภาคการส่งออกสินค้าได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนของสหรัฐฯ ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวในกรณีฐานคาดว่าเศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2566 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ ชะลอตัวจากร้อยละ 3.2 และร้อยละ 5.4 ในปี 2565

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 ในปี 2566 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.1 ในปี 2565 แต่เป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นการปรับประมาณการตามการขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่อสังหาริมทรัพย์ที่ขยายตัวดีกว่าที่คาด นอกจากนี้ ข้อจำกัดจากปัญหาเพดานหนี้สาธารณะยังได้รับการแก้ไข เช่นเดียวกับปัญหาเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินที่ไม่ขยายวงกว้างสู่สถาบันการเงินอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงตามการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดที่อยู่อาศัยที่ยังมีข้อจำกัดจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มชะลออย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ระดับ 49.0 เทียบกับ 52.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และต่ำกว่า 50 เป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกัน สอดคล้องกับอัตราการว่างงานในเดือนกรกฎาคมที่ร้อยละ 3.8 เท่ากับเดือนก่อนหน้า แต่เป็นการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในเดือนเมษายน นอกจากนี้ การที่บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Fitch ได้มีการปรับลดความน่าเชื่อถือของพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ (US Long-Term Foreign Currency Issuer Default Rating) ลงจาก AAA เป็น AA+ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2566 จะส่งผลกระทบต่อภาคการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุน เช่นเดียวกับการใช้จ่ายภาครัฐในช่วงที่เหลือของปีที่มีข้อจำกัดจากการปรับลดงบประมาณรายจ่ายตาม Fiscal Responsibility Act²⁶ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในเดือนกรกฎาคมยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 4.7 ตามลำดับ ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายทางการเงินที่เข้มงวดต่อไปจนกว่าแรงกดดันด้านเงินเฟ้อจะปรับลดลงสู่ระดับเป้าหมายนโยบายการเงิน²⁷

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 เป็นการปรับขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 0.5 ตามการขยายตัวมากกว่าที่คาดการณ์ในไตรมาสที่สอง แต่ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.5 ในปี 2565 ตามการชะลอตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก สอดคล้องกับการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางยุโรป สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2566 ที่ระดับ 42.7 ลดลงจาก 43.4 ในเดือนก่อนหน้าและเป็นระดับที่ต่ำสุดในรอบ 38 เดือน นอกจากนี้ อุปสงค์ภายในประเทศยังอ่อนแอ สะท้อนจากดัชนีค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 3.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวที่ต่ำที่สุดในรอบ 22 เดือน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง เมื่อรวมกับแรงกดดันจากความยืดเยื้อของสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าโภคภัณฑ์และพลังงาน²⁸ ทำให้คาดว่าธนาคารกลางยุโรป (ECB) มีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดต่อไป²⁹ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการฟื้นตัวของทั้งการลงทุนและการบริโภคภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม คาดว่าการฟื้นตัวของภาคบริการยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจยูโรโซนในช่วงครึ่งหลังของปี สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ

²⁵ ประธานาธิบดีของสหรัฐฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2566 ได้ประกาศออกคำสั่งประธานาธิบดี (Executive Order) เรื่อง Addressing United States Investments in Certain National Security Technologies and Products in Countries of Concern โดยได้มีการดำเนินมาตรการห้ามการลงทุนของสหรัฐฯ ในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศจีน ประกอบด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศควมคม เทคโนโลยีสารกึ่งตัวนำและไมโครอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ทางการทหารกับสหรัฐฯ และประเทศพันธมิตรในภายหลัง พร้อมทั้งเรียกร้องให้กลุ่มประเทศพันธมิตรดำเนินมาตรการดังกล่าวเช่นเดียวกัน

²⁶ Fiscal Responsibility Act. เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงระหว่างรัฐบาลและรัฐสภาสหรัฐฯ ในการยกเว้นเพดานหนี้สาธารณะ ได้มีการกำหนดให้มีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายภาครัฐลง 1.5 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในระยะเวลา 10 ปี หรือภายในปี 2576

²⁷ ในการประชุมเมื่อวันที่ 25 - 26 กรกฎาคม 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) มีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ในช่วงร้อยละ 5.25 - 5.50 ซึ่งเป็นระดับสูงที่สุดนับตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ทั้งนี้ ในกรณีฐานคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะมีการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 ในการประชุมครั้งต่อไปในเดือนกันยายน ก่อนที่จะคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับดังกล่าวจนถึงสิ้นปี 2566

²⁸ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังจากที่รัสเซียห้ามไม่ให้ยูเครนส่งออกสินค้าผ่านทางทะเลดำ หลังจากข้อตกลงที่อนุญาตให้มีการขนส่งสินค้าผ่านช่องทางดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในเดือนกรกฎาคม 2566 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจของหลายประเทศสมาชิกมีแนวโน้มที่ลดการพึ่งพิงพลังงานจากรัสเซียได้ในสัดส่วนที่มาก โดยสัดส่วนการนำเข้าก๊าซจากรัสเซียลดลงอยู่ที่ร้อยละ 9.6 ในเดือนกรกฎาคม 2566 จากร้อยละ 29.7 และร้อยละ 18.9 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2564 และ 2565 ตามลำดับ ส่งผลให้ราคาพลังงานในภูมิภาคมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์ความขัดแย้งยืดเยื้อน้อยลง

²⁹ การประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินธนาคารกลางยุโรป เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2566 ECB ได้มีมติขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 โดยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลางจากร้อยละ 4.00 ร้อยละ 4.25 และร้อยละ 3.50 เป็นร้อยละ 4.25 ร้อยละ 4.50 และร้อยละ 3.75 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเป็นครั้งที่ 9 ติดต่อกัน และเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2551 นอกจากนี้ ECB ยังได้ปรับลดการขยายปริมาณเงิน โดยการยุติลงทุนโดยให้เงินต้นจากพันธบัตรที่ครบกำหนดไถ่ถอนของสินทรัพย์ภายใต้โครงการ Asset Purchase Programme (APP) ในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ในขณะเดียวกัน ECB ยังคงนำเงินต้นภายใต้โครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) มาลงทุนซ้ำอีกครั้ง โดยจะดำเนินการต่อไปอย่างน้อยจนถึงสิ้นปี 2567

ภาคบริการในเดือนกรกฎาคม 2566 ที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 50.9 ซึ่งเป็นการอยู่ในระดับสูงกว่า 50.0 เป็นเดือนที่ 7 ติดต่อกัน นอกจากนี้ เศรษฐกิจในภูมิภาคยังได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการทางการคลังขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรป³⁰

เศรษฐกิจญี่ปุ่น มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.5 ในปี 2566 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และเร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในปี 2565 เนื่องจากเศรษฐกิจยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศตามการฟื้นตัวภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาด โดยเฉพาะภาคบริการและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว³¹ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการในเดือนกรกฎาคม 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 53.8 สูงกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 11 นอกจากนี้ การลงทุนภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมาตรการเศรษฐกิจที่ประกาศใช้ในปีงบประมาณ 2022 มีแผนการเบิกจ่ายจนถึงปีงบประมาณ 2025 ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ประกอบกับการฟื้นตัวของตลาดหลักทรัพย์จนทำให้ดัชนีนิเคอิ 225 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566 ปรับตัวมาอยู่ที่ 33,753.33 จุด สูงที่สุดในรอบ 33 ปี ตามการปรับตัวขึ้นของตลาดหลักทรัพย์ประเทศสำคัญ ๆ และการฟื้นตัวของห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ซึ่งส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ส่วนบุคคลและภาคการส่งออก อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่องยังคงส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและภาคการผลิต โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 49.6 ต่ำกว่าระดับ 50.0 เป็นเดือนที่สองติดต่อกัน ขณะที่ตลาดแรงงานยังคงตึงตัว ประกอบกับระดับค่าจ้างที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ³² สำหรับการดำเนินนโยบายการเงิน ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นการรักษาเสถียรภาพของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานให้อยู่ที่ระดับร้อยละ 2.0³³ โดยในกรณีฐาน คาดว่าธนาคารกลางญี่ปุ่นจะยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นจนถึงสิ้นปี 2566 ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่อง³⁴

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.9 ในปี 2566 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในปี 2565 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน ทั้งนี้คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปีจะชะลอตัวลงตามการส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินมาตรการควบคุมการส่งออกเพิ่มเติม³⁵ รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ส่งผลให้ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Caixin PMI) ภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงไปที่ 49.2 ต่ำสุดในรอบ 6 เดือน เช่นเดียวกับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 15.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.9 ในเดือนก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการลดลงที่ต่ำสุดในรอบ 41 เดือน ขณะที่การลงทุนยังเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์³⁶ รวมทั้งผลของฐานการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับร้อยละ 0.0 ในเดือนก่อนหน้า และเป็นระดับที่ต่ำสุดในรอบ 30 เดือน โดยเป็นผลมาจากการลดลงของราคาอาหารในหมวดเนื้อสัตว์และราคาเชื้อเพลิงยานยนต์เป็นสำคัญ³⁷ การลดลงของราคาสินค้าสะท้อนความเสี่ยงที่เศรษฐกิจจีนจะเข้าสู่ภาวะเงินฝืด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้แรงกดดันด้านอุปสงค์อันเนื่องมาจากการบริโภคภายในประเทศที่มีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ สะท้อนจากมูลค่าการค้าปลีกในเดือนกรกฎาคม 2566 ที่ขยายตัวร้อยละ 2.5 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.1 ในเดือนก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นเพิ่มเติมของธนาคารกลางจีนเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ ควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังอย่างต่อเนื่อง³⁸

³⁰ ตามกรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Frameworks: MFF) ของสหภาพยุโรปในช่วงปี 2564 - 2570 วงเงิน 1.216 ล้านล้านยูโร รวมถึงงบประมาณเพิ่มเติมจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ Next Generation EU วงเงิน 8.069 แสนล้านยูโร โดย ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2566 ได้มีการอนุมัติวงเงินภายใต้ RRF ไปแล้วทั้งสิ้น 3.76 พันล้านยูโร จากวงเงินทั้งสิ้น 7.238 แสนล้านยูโร โดยแบ่งเป็นเงินอุดหนุน 2.69 พันล้านยูโร และเงินกู้ 1.07 พันล้านยูโร นอกจากนี้ เมื่อรวมกับงบประมาณสำหรับมาตรการชั่วคราวเพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจอื่น ๆ วงเงินงบประมาณทั้งหมดที่จัดสรรในขณะนี้มียอดถึง 2.02 ล้านล้านยูโร

³¹ ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2566 รัฐบาลจีนได้ประกาศอนุญาตการท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ในญี่ปุ่น

³² สมาคมแรงงานญี่ปุ่นได้ประกาศผลสรุปการเจรจาปรับเพิ่มค่าจ้างประจำปี (Spring Wage Offensive) ในเดือนกรกฎาคม 2566 โดยค่าจ้างแรงงานจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.58 ซึ่งในระดับที่สูงสุดในรอบ 30 ปี โดยที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ปรับสูงขึ้นร้อยละ 3.23 และธุรกิจขนาดใหญ่สูงขึ้นร้อยละ 3.99 โดยสาเหตุหลักของการปรับขึ้นในระดับสูงนี้มาจากการที่ค่าจ้างเพิ่มในระดับต่ำมาเป็นระยะเวลายาวนาน กอปรกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ตามนโยบายรัฐบาล

³³ ในการประชุมเมื่อวันที่ 27 - 28 กรกฎาคม 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางญี่ปุ่นมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายระยะสั้นและระยะยาวไว้ที่ร้อยละ (-0.1) และร้อยละ 0.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยที่รับซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวสิบปี จากร้อยละ 0.5 เป็นร้อยละ 1.0 ในช่วงร้อยละ ± 0.5 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมิถุนายนอยู่ที่ร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.2 ในเดือนก่อนหน้า

³⁴ อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 141.21 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องจากเฉลี่ย 137.30 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สองของปี 2566

³⁵ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566 กระทรวงพาณิชย์ของจีนได้ออกมาตรการควบคุมการส่งออกสินแร่โลหะสำคัญ ประกอบด้วย แกลเลียม (Gallium) และเจอร์เมเนียม (Germanium) ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ได้แก่ เซมิคอนดักเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม และรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งจะมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2566 โดยผู้ที่ต้องการจะส่งออกโลหะทั้งสองชนิดและผลิตภัณฑ์ที่มีโลหะดังกล่าวเป็นส่วนประกอบจะต้องมีใบอนุญาตเป็นการเฉพาะเพื่อเป็นการตอบโต้รัฐบาลสหรัฐฯ ที่ได้ดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าต่อจีนมาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่บริษัท Evergrande ได้ยื่นล้มละลาย เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2566

³⁶ บริษัท Country Garden บริษัทอสังหาริมทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศจีนได้ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องและผิวนัดชำระหนี้ดอกเบี้ยในช่วงต้นเดือนสิงหาคม 2566 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นโดยรวมของภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีน รวมถึงการเพิ่มข้อจำกัดให้กับการบริหารจัดการสภาพคล่องของบริษัทอื่น ๆ

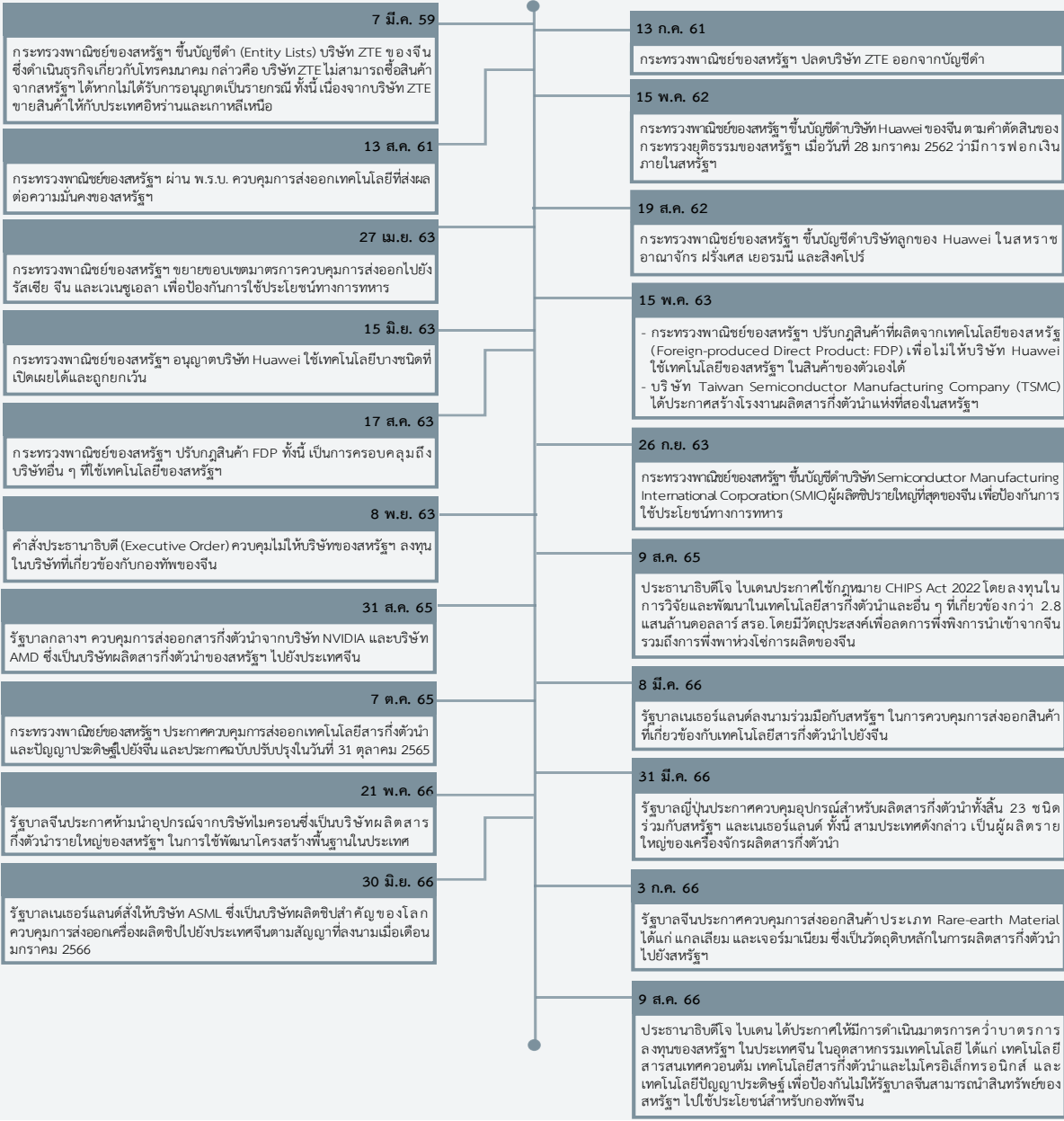
³⁷ ราคาอาหารในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในเดือนก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการลดลงของราคาน้ำมันที่ลดลงร้อยละ 26 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.2 ในเดือนก่อนหน้า มีสาเหตุหลักมาจากอุปทานส่วนเกินในเนื้อหมูหลังจากการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรสิ้นสุดลง ขณะเดียวกันราคาเชื้อเพลิงสำหรับยานยนต์ในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 13.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 17.6 ในเดือนก่อนหน้า ลดลงติดต่อกัน 5 เดือน

³⁸ การประชุมคณะกรรมการ政治局ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน (The July meeting of the Communist Party's Politburo) เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2566 รัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 หลังจากเศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 มีสัญญาณการชะลอตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอสังหาริมทรัพย์ โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้ (i) การกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านการส่งเสริมการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะในรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ในบ้าน รวมไปถึงการเร่งการออกพันธบัตรพิเศษของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (ii) มาตรการช่วยเหลือด้านอสังหาริมทรัพย์ โดยการขยายมาตรการการผ่อนปรนข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อสำหรับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และขยายระยะเวลาชำระเงินกู้ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2567 เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการจะเสร็จสมบูรณ์และส่งมอบได้ (iii) การแก้ปัญหาหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่น (iv) การยกระดับและการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการลงทุนใน “โครงสร้างพื้นฐานใหม่” อาทิ 5G, AI, Block Chain, Cloud Computing เป็นต้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองในห่วงโซ่อุตสาหกรรม และ (v) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจสำหรับองค์กรเอกชนและเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัวตามการลดลงของการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม³⁹ ทั้งนี้ ในปี 2566 คาดว่า เศรษฐกิจไต้หวันและสิงคโปร์จะขยายตัวร้อยละ 1.8 และร้อยละ 1.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.5 และร้อยละ 3.6 ในปีก่อนหน้า สำหรับ เศรษฐกิจเกาหลีใต้คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.6 ในปีก่อนหน้า ตามการลดลงของการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 พ้นตัวจากการลดลงร้อยละ 3.5 ในปี 2565 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวของภาคบริการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชน ทั้งนี้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เริ่มชะลอตัวลงส่งผลให้ธนาคารกลางเริ่มชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย⁴⁰ อย่างไรก็ตาม คาดว่าธนาคารกลางต่าง ๆ จะยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับสูงต่อไปจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับลดลงสู่ระดับเป้าหมาย

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มชะลอตัวลงตามแนวโน้มเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ขณะที่ธนาคารกลางเริ่มคงการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยภายหลังจากแรงกดดันอัตราเงินเฟ้อผ่อนคลายลง⁴¹ ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2566 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามจะขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 5.5 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.3 ร้อยละ 8.7 ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 8.0 ในปี 2565 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามมีการปรับประมาณการจากร้อยละ 4.5 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 5.2 ตามลำดับ เนื่องจากการฟื้นตัวดีกว่าที่คาดการณ์ของอุปสงค์ภายในประเทศ

มาตรการกีดกันทางการค้าด้านเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และจีน

³⁹ การลดลงของการส่งออกสินค้าสะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมของเศรษฐกิจฮ่องกงและสิงคโปร์ในเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 49.4 และ 51.3 ลดลงเมื่อเทียบกับระดับ 52.3 และ 58.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าของเศรษฐกิจเกาหลีใต้และไต้หวันในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 16.5 และร้อยละ 10.4 เทียบกับร้อยละ 6.0 และร้อยละ 23.4 ในเดือนก่อนหน้า และเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นเดือนที่ 10 และ 11 ตามลำดับ

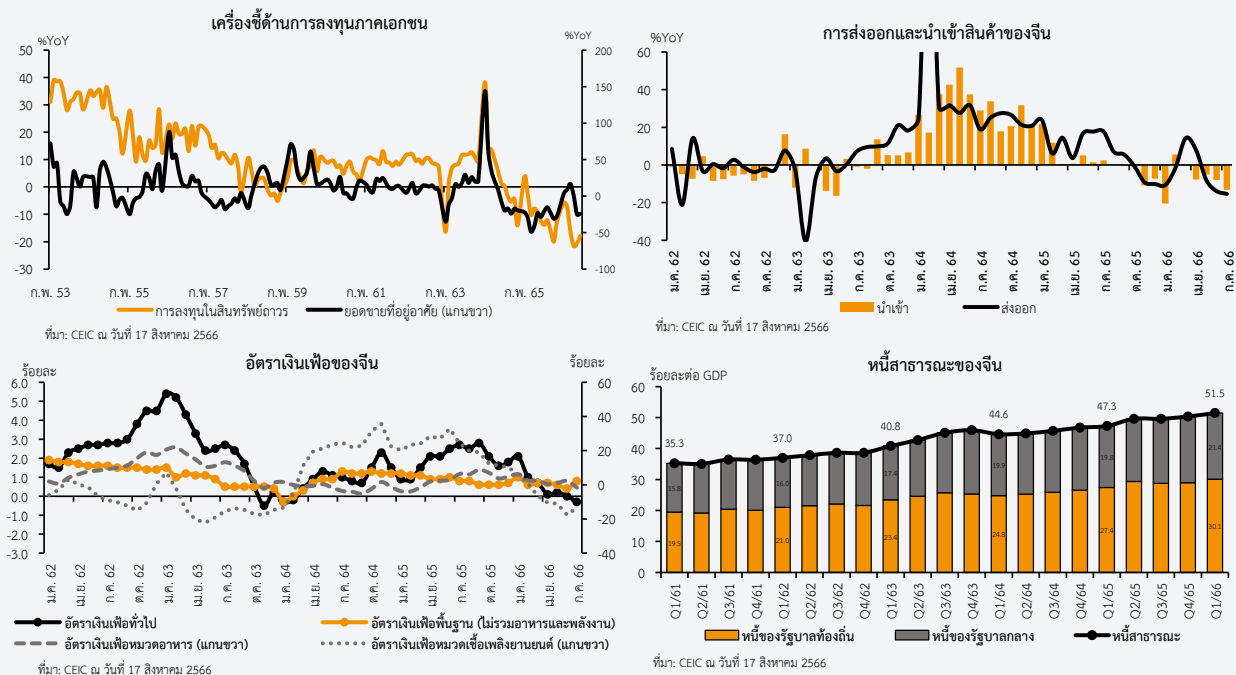
⁴⁰ ธนาคารกลางเกาหลีใต้ในการประชุมเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2566 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 3.50 นับเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยติดต่อกันเป็นครั้งที่ 4 นับตั้งแต่การประชุมในเดือนกุมภาพันธ์ 2566 หลังการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดต่อกัน 7 ครั้ง นับตั้งแต่เมษายน 2565

⁴¹ ธนาคารกลางอินโดนีเซียมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.75 ในการประชุมเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2566 เช่นเดียวกันกับธนาคารกลางมาเลเซียที่มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 3.0 ในการประชุมเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนยังเผชิญกับข้อจำกัด

เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 6.3 ในช่วงไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองของปี 2566 ตามลำดับ ส่งผลให้โดยรวมในช่วงครึ่งแรกของปี เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 5.5 นับเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากฐานการขยายตัวที่ถือว่าต่ำสุดในรอบ 2 ปี ที่ร้อยละ 3.0 ในปี 2565 โดยได้รับแรงสนับสนุนมาจากการฟื้นตัวของภาคบริการและการใช้จ่ายภายในประเทศภายหลังการยกเลิกมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดและการเปิดประเทศ นับตั้งแต่วันที่ 8 มกราคม 2566 อย่างไรก็ดี การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนในระยะต่อไป มีแนวโน้มที่จะเผชิญข้อจำกัดของการขยายตัวที่สำคัญ ๆ ได้แก่ (1) การลงทุนภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินในระดับสูง ส่งผลให้ยอดขายที่อยู่อาศัยและยอดสินเชื่อใหม่ที่ลดลง และล่าสุดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2566 บริษัท China Evergrande ซึ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของจีนที่ประสบปัญหาหนี้สินจำนวนมากและได้ยื่นคำร้องขอความคุ้มครองจากเจ้าหนี้ในศาลล้มละลายของสหรัฐฯ ขณะที่มีความเสี่ยงที่บริษัทอสังหาริมทรัพย์อื่นจะผิวนัดชำระหนี้เช่นกัน (2) การใช้จ่ายภายในประเทศเริ่มชะลอตัวหลังจากการเร่งใช้จ่ายไปในช่วงก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน การฟื้นตัวของตลาดแรงงานยังข้อจำกัดจากอัตราการว่างงานของแรงงานอายุ 16-24 ปี (Young Unemployment Rate) ที่อยู่ในระดับที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยในเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ร้อยละ 21.3¹ ซึ่งเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการฟื้นตัวของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ ทั้งนี้ การชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศควบคู่ไปกับการปรับตัวลดลงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์และพลังงานส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อของจีนในเดือนกรกฎาคม 2566 ลดลงร้อยละ 0.3 ต่ำสุดในรอบ 30 เดือน และมีความเสี่ยงที่จะเข้าสู่ภาวะเงินฝืด (3) ภาคการผลิตและภาคการส่งออกสินค้าเผชิญกับข้อจำกัดของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และประเทศพันธมิตร และ (4) หนี้สาธารณะของจีนอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 51.5 ในไตรมาสแรก โดยเฉพาะหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 30.5 ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดของการดำเนินมาตรการทางการคลังในระยะต่อไป

ภายใต้สัญญาณการชะลอตัวของเศรษฐกิจส่งผลให้รัฐบาลจีนได้ดำเนินนโยบายการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยมาตรการทางการเงินที่สำคัญได้แก่ มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการบริโภค โดยยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้เสียภาษีรายย่อยที่มียอดขายต่อเดือนน้อยกว่า 100,000 หยวน รวมถึงการลดหย่อนภาษีเพื่อกระตุ้นการบริโภคในหมวดสินค้ายานยนต์ไฟฟ้า (New Energy Vehicles: NEV) เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ในบ้าน เป็นต้น ขณะเดียวกัน ธนาคารกลางจีน (The People's Bank of China: PBOC) ได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2566 ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะกลาง (MLF) ระยะเวลา 1 ปีลงจากร้อยละ 2.65 เป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งต่ำสุดนับตั้งแต่มีการรายงานตัวเลขในปี 2557 นอกจากนี้ ยังปรับลดอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (Reverse Repurchase Rate) ระยะเวลา 7 วันลงจากร้อยละ 1.90 เป็นร้อยละ 1.80 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มสภาพคล่องให้กับธนาคารพาณิชย์และภาคธุรกิจ

¹ สำนักงานสถิติแห่งชาติจีนประกาศหยุดการรายงานอัตราการว่างงานรายช่วงอายุเป็นการชั่วคราว โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2566 จนกว่าสถานการณ์การว่างงานของจีนจะฟื้นตัว

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566

เศรษฐกิจไทยในครึ่งหลังของปี 2566 มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากครึ่งปีแรก โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของการลงทุน และฐานการขยายตัวที่อยู่ระดับต่ำในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี อย่างไรก็ตาม การขยายตัวทางเศรษฐกิจยังมีข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ เงื่อนไขทางการเงินที่อาจส่งผลกระทบต่อบรรยากาศทางเศรษฐกิจ การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของภาคการส่งออก รวมทั้งเงื่อนไขทางการเงินของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ และความเสี่ยงจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตภาคการเกษตรและรายได้เกษตรกร

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) **การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ** โดยการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในช่วงครึ่งแรกของปีขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.8 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 5.3 ในปี 2565 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.9 ในช่วง 10 ปีก่อนหน้า (2557-2566) ตามการขยายตัวดีขึ้นในเกือบทุกหมวดสินค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ และหมวดบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในประเทศ การขยายตัวในเกณฑ์สูงของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศสอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการจ้างงาน ดังจะเห็นได้จากการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องโดยเฉพาะภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ หมวดที่พักแรมและบริการด้านอาหารที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 และอัตราการว่างงานในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 1.1 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า และใกล้เคียงกับช่วงก่อนหน้าการแพร่ระบาดที่ร้อยละ 1.0 ในปี 2562 ประกอบกับความเชื่อมั่นที่สูงขึ้น สะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ระดับ 55.8 นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 13 ไตรมาส ขณะเดียวกัน การบริโภคภายในประเทศในช่วงที่เหลือของปียังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังมีแนวโน้มอยู่ในภาวะตึงตัวสอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการจ้างงาน โดยเฉพาะการจ้างงานในภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ประกอบกับการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อ ดังจะเห็นได้จากอัตราเงินเฟ้อในเดือนมิถุนายนอยู่ที่ระดับร้อยละ 0.2 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 22 เดือน และในเดือนกรกฎาคม ยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.4 ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ
- 2) **การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว** ตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 15,391,104 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 380.3 จาก 3,204,177 คน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และในช่วงวันที่ 1 - 13 เดือนสิงหาคม 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งสิ้น 1,081,453 คน คิดเป็นเฉลี่ย 83,189 คนต่อวัน โดยประเทศต้นทางนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ มาเลเซีย จีน เกาหลีใต้ อินเดีย และเวียดนาม ทั้งนี้ ประเทศต้นทางส่วนใหญ่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทยในจำนวนที่ใกล้เคียงกับช่วงก่อนหน้าการแพร่ระบาด⁴² ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากจีนมีจำนวนสะสมในช่วง 7 เดือนแรกรวม 1,852,446 คน โดยในเดือนกรกฎาคมมีจำนวนทั้งสิ้น 409,327 คน เพิ่มขึ้นจาก 311,888 คนในเดือนก่อนหน้า และคาดว่าจะเร่งขึ้น โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีซึ่งเป็นวันหยุดยาวในช่วงเทศกาลไหว้พระจันทร์และวันชาติจีน (Golden week) นอกจากนี้ จะเห็นว่าอัตราการเข้าพักเริ่มฟื้นตัวกลับเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาด โดยอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ร้อยละ 66.9 เทียบกับร้อยละ 68.0 ในช่วงเดียวกันของปี 2562 สำหรับการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยจำนวนนักท่องเที่ยวไทยเที่ยวไทยในไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 อยู่ที่ 60,326,425 คน-ครั้ง เพิ่มขึ้นจาก 48,281,962 คน-ครั้ง ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.9 ส่งผลให้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวไทยเที่ยวไทยสะสมทั้งสิ้น 122,944,946 คน-ครั้ง เทียบกับ 94,328,987 คน-ครั้ง ในครึ่งปีแรกของปีก่อนหน้า หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.3 นอกจากนี้ คาดว่าในช่วงที่เหลือของปีการท่องเที่ยวของคนไทยมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการส่งเสริมของภาครัฐ อาทิ โครงการ Unseen New Series ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง
- 3) **การขยายตัวของการลงทุนภายในประเทศ ทั้งการลงทุนภาคเอกชนและภาครัฐ** โดยการลงทุนภาคเอกชนในปี 2566 มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากยอดขอรับการส่งเสริมการลงทุนในครึ่งปีแรกของปี 2566 คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 3.64 แสนล้านบาท คิดเป็นกาขยายตัวร้อยละ 69.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า⁴³ สอดคล้องกับพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สอง ปี 2566 อยู่ที่ 190,150 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 146,666 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนยังมีแนวโน้มได้รับปัจจัยสนับสนุนจากความคืบหน้าของโครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) ขณะที่การลงทุนของภาครัฐมีแนวโน้มที่จะขยายตัวตามการเบิกจ่ายของงบลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2566 ที่มีกรอบวงเงิน 655,188 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 จากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนหน้า นอกจากนี้ การลงทุนภาครัฐยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการลงทุนของรัฐบาลในโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งคาดว่าจะมีความคืบหน้าอย่างต่อเนื่องในปี 2566

⁴² นักท่องเที่ยวสะสมในช่วง 7 เดือนแรกในปี 2566 (มกราคมถึงกรกฎาคม) จากประเทศมาเลเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย และเวียดนาม อยู่ที่ 2,445,950 คน 913,168 คน 888,807 คน และ 631,448 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 109.0 ร้อยละ 85.1 ร้อยละ 77.8 และร้อยละ 96.9 เมื่อเทียบกับในปี 2562 ตามลำดับ ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19

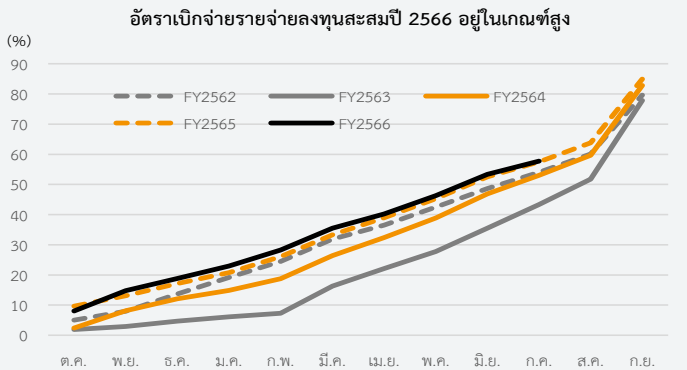
⁴³ โครงการที่ขอรับส่งเสริมการลงทุนในครึ่งปีแรกของปี 2566 มีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 891 โครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เช่นเดียวกับโครงการที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในครึ่งปีแรกของปี 2566 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 3.77 แสนล้านบาท และ 2.35 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 0.4 และร้อยละ 7.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ

4) **ฐานการขยายตัวที่อยู่ในระดับต่ำในช่วงไตรมาสสุดท้าย** เนื่องจากการลดลงของการส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอันเนื่องมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกนับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปี 2565 ประกอบกับอัตราการใช้จ่ายการผลิตของหลายอุตสาหกรรมที่อยู่ในระดับต่ำ โดยคาดว่าในช่วงที่เหลือของปี การฟื้นตัวของกำลังการผลิตดังกล่าว ประกอบกับการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการผลิตและการส่งออกยานยนต์ และแนวโน้มการฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกตามความต้องการที่ยังเพิ่มขึ้น จะทำให้การส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวได้ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2566

แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐ

แรงขับเคลื่อนการลงทุนภาครัฐที่สำคัญ ประกอบด้วย การเบิกจ่ายงบลงทุนภายใต้กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี การลงทุนของรัฐบาลภายใต้กรอบและงบลงทุนรัฐบาลประจำปี และการลงทุนในโครงการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) โดยวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 รวม 3.185 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 จากปีงบประมาณก่อนหน้า จำแนกเป็นรายจ่ายประจำ 2.53 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 6.55 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.1 เมื่อพิจารณาอัตราการเบิกจ่ายสะสมในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 ซึ่งให้แนวโน้มการเร่งเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ สะท้อนจากอัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนสะสมในปี 2566 ที่สูงกว่าช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการเร่งรัดเบิกจ่ายในโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของกระทรวงคมนาคม และสำหรับการเบิกจ่ายในโครงการลงทุนสำคัญของรัฐบาลที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุด 10 อันดับแรก คาดว่าจะมีการเบิกจ่าย 84,020.34 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 59.6 ของประมาณการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐบาลในโครงการลงทุนสำคัญ¹ โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 มีการเบิกจ่ายสะสม 47,067.34 ล้านบาท และมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 56.0 ขณะที่การผลักดันโครงการ PPP ยังเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยรักษาแรงขับเคลื่อนให้การลงทุนในปี 2566 ขยายตัวได้ โดยในปี 2566 มีโครงการร่วมลงทุนที่คณะกรรมการนโยบายการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนเห็นชอบแล้วจำนวน 4 โครงการ วงเงิน 98,799 ล้านบาท จำแนกเป็นมูลค่าเงินลงทุนภาครัฐประมาณ 12,498 ล้านบาท และมูลค่าเงินลงทุนภาคเอกชนประมาณ 86,301 ล้านบาท

อย่างไรก็ดี ความล่าช้าในการจัดตั้งรัฐบาลใหม่และการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2567 จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาครัฐในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ต่อเนื่องถึงปี 2567 โดยเฉพาะในส่วนโครงการลงทุนใหม่ ดังนั้น เพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการลงทุนภาครัฐให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐบาลในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของการเบิกจ่ายโครงการ ควบคู่ไปกับการกำหนดเป้าหมายและติดตามผลการเบิกจ่ายของหน่วยงานภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีผลบังคับใช้

อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนสะสมของหน่วยงานที่มีรายจ่ายลงทุนในระดับสูง							โครงการ	วงเงิน (ล้านบาท)	อัตราเบิกจ่าย สะสม (%)
หน่วยงาน	FY2562	FY2563	FY2564	FY2565	9MFY2565	9MFY2566			
กรมทางหลวง	73.8	77.4	86.1	90.1	62.4	70.6	โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน	62,133.2	76.6
กรมทางหลวงชนบท	86.9	82.3	89.3	90.6	65.5	66.4	โครงข่ายทางหลวงได้รับการบำรุงรักษา	22,137.7	91.6
กรมชลประทาน	81.1	80.6	82.0	82.5	60.6	66.0	โครงข่ายทางหลวงชนบทได้รับการบำรุงรักษา	17,763.3	80.9
กรมโยธาธิการและผังเมือง	65.7	65.3	62.1	46.4	32.2	27.3	โครงการพัฒนาทางและสะพานโครงข่ายทางหลวง	15,247.3	64.5
							ชนบทด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์		

โครงการลงทุนสำคัญ 10 อันดับแรกของปี 2566								หน่วย : ล้านบาท	
โครงการ	หน่วยงาน	สาขา	วงเงินอนุมัติ ดำเนินการ	ประมาณการ เบิกจ่ายลงทุน	เบิกจ่ายสะสม 9M/FY2566	อัตราเบิกจ่าย สะสม (%)			
1. โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา)	รฟท.	สาขาขนส่ง	143,280.94	18,138.21	14,253.72	78.58			
2. โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ	รฟม.	สาขาขนส่ง	91,974.00	10,646.56	11,673.90	109.65			
3. โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่าย ระยะที่ 2	กฟผ.	สาขาพลังงาน	28,585.93	10,552.04	4,077.35	38.64			
4. โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 - ดาวคะนอง - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก	กทพ.	สาขาขนส่ง	20,767.34	8,608.31	4,885.27	56.75			
5. โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม	รฟท.	สาขาขนส่ง	61,273.31	7,498.62	1,517.50	20.24			
6. โครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 พื้นที่โซน C	ธพส.	สาขาพาณิชย์และบริการ	17,343.86	6,129.02	1,782.07	29.08			
7. แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ฉบับที่ 12 ปี 2560 - 2564	กฟน.	สาขาพลังงาน	17,277.73	5,938.96	1,483.80	24.98			
8. โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ	รฟท.	สาขาขนส่ง	76,368.66	5,752.88	3,072.74	53.41			
9. โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9	กปน.	สาขา	28,142.50	5,459.68	4,316.50	79.06			
10. โครงการโรงไฟฟ้าแม่เมาะทดแทน เครื่องที่ 8 - 9	กฟผ.	สาขาพลังงาน	42,557.14	5,296.06	4.49	0.08			

ที่มา: กองงบประมาณรัฐบาลไทย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹ โครงการลงทุนสำคัญ 65 โครงการ วงเงิน 1.41 ล้านล้านบาท

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) **เงื่อนไขทางการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อบรรยากาศทางเศรษฐกิจ** กระบวนการจัดตั้งรัฐบาลส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในกระบวนการจัดทำงบประมาณประจำปี 2567 ขณะเดียวกัน ยังอาจส่งผลกระทบต่อการพิจารณาอนุมัติร่างกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยเฉพาะการดำเนินการมาตรการทางเศรษฐกิจซึ่งต้องรอการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ และหากล่าช้าออกไปจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่รอความชัดเจนของนโยบายรัฐบาล ทั้งนี้ ในกรณีฐาน คาดว่ากระบวนการจัดทำงบประมาณประจำปี 2567 จะมีความล่าช้า 6 เดือน ส่งผลให้งบประมาณจะสามารถเริ่มเบิกจ่ายได้ในไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2567
- 2) **ความเสี่ยงจากการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจโลกและความผันผวนในตลาดการเงินโลก** โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินอย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) การชะลอตัวของเศรษฐกิจไทยเป็นผลมาจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องของธนาคารกลางสำคัญ ๆ เพื่อลดแรงกดดันของเงินเฟ้อในช่วงที่ผ่านมา จนทำให้ภาวะตลาดเงินตึงตัวและต้นทุนการกู้ยืมสูงขึ้น ซึ่งจะเพิ่มข้อจำกัดในการฟื้นตัวของภาคธุรกิจและการลงทุนของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ขณะที่ประเทศที่มีหนี้สินในสกุลเงินต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงจะมีความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่มากขึ้น (2) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในภาพรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่เริ่มกลับมายกระดับมาตรการกีดกันทางการค้าการลงทุนและการแข่งขันทางเทคโนโลยีมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการดำเนินการมาตรการคว่ำบาตรการลงทุนในเทคโนโลยีขั้นสูงของสหรัฐฯ⁴⁴ และมาตรการควบคุมการส่งออกแร่ธาตุหายาก (Rare-earth) ของจีน ในช่วงที่ผ่านมา รวมถึงความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนยังมีความยืดเยื้อจนอาจส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าโภคภัณฑ์และพลังงานให้ยังอยู่ในระดับสูงและสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในช่วงที่เหลือของปี และ (3) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนที่อาจล่าช้ากว่าที่คาด เนื่องจากยังเผชิญข้อจำกัดจากการลงทุนภายในประเทศโดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่เผชิญปัญหาหนี้สินที่ยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับการใช้จ่ายภายในประเทศที่ชะลอตัว ซึ่งส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเริ่มติดลบที่ร้อยละ 0.3 ในเดือนกรกฎาคม ถือเป็นการติดลบครั้งแรกในรอบ 19 เดือน ขณะเดียวกันอัตราการว่างงานในกลุ่มผู้อยู่น้อยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องที่จะเป็นข้อจำกัดของการบริโภคภายในประเทศ นอกจากนี้ การส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมของจีนยังมีข้อจำกัดจากมาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนของสหรัฐฯ ที่เริ่มรุนแรงมากขึ้น
- 3) **ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงท่ามกลางการเพิ่มขึ้นของภาระดอกเบี้ย** สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ต่อสินเชื่รวมของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2566 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 12.2 สูงกว่าร้อยละ 4.7 และร้อยละ 3.1 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาด ตามลำดับ เช่นเดียวกับสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 90.6 ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับร้อยละ 91.4 ในไตรมาสก่อน แต่ยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับร้อยละ 82.7 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562⁴⁵ ทั้งนี้ ภาระหนี้สินของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงจะเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและความสามารถในการชำระหนี้ภายใต้อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจ SMEs ครัวเรือนรายได้น้อย รวมทั้งลูกหนี้ภาคเกษตรกรรมที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการของภาครัฐที่ลดลง⁴⁶ รวมถึงลูกหนี้กลุ่มเปราะบางของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐและผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (non-bank) ที่ยังไม่ฟื้นตัวจากผลกระทบโควิด-19
- 4) **ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตร** จากการประมาณการของ World Meteorological Organization (WMO) เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2566 คาดว่ามีโอกาสถึงร้อยละ 90 ที่ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเข้าสู่สภาวะเอลนีโญ (El Niño) ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 โดยมีระยะเวลาประมาณ 6 - 12 เดือน ทั้งนี้ ช่วงเดือนกรกฎาคม 2566 อุณหภูมิพื้นผิวโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 17.23 องศาเซลเซียส สูงสุดเป็นประวัติการณ์และทำให้หลายประเทศต้องเผชิญกับคลื่นความร้อน (Heat Wave) อย่างรุนแรง สำหรับประเทศไทย อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยในช่วงเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 39.3 องศาเซลเซียส สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ 0.9 องศาเซลเซียส นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ สอดคล้องกับข้อมูลปริมาณน้ำฝนสะสมในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 ที่ต่ำกว่าระดับปกติในทุกพื้นที่ โดยต่ำกว่าค่าปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 30 ปีย้อนหลังประมาณร้อยละ 5 ส่งผลให้ปริมาณน้ำในเขื่อนสำหรับฤดูกาลเพาะปลูก 2566/67 มีแนวโน้มที่จะอยู่ในระดับต่ำและอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาคการเกษตร

⁴⁴ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2566 ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ประกาศออกคำสั่งประธานาธิบดี (Executive Order) เรื่อง Addressing United States Investments in Certain National Security Technologies and Products in Countries of Concern โดยได้มีการดำเนินการมาตรการคว่ำบาตรการลงทุนของสหรัฐฯ ในประเทศจีน ในอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศควอนตัม เทคโนโลยีสารกึ่งตัวนำและไมโครอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้รัฐบาลจีนสามารถนำสินทรัพย์ของสหรัฐฯ ไปใช้ประโยชน์สำหรับกองทัพจีน อาวุธ พัฒนาระบบอาวุธ หรือเทคโนโลยีการเข้ารหัส รวมถึงป้องกันการรั่วไหลของเทคโนโลยีสหรัฐฯ ไปยังจีน

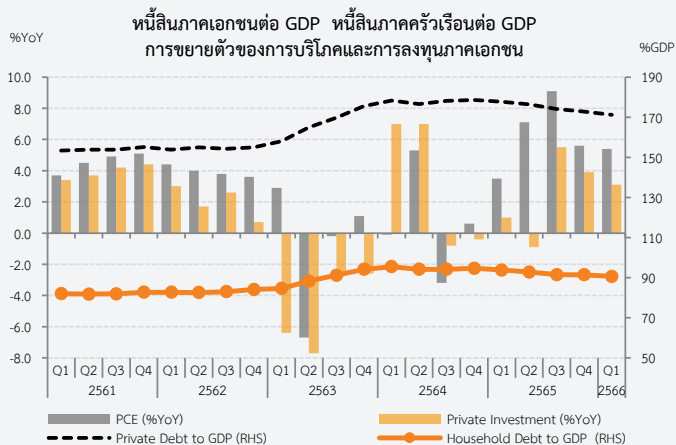
⁴⁵ เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2566 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับปรุงสถิติหนี้ครัวเรือนให้มีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้นเพื่อสามารถสะท้อนภาระหนี้สินที่ใกล้เคียงความจริง โดยเพิ่มความครอบคลุมไปถึงกลุ่มผู้ให้กู้อื่น ๆ ได้แก่ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) การเคหะแห่งชาติ ธุรกิจสินเชื่อรายย่อยระดับจังหวัด (พีโกไฟแนนซ์) และสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งได้รวมอยู่ในสถิติเดิม เมื่อปรับปรุงความครอบคลุมของสถาบันผู้ให้กู้แล้ว ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยรวมของเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2566 เพิ่มขึ้น 7.7 แสนล้านบาท ขณะที่อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนต่อ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 86.3 เป็นร้อยละ 90.6

⁴⁶ มาตรการพักทรัพย์พักหนี้สิ้นสุดการดำเนินการเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2566 ขณะที่โครงการสินเชื่อฟื้นฟูได้รับการขยายการดำเนินการต่อไปอีก 1 ปี โดยจะสิ้นสุดโครงการในวันที่ 9 เมษายน 2567

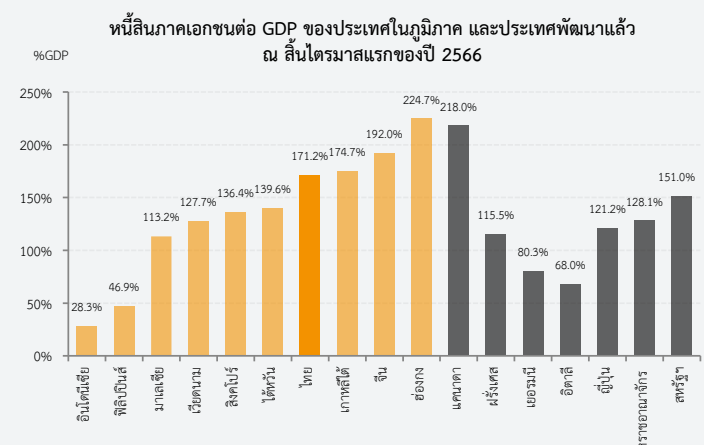
หนี้สินภาคครัวเรือนและมาตรการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ยั่งยืน

หนี้สินภาคเอกชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Product : GDP) ของไทย ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 171.2 ลดลงจากร้อยละ 178.6 ในช่วงวิกฤตโควิด แต่ยังคงสูงกว่าระดับเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาค (ร้อยละ 131.5) และประเทศที่พัฒนาแล้ว (ร้อยละ 126.0) และอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับร้อยละ 153.8 ต่อ GDP ในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2562 โดยข้อมูล ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2566 หนี้สินภาคครัวเรือนของไทยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 90.6 ต่อ GDP แม้จะปรับตัวลดลงจากระดับสูงสุดร้อยละ 95.5 ต่อ GDP ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2564 แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง โครงสร้างหนี้สินภาคครัวเรือน ประกอบด้วย การกู้ยืมเงินเพื่อจัดหาที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 33.5 ของสินเชื่อครัวเรือน) เพื่อการอุปโภคบริโภค (ร้อยละ 26.8 ของสินเชื่อครัวเรือน) เพื่อประกอบอาชีพ (ร้อยละ 18.2 ของสินเชื่อครัวเรือน) และเพื่อซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ (ร้อยละ 11.3 ของสินเชื่อครัวเรือน) และอื่น ๆ (ร้อยละ 10.1 ของสินเชื่อครัวเรือน) ทั้งนี้ หนี้ที่ควรต้องให้ความสำคัญและเร่งแก้ไข คือหนี้ที่ค้างชำระเป็นระยะเวลานานหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

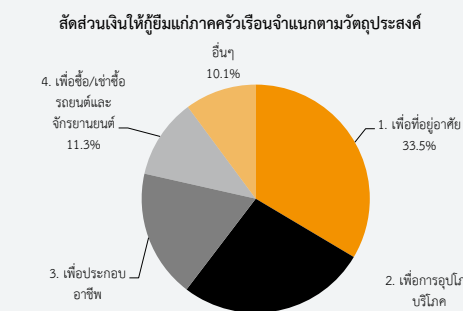
จากฐานข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ พบว่า บัญชีลูกหนี้ที่ค้างชำระเกิน 90 วัน (Non-Performing Loans : NPLs)¹ ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2566 มีมูลค่า 9.5 แสนล้านบาท (จำนวน 9.4 ล้านบัญชี) เทียบกับ 7.8 แสนล้านบาท (จำนวน 5.7 ล้านบัญชี) ในไตรมาสแรกของปี 2562 ในจำนวนนี้เป็น NPLs ในระบบธนาคารพาณิชย์² 5.0 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.7 ของสินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด เทียบกับมูลค่า 4.5 แสนล้านบาท ในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2562 โดย NPLs ในสาขาที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) สาขาการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล (สัดส่วนร้อยละ 29.0 ของ NPLs ทั้งหมด) อาทิ การจัดหาที่อยู่อาศัย และการเช่าซื้อรถยนต์ เป็นต้น (2) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (สัดส่วนร้อยละ 24.0 ของ NPLs ทั้งหมด) และ (3) สาขาการผลิต (สัดส่วนร้อยละ 20.4 ของ NPLs ทั้งหมด) สำหรับในระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs)³ NPLs มีมูลค่า 2.8 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.2 ของสินเชื่อในระบบ SFIs ทั้งหมด เทียบกับมูลค่า 2.0 แสนล้านบาท ในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2562 โดยสาขาที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) สาขาการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล (สัดส่วนร้อยละ 44.9 ของ NPLs ทั้งหมด) อาทิ การจัดหาที่อยู่อาศัย และการอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ที่ไม่มีหลักประกัน เป็นต้น (2) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (สัดส่วนร้อยละ 31.2 ของ NPLs ทั้งหมด) และ (3) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (สัดส่วนร้อยละ 5.9 ของ NPLs ทั้งหมด)

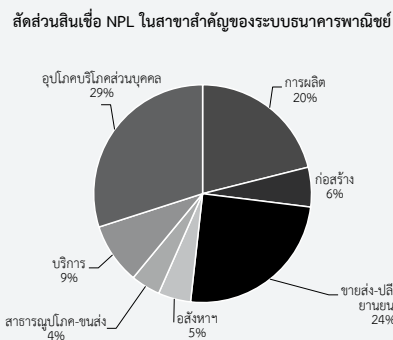
ที่มา: สศช, CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

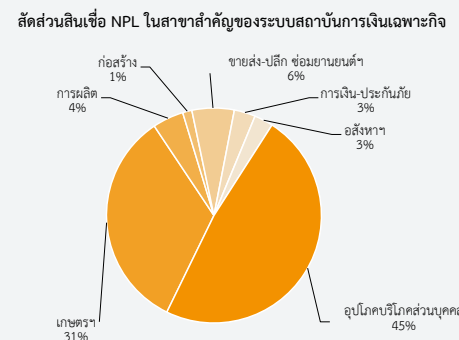
ที่มา: CEIC

ที่มา: ธปท.

ที่มา: ธปท.

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

¹ บัญชีลูกหนี้รหัส 21 (หนี้ NPL ที่เกิดจากสถานการณ์โควิด-19) ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2566 มีมูลค่า 3.1 แสนล้านบาท (จำนวน 4.4 ล้านบัญชี) ลดลงจากจุดสูงสุดที่ 4.1 แสนล้านบาทในเดือนสิงหาคม 2565 และจำนวน 4.7 ล้านบัญชีในเดือนตุลาคม 2565 และในจำนวนดังกล่าวเป็นลูกหนี้ในระบบ SFIs ร้อยละ 60 สถาบันการเงินอื่น (Non-Bank) ร้อยละ 30 และธนาคารพาณิชย์ร้อยละ 10

² ฐานข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย

³ ฐานข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หนี้สินภาคครัวเรือนและมาตรการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ยั่งยืน (ต่อ)

ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมา ภาครัฐโดยเฉพาะธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแลภาคการเงินได้ร่วมกับสถาบันการเงินต่าง ๆ แก้ไขปัญหาหนี้สินในภาคครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง แบ่งเป็น 2 ส่วนสำคัญ ประกอบด้วย (1) การแก้ไขปัญหาหนี้สินเดิม อาทิ มาตรการสนับสนุนการรีไฟแนนซ์ มาตรการสนับสนุนการรวมหนี้ โครงการคลินิกแก้หนี้ เป็นต้น และ (2) การเสริมสภาพคล่อง อาทิ การลดค่าวงสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทต่าง ๆ การพักชำระหนี้ การลดอัตราผ่อนชำระขั้นต่ำบัตรเครดิต การขยายวงเงินและระยะเวลาชำระหนี้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มาตรการที่ผ่านมาอาจไม่เพียงพอให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนลดลงต่ำกว่าระดับที่เฝ้าระวัง (ต่ำกว่าร้อยละ 80.0 ของ GDP) แม้ว่าในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจจะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง และระดับรายได้ครัวเรือนเริ่มกลับมามากขึ้น แต่ยังมีบางกลุ่มที่ระดับรายได้ฟื้นตัวได้ช้าหรือระดับรายได้อาจยังมีความเปราะบาง ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาหนี้สินในระยะต่อไปเป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ ธปท. จึงได้ออกมาตรการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับวงจรการก่อหนี้ทั้งหนี้ใหม่และหนี้เดิม ตั้งแต่ก่อนเป็นหนี้ กำลังจะเป็นหนี้ ระหว่างเป็นหนี้ เมื่อหนี้มีปัญหา และเมื่อมีการขาย/ฟ้องหนี้ โดยในระยะแรกจะเร่งออกหลักเกณฑ์ ดังนี้ (1) การออกหลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบ หรือ Responsible Lending (RL) โดยกำหนดให้เจ้าหนี้ให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรมตลอดวงจรหนี้ อาทิ ไม่กระตุ้นให้เกิดการก่อหนี้เกินควร เงื่อนไขสัญญาเป็นธรรม มีแนวทางการดูแลลูกหนี้เรื้อรัง (persistent debt) ให้สามารถกลับมาชำระหนี้ได้ เป็นต้น (2) การส่งเสริมกลไกกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย หรือ Risk-based pricing (RBP) เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อในระบบ โดยให้ผู้กู้จ่ายดอกเบี้ยตามความเสี่ยง ลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำควรมีภาระดอกเบี้ยที่ต่ำลง ขณะที่ RBP จะช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง และ (3) การกำหนดภาระหนี้ต่อรายได้ (Debt Service Ratio: DSR) เพื่อดูแลการก่อหนี้ใหม่ที่ไม่พึงประสงค์ โดยดูแลให้การปล่อยสินเชื่อสอดคล้องกับศักยภาพในการชำระหนี้ ไม่นำไปสู่การก่อหนี้สินเกินตัว

มาตรการแก้ปัญหานี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน

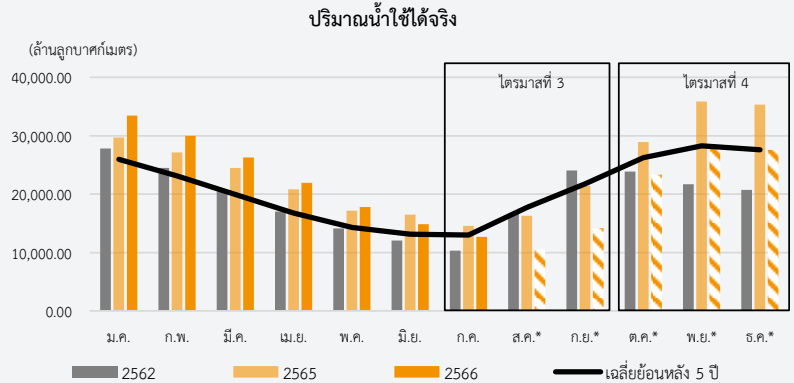
มาตรการ	หลักการ	วงจรหนี้สิน		
		ก่อนเป็นหนี้	ระหว่างเป็นหนี้	หนี้มีปัญหา
การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบ (Responsible Lending)	ผู้ให้สินเชื่อต้องให้ข้อมูลลูกหนี้ครบถ้วนและเป็นธรรมตลอดระยะเวลาการเป็นหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้มีวินัยทางการเงินและมีภาระทางการเงินที่เหมาะสม	- ให้ข้อมูลชัดเจน ครบถ้วน ไม่กระตุ้นการก่อหนี้เกินตัว	- ส่งเสริมวินัยทางการเงิน การจ่ายหนี้ตรงเวลา หรือจ่ายหนี้มากกว่าขั้นต่ำ	- มีแนวทางช่วยเหลือที่เหมาะสมกับการชำระหนี้ของลูกค้า
การแก้หนี้เรื้อรัง (Persistent Debt)	คัดกรองลูกหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลที่เป็นลูกหนี้ปกติ แต่แนวโน้มว่าจะไม่สามารถชำระคืนเงินต้นได้ (จ่ายดอกเบี้ยมากกว่าเงินต้น) เพื่อนำเสนอให้ปรับปรุงโครงสร้างหนี้	-	- ลูกหนี้ที่ชำระดอกเบี้ยมาเป็นเวลานาน มีโอกาสปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อให้สามารถชำระคืนเงินต้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง	-
การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามระดับความเสี่ยงของลูกค้า (Risk Base Pricing)	สนับสนุนกลไกการคิดดอกเบี้ยตามระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้รักษาวินัยทางการเงิน และเพิ่มการเข้าถึงสินเชื่อในระบบให้กับผู้ที่มีความเสี่ยงสูง	- ลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดี จะได้เงื่อนไขสินเชื่อที่ดี	- ลูกหนี้มีความเสี่ยงสูงสามารถเข้าถึงการสินเชื่อในระบบได้	- ลูกหนี้มีแรงจูงใจในการรักษาวินัยการชำระหนี้เพื่อต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าในอนาคต
การกำหนดภาระหนี้ต่อรายได้ (Debt Service Ratio: DSR)	กำหนดสัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้ให้เหมาะสม ให้ลูกหนี้มีเงินเพียงพอสำหรับการดำรงชีพและรองรับความไม่แน่นอนในอนาคต ลดโอกาสการเป็นหนี้เสีย	- ลูกหนี้มีเงินเหลือเพียงพอต่อการดำรงชีพหลังการกู้ยืม	- ลูกหนี้มีเงินเหลือสำหรับรองรับความไม่แน่นอนของรายได้ในอนาคต	- โอกาสเป็นหนี้เสียลดลง

ที่มา: ธปท.

นอกจากการดำเนินการตามแนวทางแก้ปัญหานี้ครัวเรือนข้างต้นแล้ว การแก้ปัญหานี้ครัวเรือนให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ การให้ความรู้และสร้างวินัยทางการเงิน การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบของเจ้าหนี้ทุกประเภท การมีกลไกให้คำปรึกษาและไกล่เกลี่ยหนี้เป็นระบบ และการวางรากฐานให้กับประเทศ ทั้งการพัฒนาฐานข้อมูลเครดิตและข้อมูลทางเลือกที่ใช้ประเมินและติดตามหนี้ให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับรูปแบบกระแสเงินสดรับ-จ่ายของประชาชน เพื่อลดการพึ่งพาเงินกู้ยืมในระบบ ตลอดจนให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ไปพร้อมกับการแก้ปัญหานี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ความแปรปรวนของสภาพอากาศกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร

ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2566 สภาพอากาศเอลนีโญ¹ มีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้น จากนั้นในช่วง 2 เดือนแรกของปี 2567 จะมีกำลังอ่อนตัวลงและกลับมา มีสภาพเอลนีโญรุนแรงต่อเนื่องไปจนถึงเดือนเมษายน 2567 สำหรับประเทศไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566² (เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2566) คาดว่า อุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศมีแนวโน้มสูงกว่าค่าปกติ³ จากระดับปัจจุบันประมาณ 0.5 - 1.0 °C ในขณะที่ปริมาณฝนสะสมทั่วประเทศมีแนวโน้มต่ำกว่าค่าปกติ สอดคล้องกับข้อมูลปริมาณน้ำฝนสะสมในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 ที่ต่ำกว่าระดับปกติในทุกพื้นที่ โดยต่ำกว่าค่าปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 30 ปีย้อนหลังร้อยละ 5 ส่งผลให้ปริมาณน้ำในเขื่อนสำหรับฤดูกาลเพาะปลูก 2566/67 มีแนวโน้มที่จะอยู่ในระดับต่ำและอาจจะส่งผลกระทบต่อผลผลิต ภาคการเกษตร ทั้งนี้ ข้อมูลปริมาณน้ำใช้ได้จริงในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำรวมทั่วประเทศ ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2566 อยู่ที่ 15,359 ล้านลูกบาศก์เมตร (หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.7 ของความจุระดับน้ำเก็บกักรวม) ต่ำกว่าระดับ 18,973 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2565 (สัดส่วนร้อยละ 26.7) และค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี แต่ยังคงสูงกว่าระดับน้ำในปี 2562 (สัดส่วนร้อยละ 18.5) และปี 2558 และปี 2559 (สัดส่วนร้อยละ 15.0 และร้อยละ 14.5 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นปีที่สถานการณ์ภัยแล้งมีความรุนแรงและส่งผลให้การผลิตในภาคเกษตร ในปี 2558 และปี 2559 ปรับตัวลดลงร้อยละ 6.5 และร้อยละ 1.2 ตามลำดับ เดือนสิงหาคมมีแนวโน้มที่จะทำให้การผลิตภาคเกษตร ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 ได้รับผลกระทบหากปริมาณฝนในช่วงที่เหลือของปีอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ โดยอาศัยข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์⁴ ที่คาดการณ์แนวโน้มผลผลิตสินค้าเกษตรหมวดพืชผลสำคัญ 5 รายการหลักในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 (เดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม) โดยเปรียบเทียบกับระหว่างกรณีที่ฐานที่ไม่รวมปัจจัยความแปรปรวนของสภาพอากาศ ที่คาดการณ์ไว้ในเดือนพฤศจิกายน 2565 และกรณีรวมปัจจัยความแปรปรวนของสภาพอากาศที่คาดการณ์ในเดือนมิถุนายน 2566 พบว่า (1) ข้าว (สัดส่วนร้อยละ 21.73 ของปริมาณผลผลิตภาคเกษตร⁵) คาดว่าจะมีผลผลิตจำนวน 25.50 ล้านตัน ลดลงจากผลผลิตจำนวน 26.79 ล้านตันที่คาดไว้เดิมในกรณีฐานซึ่งยังไม่รวมปัจจัยความแปรปรวนของสภาพอากาศ คิดเป็นการลดลงร้อยละ 4.8 จากการคาดการณ์ครั้งก่อน⁶ และส่งผลให้มูลค่าข้าวลดลงจากกรณีฐาน 14,241.78 ล้านบาท (2) ยางพารา (สัดส่วนร้อยละ 20.23 ของปริมาณผลผลิตภาคเกษตร) คาดว่าจะมีผลผลิตจำนวน 3.10 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากผลผลิตจำนวน 3.04 ล้านตันที่คาดไว้ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 จากการคาดการณ์ครั้งก่อน ส่งผลให้มูลค่ายางพาราเพิ่มขึ้น 2,274.61 ล้านบาท (3) ปาล์มน้ำมัน (สัดส่วนร้อยละ 1.92 ของปริมาณผลผลิตภาคเกษตร) คาดว่าจะมีผลผลิตจำนวน 8.03 ล้านตัน ลดลงจากผลผลิตจำนวน 8.82 ล้านตันที่คาดไว้ หรือลดลงร้อยละ 9.0 จากการคาดการณ์ครั้งก่อน ส่งผลให้มูลค่าปาล์มน้ำมันลดลง 3,803.79 ล้านบาท (4) อ้อย (สัดส่วนร้อยละ 3.31 ของปริมาณผลผลิตภาคเกษตร) คาดว่าจะมีผลผลิตจำนวน 15.04 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 35.7 จากการคาดการณ์ครั้งก่อน ส่งผลให้มูลค่าอ้อยลดลงเป็นจำนวน 10,436.26 ล้านบาท และ (5) มันสำปะหลัง (สัดส่วนร้อยละ 3.29 ของปริมาณผลผลิตภาคเกษตร) คาดว่าจะมีผลผลิตจำนวน 8.67 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 5.9 จากการคาดการณ์ครั้งก่อน ส่งผลให้มูลค่ามันสำปะหลังลดลงเป็นจำนวน 1,615.58 ล้านบาท

โดยรวมในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 คาดว่าผลผลิตสินค้าเกษตรหมวดพืชผลสำคัญ 5 รายการหลักจะมีจำนวนรวม 60.33 ล้านตัน ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนจำนวน 10.90 ล้านตัน ทำให้คาดว่ากรณีมีความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศจากเอลนีโญจะส่งผลให้มูลค่าทางเศรษฐกิจของสินค้าเกษตร 5 รายการหลักมีแนวโน้มลดลงประมาณ 27,822.79 ล้านบาท

ดังนั้น ภายใต้แนวโน้มของการเผชิญสภาพเอลนีโญในปัจจุบันที่อาจส่งผลกระทบให้เกิดภาวะภัยแล้งในระยะต่อไป ประเทศไทยจึงควรเตรียมความพร้อมโดยการเฝ้าระวัง ติดตาม และประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อดำเนินมาตรการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เพียงพอต่อการผลิต โดยให้ความสำคัญต่อการจัดสรรน้ำให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่เพาะปลูก การเพิ่มศักยภาพการกักเก็บน้ำในระดับแปลง และการหาแหล่งน้ำสำรอง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนชนิดและวิธีการปลูกพืชให้เหมาะกับพื้นที่

¹ เอลนีโญ (El Niño) เกิดจากกระแสลมมีกำลังอ่อนและเปลี่ยนทิศทางพัดจากด้านตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกไปด้านตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้กระแสน้ำอุ่นไหลไปยังทวีปอเมริกาใต้แทน ด้วยเหตุนี้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลียขาดฝนและเกิดความแห้งแล้ง แต่ชายฝั่งของทวีปอเมริกาใต้กลับมีฝนตกเพิ่มมากขึ้น

² คาดการณ์อุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนสะสมทั่วประเทศในไตรมาสที่สามของปี 2566 ข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

³ ค่าปกติของอุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย คือค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิรายเดือนและปริมาณน้ำฝนรายเดือนของประเทศไทยในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2534 - 2563)

⁴ ผลผลิตในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 คือข้อมูลพยากรณ์ผลผลิตสินค้าเกษตร ณ เดือนมิถุนายน 2566 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (รวมปัจจัยความแปรปรวนทางสภาพอากาศหรือเอลนีโญ)

⁵ สัดส่วนของปริมาณผลผลิตภาคเกษตรของปี 2548 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

⁶ การคาดการณ์ครั้งก่อน คือข้อมูลพยากรณ์ผลผลิตสินค้าเกษตร ณ เดือนพฤศจิกายน 2565 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์(ยังไม่รวมปัจจัยความแปรปรวนทางสภาพอากาศหรือเอลนีโญ)

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2566

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2566

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2566	
	2563	2564	2565	ณ 15 พ.ค. 2566	ณ 21 ส.ค. 2566
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	-3.0	5.5	3.2	2.7	2.8
สหรัฐอเมริกา	-2.8	5.9	2.1	0.9	1.2
ยูโรโซน	-6.1	5.3	3.5	0.5	0.8
ญี่ปุ่น	-4.3	2.1	1.0	1.5	1.5
จีน	2.2	8.4	3.0	4.9	4.9
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	-7.8	10.1	5.4	2.1	2.1
อัตราแลกเปลี่ยน	31.3	32.0	35.1	32.8 - 33.8	33.5 - 34.5
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	42.1	69.5	96.2	80.0 - 90.0	77.0 - 87.0
ราคาส่งออก (%)	-0.8	3.3	4.2	(-1.0) - 0.0	(-0.5) - 0.5
ราคานำเข้า (%)	-3.6	8.3	12.7	(-2.0) - (-1.0)	(-1.0) - 0.0
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	6.7	0.4	11.2	28.0	28.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	0.34	0.09	0.46	1.27	1.03

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2562

^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2566

- 1) เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับใกล้เคียงกับร้อยละ 2.7 และร้อยละ 2.1 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน แต่ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 และร้อยละ 5.4 ในปี 2565 โดยมีการปรับประมาณการเศรษฐกิจบางประเทศให้สอดคล้องกับข้อมูลในช่วงครึ่งแรกของปี ได้แก่ การปรับสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และยูโรโซน เป็นร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.8 เทียบกับร้อยละ 0.9 และร้อยละ 0.5 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ ขณะที่ในช่วงครึ่งหลังของปี เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะชะลอลงเนื่องจากผลของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงก่อนหน้านี้ และยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความเสี่ยงด้านต่ำเพิ่มเติมจากความยืดหยุ่นของความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างรัสเซียและยูเครนและการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนระหว่างสหรัฐฯ และจีน
- 2) ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2566 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 33.5 - 34.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ย 35.1 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2565 แต่เป็นการอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเฉลี่ย 32.8 - 33.8 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับทิศทางค่าเงินบาทในช่วง 7 เดือนแรกของปีที่ผ่านมาที่เฉลี่ย 34.26 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนค่าลงตามการแข็งค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. (US Dollar trade weighted index) เนื่องจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับค่าเงินหยวนมีทิศทางอ่อนค่าตามภาวะเศรษฐกิจจีนที่ฟื้นตัวได้ช้า ขณะเดียวกัน ค่าเงินบาทยังอ่อนค่าเนื่องจากความกังวลต่อความไม่แน่นอนทางการเมืองภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม คาดว่าค่าเงินบาทในช่วงที่เหลือของปีจะมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นอย่างช้า ๆ ตามการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อรายรับจากการท่องเที่ยวและดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ประกอบกับการชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ และแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่สูงขึ้นตามการลดลงของอัตราเงินเฟ้อในประเทศ
- 3) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2566 อยู่ในช่วง 77.0 - 87.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงจากสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะอยู่ในช่วง 80.0 - 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และลดลงจากเฉลี่ย 96.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2565 สอดคล้องระดับราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่ 2 ที่ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่เฉลี่ย 76.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลต่ำกว่าสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา และส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในช่วง 7 เดือนแรกของปีอยู่ที่เฉลี่ย 79.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล โดยเป็นผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนที่ฟื้นตัวได้ช้า ขณะเดียวกัน ยังเป็นผลจากการแข็งค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มที่จะปรับตัวสูงขึ้นอย่างช้า ๆ ตามการปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันและพันธมิตร (OPEC+)⁴⁷ ประกอบกับจำนวนแท่นขุดเจาะทั่วโลกและปริมาณน้ำมันดิบคงคลังที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาด⁴⁸ ขณะเดียวกัน ยังมีปัจจัยความไม่แน่นอนและความยืดหยุ่นของความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนที่อาจจะส่งผลต่อระดับราคาพลังงาน และแนวโน้มการใช้พลังงานในช่วงฤดูหนาวที่คาดว่าจะมีอุณหภูมิต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ
- 4) ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 เพิ่มขึ้นร้อยละ (-0.5) - 0.5 และร้อยละ (-1.0) - 0.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 4.2 และร้อยละ 12.7 ในปี 2565 โดยเป็นการปรับเพิ่มจากสมมติฐานในการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ (-1.0) - 0.0 และร้อยละ (-2.0) - (-1.0) ตามลำดับ

⁴⁷ ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมเพื่อการกำกับดูแล (Joint Ministerial Monitoring Committee) ของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันและประเทศพันธมิตร (OPEC+) เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 มีมติที่จะยืนยันการลดกำลังการผลิต 2 ล้านบาร์เรลต่อวัน จนกระทั่งสิ้นปี 2567 ขณะที่ ชาติอู่อาระเบียยังประกาศขยายเวลาลดกำลังการผลิตเพิ่มเติมอีก 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน จนถึงเดือนกันยายน 2566

⁴⁸ จำนวนแท่นขุดเจาะทั่วโลก (Operative Oil Rigs) ในเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 722 แท่น เทียบกับ 833 แท่น ในช่วงเดือนกรกฎาคมในปี 2562 ในขณะที่ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของสหรัฐฯ ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 1,267 ล้านบาร์เรล เทียบกับ 1,222.0 ล้านบาร์เรล ณ สิ้นปี 2565

- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2566 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.03 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 0.46 ล้านล้านบาทในปี 2565 และเป็นการปรับลดลงจากสมมติฐาน 1.27 ล้านล้านบาท ในการประมาณการครั้งก่อน ตามข้อมูลค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีแนวโน้มต่ำกว่าประมาณการเดิม นอกจากนี้ ยังเป็นผลจากการปรับปรุงข้อมูลรายรับจากการท่องเที่ยวในดุลบัญชีเดินสะพัดของธนาคารแห่งประเทศไทย⁴⁹ ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2566 คาดว่าจะมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 28.0 ล้านคน ยังคงเท่ากับประมาณการครั้งก่อน และเพิ่มขึ้นจาก 112 ล้านคนในปี 2565 โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมายังประเทศไทยทั้งสิ้น 12.9 ล้านคน ใกล้เคียงกับที่คาดการณ์ไว้ โดยคาดว่าในช่วงที่เหลือของปีจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีซึ่งเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว⁵⁰
- 6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2566 ที่ร้อยละ 91.5 ของงบประมาณทั้งหมด ลดจากร้อยละ 92.5 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน แบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 97.0 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และเทียบกับร้อยละ 99.2 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ขณะที่รายจ่ายลงทุนคาดว่าจะมีการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 700 ของงบประมาณทั้งหมด ปรับลดลงจากร้อยละ 75.0 ในการประมาณการครั้งก่อน และเทียบกับร้อยละ 73.7 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ทั้งนี้ ความล่าช้าในการจัดตั้งรัฐบาลคาดว่าจะส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีความล่าช้า 6 เดือน และจะสามารถเบิกจ่ายได้ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2567 ซึ่งล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ในการประมาณการครั้งก่อน (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือปียอยู่ที่ร้อยละ 82.4 ของงบประมาณทั้งหมด ปรับลดลงจากร้อยละ 86.2 ในการประมาณการครั้งก่อน และเทียบกับร้อยละ 90.1 ในปีงบประมาณ 2565 โดยแบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 90 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 80 ปรับลดลงจากร้อยละ 85.0 ในการประมาณการครั้งก่อน และ (3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจร้อยละ 65 ของวงเงินงบประมาณคิดเป็นวงเงินลงทุนประมาณ 3.2 แสนล้านบาท และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 70 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ตามความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในช่วงไตรมาสที่สองของปี 2566

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2566

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.5 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.8) ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในปี 2565 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP เทียบกับการขาดดุลร้อยละ 3.0 ของ GDP ในปี 2565

ในการแถลงข่าววันที่ 21 สิงหาคม 2566 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2566 จะขยายตัวร้อยละ 2.5 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.8) ซึ่งเป็นการปรับช่วงประมาณการให้แคบลง รวมทั้งปรับลดประมาณการจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 - 3.7 (ค่ากลางประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 3.2) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566 และการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบ การขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงครึ่งปีแรกและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.8 ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในการแถลงข่าวครั้งก่อนเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566 และเมื่อรวมกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรก ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งปีแรกขยายตัวร้อยละ 2.2 ซึ่งทำให้การขยายตัวทั้งปีมีแนวโน้มที่จะอยู่ในระดับต่ำกว่าขอบล่างของการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยการขยายตัวต่ำกว่าการคาดการณ์ของเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองมีสาเหตุสำคัญมาจาก (1) การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สองปรับตัวลดลงมากกว่าที่คาด ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอันเนื่องมาจากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงในช่วงก่อนหน้านี้ ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจจีนยังมีข้อจำกัดของการฟื้นตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งการส่งออกของไทยให้ปรับตัวลดลงต่อเนื่องนับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2565 ทั้งนี้ การลดลงของการส่งออกสินค้าสอดคล้องกับการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่สอง และ (2) การเบิกจ่ายงบลงทุนอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐในไตรมาสที่สองต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ โดยอัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนภายใต้กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566 อยู่ที่ร้อยละ 17.8 ของงบประมาณทั้งหมดต่ำกว่าร้อยละ 19.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และทำให้อัตราการเบิกจ่ายในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 53.3 ของงบลงทุนรวม ต่ำกว่าร้อยละ 55.0 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน เช่นเดียวกับการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2566 ที่ลดลงต่ำกว่าที่คาด สอดคล้องกับกรอบวงเงินลงทุนรัฐวิสาหกิจในปี 2566 อยู่ที่ 493,351 ล้านบาท ลดลงจากกรอบวงเงิน 518,833 ล้านบาท ในปี 2565
- 2) การปรับสมมติฐานการประมาณการและองค์ประกอบของการขยายตัวที่สำคัญซึ่งส่งผลให้แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมเปลี่ยนแปลงไปจากการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ได้แก่ (1) การปรับลดประมาณการการส่งออกสินค้า ให้สอดคล้องกับข้อมูลปริมาณการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 ที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 6.1 รวมทั้งแนวโน้มการชะลอตัวของปริมาณการค้าโลกท่ามกลางความยืดเยื้อของความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์และความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่มีแนวโน้มที่จะยกระดับความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้ในการประมาณการครั้งนี้คาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าจะลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.1 ในการประมาณการครั้งก่อน นอกจากนี้ ยังมีการปรับประมาณการการลงทุนภาคเอกชนและการนำเข้าสินค้าเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับลดประมาณการการส่งออกสินค้า

⁴⁹ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการปรับข้อมูลรายรับนักท่องเที่ยวตามดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่ 1 ลดจาก 2.79 แสนล้านบาทเป็น 2.51 แสนล้านบาท และปรับข้อมูลในปี 2565 ลดจาก 5.58 แสนล้านบาท เป็น 4.62 แสนล้านบาท

⁵⁰ สำหรับนักท่องเที่ยวจีนคาดว่าจะเดินทางเข้ามาทั้งสิ้น 4.0 ล้านคน ปรับลดลงจาก 4.2 ล้านคนในการประมาณการครั้งก่อน ตามการเข้ามาของนักท่องเที่ยวจีนที่ช้ากว่าที่คาดการณ์ อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางเข้าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่เหลือของปี

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

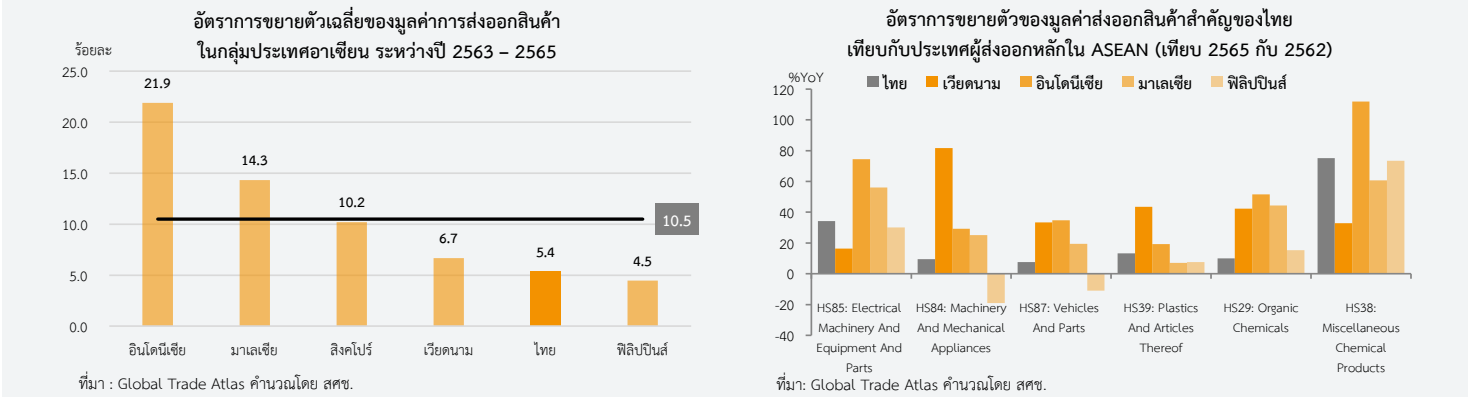
การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ ซึ่งรวมถึงการให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การติดตามป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินและระบบเศรษฐกิจโลก รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวและเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด
- 2) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังมีความล่าช้า (2) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 (3) การเตรียมความพร้อมของโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็วหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีผลใช้บังคับ และ (4) การกำหนดเป้าหมายและติดตามผลการเบิกจ่ายของหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่าย
- 3) การสนับสนุนการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูงโดยเฉพาะกลุ่มพำนักระยะยาว ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งนักท่องเที่ยวจีน ซึ่งมีแนวโน้มจะเดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้นในช่วงวันหยุดประจำปี Golden Week ในช่วงครึ่งหลังของปี (2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีศักยภาพแต่ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่ และ (3) การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง และยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยและยั่งยืน
- 4) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับ (1) การป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีเพียงพอต่อการผลิต และการเตือนภัยในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยแล้ง (2) การเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น (3) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผลจากความเสี่ยงของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ (4) การบรรเทาผลกระทบจากปัญหาด้านทุนวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังอยู่ในระดับสูง
- 5) การขับเคลื่อนภาคการส่งออกสินค้าเพื่อไม่ให้เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากเกินไป โดยให้ความสำคัญกับ (1) การอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (2) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์ดี และการสร้างตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อสูง อาทิ ตลาดตะวันออกกลาง เอเชียใต้ อาเซียน และการค้าชายแดน (3) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งในตลาดสหรัฐฯ และจีน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการที่มีฐานการผลิตทั้งในประเทศไทยและในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าเพิ่มการใช้กำลังการผลิตในประเทศไทย (4) การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ (5) การป้องกันและแก้ไขปัญหากีดกันทางการค้าโดยเฉพาะมาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีของประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ ได้แก่ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (CBAM) ร่างกฎหมาย Clean competition act ของสหรัฐฯ เป็นต้น (6) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และ (7) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก ให้มีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น
- 6) การส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2563 - 2565 ให้เกิดการลงทุนจริง (2) การแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (3) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกผ่านการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน 5 ปี (2566-2570) เพื่อดึงดูดนักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น (4) การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และการขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค และ (5) การขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งที่สำคัญ ๆ ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

สถานการณ์การส่งออกสินค้าของไทยท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลก

ภายหลังสถานการณ์การค้าโลกเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งข้อพิพาททางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน การแพร่ระบาดของโควิด-19 และความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยังคงยืดเยื้อจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกอันเนื่องมาจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ๆ เพื่อควบคุมแรงกดดันเงินเฟ้อ ส่งผลให้ปริมาณการค้าโลก (รวมสินค้าและบริการ) ในช่วงปี 2563 - 2565 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.6 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.6 ในช่วง 3 ปีก่อนหน้า (ปี 2560 - 2562)¹

เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าไทยเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม และฟิลิปปินส์ ในช่วงปี 2563 - 2565 พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในกลุ่มประเทศอาเซียน 6 ประเทศ ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 10.5 โดยอินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ มูลค่าการส่งออกสินค้าเฉลี่ยขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 21.9 ร้อยละ 14.3 และร้อยละ 10.2 ตามลำดับ ขณะที่เวียดนามขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.7 สะท้อนให้เห็นศักยภาพการส่งออกที่มีความแตกต่างกันภายหลังสถานการณ์โควิด-19 คลี่คลายลง

หากพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกในกลุ่มรายสินค้าสำคัญของไทยในปี 2565 เปรียบเทียบกับปี 2562 (ก่อนโควิด-19) กับประเทศในกลุ่มอาเซียนดังกล่าวพบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยขยายตัวต่ำกว่าหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนในเกือบทุกหมวดสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักรกล ยานพาหนะและชิ้นส่วน พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก เคมีภัณฑ์และเคมีภัณฑ์อื่น ๆ โดยหากจำแนกการส่งออกสินค้าของไทยเปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ ที่สำคัญไปยังกลุ่มประเทศต่าง ๆ จำแนกตามระดับรายได้ จะพบว่า สินค้าของไทยในทุกประเภทมีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศรายได้สูงค่อนข้างน้อย แต่มีสัดส่วนการส่งออกไปประเทศรายได้ต่ำค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่น จึงเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้การส่งออกของไทยขยายตัวได้อัตราที่ต่ำกว่าและการฟื้นตัวจะล่าช้ากว่าประเทศผู้ส่งออกรายอื่น ๆ

นอกจากนี้ ผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์การส่งออกไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลกในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา (2543 - 2564) ผ่านข้อมูลมูลค่าเพิ่มทางการค้า (Trade in Value Added: TIVA)² ของธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) พบว่า การมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกของไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่อยู่ในตำแหน่งการเป็นประเทศผู้ผลิตกลุ่มปลายน้ำ สะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากการเข้ามาลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพื่อเป็นฐานการผลิตในการส่งออกสินค้าโดยจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางจากต่างประเทศ ทำให้สัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่ต่างประเทศได้สร้างขึ้นแต่แฝงรวมอยู่ในการส่งออก (Foreign Value Added: FVA) ยังเพิ่มขึ้น แต่ในกรณีของมาเลเซีย พบว่า การมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกในการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลง แต่ตำแหน่งในห่วงโซ่มูลค่าโลกขยับสถานะมาเป็นประเทศผู้ส่งออกชิ้นกลางมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าและพัฒนานวัตกรรมโดยสามารถลดการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางจากต่างประเทศเพื่อมาผลิตเป็นสินค้าส่งออก ขณะที่อินโดนีเซียมีสถานะเป็นประเทศผู้ผลิตชิ้นกลางน้ำที่ยังเน้นพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายในประเทศเป็นหลัก

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของภาคการผลิตไทยในห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมุ่งเน้นการขับเคลื่อนภาคการผลิตไทยให้เข้าใกล้การเป็นประเทศต้นน้ำของห่วงโซ่มูลค่าโลก ซึ่งต้องอาศัย (1) การวิจัยและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าของไทยให้ตอบโจทย์ของคุณภาพและมาตรฐานสินค้าของผู้นำเข้าที่เป็นตลาดรายได้สูง (2) การสร้างบรรยากาศที่ดีในการเอื้อต่อธุรกิจให้เพิ่มระดับการลงทุนใหม่ในระบบเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนของการลงทุนในเครื่องจักร นวัตกรรม และการพัฒนาศักยภาพแรงงานของประเทศ (3) การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการของไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนหรือแหล่งวัตถุดิบรายย่อยเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมในประเทศ และ (4) การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากภาคบริการในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ (Servicification) เพื่อช่วยสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจไทยในห่วงโซ่มูลค่าโลก

¹ IMF, World Economic Outlook Database, April 2023
² <https://wits.worldbank.org/gvc/gvc-trade-table.html>
³ การส่งออกรวม (Gross exports) ประกอบด้วย มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นภายในประเทศ (DVA) รวมกับมูลค่าเพิ่มที่ต่างประเทศสร้างขึ้นแต่แฝงรวมอยู่ในการส่งออก (FVA)

การแยกห่วงโซ่อุปทานระหว่างสหรัฐฯ และจีน (Decoupling)

การแข่งขันระหว่างสหรัฐฯ และจีนเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นนับตั้งแต่ปี 2561 จากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้า ซึ่งได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่สำคัญคือแนวโน้มการแยกห่วงโซ่อุปทาน (Decoupling) ระหว่างสหรัฐฯ และจีน เนื่องจากทั้งสองประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งต่อระบบห่วงโซ่อุปทานในประเทศ โดยลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบและตลาดสินค้าของประเทศใดประเทศหนึ่งลง และหันไปนำเข้าสินค้าจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อเป็นทางเลือกมากขึ้นแทน โดยเฉพาะจากภูมิภาคเอเชียรวมทั้งประเทศไทย

สัดส่วนการนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ จากจีน (ร้อยละ)						สัดส่วนการนำเข้าสินค้าของจีนจากสหรัฐฯ (ร้อยละ)					
(ร้อยละ)	HS Code	2546-2550	2551-2555	2556-2560	2561-2565	(ร้อยละ)	HS Code	2546-2550	2551-2555	2556-2560	2561-2565
การนำเข้าของสหรัฐฯ จากจีน	ALL	14.4	18.2	20.7	18.4	การนำเข้าของจีนจากสหรัฐฯ	ALL	7.7	7.2	8.3	6.6
กลุ่มสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ จากจีนที่สำคัญ						กลุ่มสินค้านำเข้าของจีนจากสหรัฐฯ ที่สำคัญ					
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนลดลงหลังจากสงครามการค้า						กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนลดลงหลังจากสงครามการค้า					
เครื่องประมวลผล (รวม HDD, SSD)	8471	43.4	61.4	63.1	50.8	ถั่วเหลือง	1201	40.6	44.0	37.4	25.4
อุปกรณ์โทรศัพท์และสมาร์ทโฟน	8517	25.2	45.0	61.1	57.2	สินค้ากลุ่มโลหะ	72-83	5.6	6.8	6.6	4.0
โทรทัศน์และอุปกรณ์	8528	23.1	40.3	45.2	44.7	แผงวงจรไฟฟ้า	8542	5.4	4.6	4.9	3.8
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนเริ่มลดลงตั้งแต่มก่อนสงครามการค้า						รถยนต์นั่ง	8703	8.3	13.7	23.7	19.4
สินค้าเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง	01-15	5.5	5.9	5.2	3.5	กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนทรงตัวตั้งแต่มก่อนสงครามการค้า					
สินค้าเกษตรกรรมและอาหารแปรรูป	16-24	4.0	5.5	4.9	3.4	เครื่องยนต์เทอร์โบเจ็ท	8411	50.1	57.5	56.3	56.3
สินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	50-67	32.0	44.6	42.6	35.7	กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนเพิ่มขึ้นหลังสงครามการค้า					
เฟอร์นิเจอร์และของเบ็ดเตล็ด	94-95	59.3	65.5	60.8	54.4	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	1005	31.8	66.9	35.4	39.6
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนเพิ่มขึ้นหลังสงครามการค้า						น้ำมันดิบและสินค้าเกี่ยวเนื่อง	27	0.5	0.7	1.5	3.4
สินค้ากลุ่มเคมีภัณฑ์	28-38	3.9	6.3	7.2	7.5	สินค้ากลุ่มเคมีภัณฑ์	28-38	11.8	11.1	10.8	10.9
อุปกรณ์บรรจุแบตเตอรี่	8507	28.8	34.9	29.8	33.2	เครื่องจักรสำหรับอิเล็กทรอนิกส์	8486		15.4	14.4	15.6
ยานยนต์และส่วนประกอบ	87	2.1	3.8	4.6	5.2	อุปกรณ์ช่าง ตัวงัด (รวมเครื่องมือแพทย์)	90	8.4	8.3	11.3	13.0
ที่มา: Global Trade Atlas						ที่มา: Global Trade Atlas					
หมายเหตุ: HDD คือ Hard Disk Drive, SSD คือ Solid State Drive											

เมื่อพิจารณาการนำเข้าของสหรัฐฯ จากจีน พบว่า ในช่วงก่อนสงครามการค้า สหรัฐฯ มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 17.8 ในช่วงปี 2546-2560 โดยมีสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงสงครามการค้า (ปี 2561-2565) สัดส่วนเฉลี่ยการนำเข้าจากจีนลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 18.4 โดยสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์มีสัดส่วนลดลงอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้า โดยเฉพาะ (1) เครื่องประมวลผล (รวม HDD, SSD) ลดลงจากร้อยละ 63.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 50.8 (2) อุปกรณ์โทรศัพท์และสมาร์ทโฟน ลดลงจากร้อยละ 61.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 57.2 และ (3) โทรทัศน์และอุปกรณ์ ลดลงจากร้อยละ 45.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 44.7 อย่างไรก็ตาม พบว่ามีสินค้าบางกลุ่มที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในช่วงสงครามการค้า ได้แก่ (1) สินค้ากลุ่มเคมีภัณฑ์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.5 (2) อุปกรณ์บรรจุแบตเตอรี่ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.8 มาอยู่ที่ร้อยละ 33.2 และ (3) ยานยนต์และส่วนประกอบ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.6 มาอยู่ที่ร้อยละ 5.2

ด้านการนำเข้าของจีนจากสหรัฐฯ พบว่า ในช่วงก่อนสงครามการค้า จีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.7 ในช่วงปี 2546-2560 โดยมีสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ถั่วเหลือง เครื่องจักร น้ำมันดิบ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงสงครามการค้า (ปี 2561 - 2565) สัดส่วนการนำเข้าจากสหรัฐฯ ของจีนลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 6.6 ซึ่งพบว่าสินค้าในหลายกลุ่มมีสัดส่วนปรับลดลง โดยเฉพาะ (1) ถั่วเหลือง ลดลงจากร้อยละ 37.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 25.4 (2) สินค้ากลุ่มโลหะ ลดลงจากร้อยละ 6.6 มาอยู่ที่ร้อยละ 4.0 และ (3) รถยนต์นั่ง ลดลงจากร้อยละ 23.7 มาอยู่ที่ร้อยละ 19.4 อย่างไรก็ตาม พบว่ามีสินค้าบางกลุ่มมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นหลังจากสงครามการค้า เช่น (1) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 39.6 (2) น้ำมันดิบและสินค้าเกี่ยวเนื่อง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.4 และ (3) เครื่องจักรสำหรับอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 14.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 15.6

การแยกห่วงโซ่อุปทานระหว่างสหรัฐฯ และจีน (Decoupling) (ต่อ)

สัดส่วนการนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN (ร้อยละ)					
(ร้อยละ)	HS Code	จาก ASEAN		จากไทย	
		2556-2560	2561-2565	2556-2560	2561-2565
การนำเข้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN	ALL	6.5	9.2	1.3	1.5
กลุ่มสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN ที่สำคัญ					
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนเพิ่มขึ้นหลังสงครามการค้า					
สินค้าเกษตรกรรมและอาหารแปรรูป	16-24	8.3	12.1	4.0	3.5
สินค้ากลุ่มเคมีภัณฑ์	28-38	3.9	4.1	0.2	0.2
สินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	50-67	19.3	24.0	1.0	0.9
เครื่องประมวลผล (รวม HDD, SSD)	8471	10.0	10.3	5.4	5.9
อุปกรณ์บรรจุแบตเตอรี่	8507	4.5	6.2	0.1	0.2
อุปกรณ์โทรศัพท์และสมาร์ตโฟน	8517	12.1	21.2	2.9	3.1
โทรทัศน์และอุปกรณ์	8528	4.1	6.5	2.5	1.8
ยานยนต์และส่วนประกอบ	87	0.5	1.0	0.3	0.5
เฟอร์นิเจอร์และของเบ็ดเตล็ด	94-95	8.2	15.9	0.7	0.9
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนลดลงหลังสงครามการค้า					
สินค้าเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง	01-15	10.6	9.2	1.5	1.3

ที่มา: Global Trade Atlas

สัดส่วนการนำเข้าสินค้าของจีนจาก ASEAN (ร้อยละ)					
(ร้อยละ)	HS Code	จาก ASEAN		จากไทย	
		2556-2560	2561-2565	2556-2560	2561-2565
การนำเข้าของจีนจาก ASEAN	ALL	11.3	14.0	2.2	2.2
กลุ่มสินค้านำเข้าของจีนจาก ASEAN ที่สำคัญ					
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนเพิ่มขึ้นหลังสงครามการค้า					
น้ำมันดิบและสินค้าเกี่ยวเนื่อง	27	9.5	11.2	0.5	0.2
สินค้ากลุ่มเคมีภัณฑ์	28-38	8.9	9.3	2.0	1.6
สินค้ากลุ่มโลหะ	72-83	5.0	15.1	0.6	1.1
เครื่องยนต์เทอร์โบเจ็ท	8411	0.2	0.5	0.0	0.2
เครื่องจักรสำหรับอิเล็กทรอนิกส์	8486	8.9	11.7	0.2	0.1
รถยนต์นั่ง	8703	0.4	1.7	0.4	1.6
อุปกรณ์ขั้ว ตวง วัด (รวมเครื่องมือแพทย์)	90	5.7	9.6	1.7	1.9
กลุ่มสินค้าที่สัดส่วนลดลงหลังสงครามการค้า					
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	1005	9.5	4.0	2.4	0.0
แผงวงจรไฟฟ้า	8542	19.4	18.0	1.5	1.4

ที่มา: Global Trade Atlas

ขณะที่ทั้งสองประเทศเริ่มมีการปรับเปลี่ยนทิศทางการค้าระหว่างประเทศโดยมีการนำเข้าสินค้าจาก ASEAN มากขึ้น เพื่อทดแทนการลดสัดส่วนการนำเข้าสินค้าจากอีกประเทศ เมื่อพิจารณาสัดส่วนการนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN พบว่า สหรัฐฯ มีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนนับแต่ช่วงที่เกิดสงครามการค้า โดยสัดส่วนเฉลี่ยการนำเข้าสินค้าจาก ASEAN เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.5 ในช่วงปี 2556-2560 มาอยู่ที่ร้อยละ 9.2 ในช่วงปี 2561 - 2565 โดยมีกลุ่มสินค้าที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ (1) สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.3 มาอยู่ที่ร้อยละ 12.1 ตามสัดส่วนการนำเข้าจากสิงคโปร์ (2) สินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 19.3 มาอยู่ที่ร้อยละ 24.0 ตามสัดส่วนนำเข้าจากเวียดนาม (3) อุปกรณ์โทรศัพท์และสมาร์ตโฟน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 21.2 ตามสัดส่วนการนำเข้าจากเวียดนามที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากร้อยละ 3.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 13.8 (4) โทรทัศน์และอุปกรณ์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 6.5 ตามสัดส่วนนำเข้าจากเวียดนามที่เพิ่มขึ้น (5) ยานยนต์และส่วนประกอบ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.0 ตามสัดส่วนนำเข้าจากไทยที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.3 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ (6) เฟอร์นิเจอร์และของเบ็ดเตล็ด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 15.9 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าจากเวียดนาม อย่างไรก็ตาม พบว่ามีสินค้าที่สัดส่วนลดลงหลังสงครามการค้า ได้แก่ สินค้าเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง ลดลงจากร้อยละ 10.6 มาอยู่ที่ร้อยละ 9.2

ด้านสัดส่วนการนำเข้าสินค้าของจีนจาก ASEAN พบว่า จีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นนับแต่ช่วงสงครามการค้า โดยสัดส่วนเฉลี่ยการนำเข้าสินค้าของจีนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.3 ในช่วงปี 2556-2560 มาอยู่ที่ร้อยละ 14.0 ในช่วงปี 2561-2565 โดยมีกลุ่มสินค้าที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นหลายกลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ (1) น้ำมันดิบและสินค้าเกี่ยวเนื่อง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 11.2 ตามสัดส่วนนำเข้าจากมาเลเซีย (2) สินค้ากลุ่มโลหะ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.0 มาอยู่ที่ร้อยละ 15.1 ตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนนำเข้าจากอินโดนีเซีย (3) เครื่องยนต์เทอร์โบเจ็ท เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ตามสัดส่วนนำเข้าจากไทยที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.0 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.2 (4) เครื่องจักรสำหรับชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.9 มาอยู่ที่ร้อยละ 11.7 ตามสัดส่วนนำเข้าจากสิงคโปร์ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.6 มาอยู่ที่ร้อยละ 9.5 และ (5) รถยนต์นั่ง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.7 ตามสัดส่วนนำเข้าจากไทยที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.6 อย่างไรก็ตาม พบว่ามีสินค้าบางกลุ่มที่มีสัดส่วนลดลงหลังจากสงครามการค้า ได้แก่ (1) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ที่ลดลงจากร้อยละ 9.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 4.0 และ (2) แผงวงจรไฟฟ้า ลดลงจากร้อยละ 19.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 18.0

กล่าวโดยสรุปแล้ว ท่ามกลางกระแสความท้าทายของการแข่งขันทางเทคโนโลยีและการค้าอันนำไปสู่การแยกห่วงโซ่อุปทานระหว่างสองประเทศ มหาอำนาจทั้งสหรัฐฯ และจีน ไม่ได้ส่งผลกระทบแค่เพียงสองประเทศเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนภูมิทัศน์ของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภูมิภาค ASEAN รวมทั้งไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อให้สามารถรับมือกับผลกระทบ ในขณะเดียวกันต้องสามารถแสวงหาและเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนที่จะเกิดขึ้นให้แก่ประเทศไทย โดยในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นว่าแม้ว่าไทยจะได้รับผลประโยชน์จากการแยกห่วงโซ่อุปทานดังกล่าว แต่สัดส่วนนำเข้าจากไทยยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มสินค้า เช่น สินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่สหรัฐฯ มีสัดส่วนนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนจากเวียดนาม และสิงคโปร์ เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้ไทยได้รับประโยชน์และมีบทบาทสำคัญทางการค้าระหว่างสองประเทศ จึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นพัฒนาและยกระดับนวัตกรรมการผลิตสินค้าส่งออกของประเทศเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในห่วงโซาการผลิตโลกมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างบรรยากาศที่ดีและการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ศักยภาพใหม่ และการให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพแรงงานของประเทศให้มีความพร้อมตรงกับความต้องการ

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2566^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2566	
	2563	2564	2565	ณ 15 พ.ค. 66	ณ 21 ส.ค. 66
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	15,661.1	16,166.6	17,370.2	18,395.1	18,169.3
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	225,311.4	231,986.1	248,677.2	262,633.3	259,409.3
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	500.5	505.5	495.3	552.4	534.4
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,200.7	7,254.1	7,090.9	7,886.9	7,629.7
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	-6.1	1.5	2.6	2.7 - 3.7	2.5 - 3.0
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	-4.8	3.1	2.3	2.1	1.6
ภาคเอกชน (CVM, %)	-8.1	3.0	5.1	1.9	1.5
ภาครัฐ (CVM, %)	5.1	3.4	-4.9	2.7	2.0
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	-0.8	0.6	6.3	3.7	5.0
การอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน (CVM, %)	1.4	3.7	0.2	-2.6	-3.1
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-19.7	11.1	6.8	6.9	5.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	227.0	270.6	285.2	280.8	280.1
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-6.5	19.2	5.4	-1.6	-1.8
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-5.8	15.5	1.2	-1.1	-1.8
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-13.9	17.8	4.1	1.6	1.1
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	186.6	238.2	271.6	269.4	268.5
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-13.6	27.7	14.0	-1.9	-1.1
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-10.5	17.9	1.2	-0.4	-0.6
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	40.4	32.4	13.5	11.4	11.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	20.9	-10.6	-14.7	7.9	6.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	4.2	-2.1	-3.0	1.4	1.2
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	-0.8	1.2	6.1	2.5 - 3.5	1.7 - 2.2
GDP Deflator	-1.3	1.7	4.7	2.2 - 3.2	1.5 - 2.0

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2566

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

